

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 376 4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1963 ΔΡ. 5

ΤΟ «ΑΧΙΛΛΕΙΟ»
ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ
ΥΠΟΔΕΧΕΤΑΙ...

Πλήρες ρεπορτάζ από
τὸ μεγαλύτερο κοσμικὸ
συμβάν τοῦ Δεκεμβρίου



ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΜΟΔΑ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ

ΚΡΗΤΗ ΚΑΙ ΜΥΚΗΝΑΪΚΗ ΕΛΛΑΣ



Α. ΞΥΓΓΟΠΟΥΛΟΣ-Φ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ

ΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΝΕΛΛΗΝΟΣ

Μ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ
Α. ΤΑΣΣΟΣ-Φ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 376 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Η' 4 ΙΑΝ/ΡΙΟΥ 1963

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλ έν η Γ. Βλ ά χ ου—Η. Γ. Ή λ ι ό π ου λ ο ς
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύ χ α ς (Μονής Πετράκη άριθ. 8, 'Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης ('Αγίας Ζώνης 24, 'Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεως, Σωκράτους 57, 'Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Ευδρομαί:

Εσωτερικού, εξόμηνος δραχ. 130. Έτησια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξόμηνος δολλάρ. 7. Έτησια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Οι άναγνώστες μας γράφουν



Ο Υμητιός

Τόν Υμητιό, τό όμορφο και τόσο αγαπημένο βουνό της Άττικής, θα πρέπει να τόν αξιοποιήσουμε τουριστικά και να δώσουμε την ευκαιρία σε όσο τό δυνατόν περισσότερο κόσμο να χαρή τις γραφικώτατες τοποθεσίες του και την ειδυλλιακή ατμόσφαιρά του. Τό κυριώτερο που θα πρέπει να γίνει είναι, αναμφισβήτητα ή σύντομος έναρξις συντονισμένων εργασιών διαπλατύνσεως και αναμορφώσεως του δρόμου που φθάνει μέχρι την κορυφή του ώραιου βουνού, κυρίως από τό μοναστήρι της Καισαριανής και έπάνω, που ό δρόμος είναι απελπιστικά στενός, έλικοειδής, χαλασμένος, επικίνδυνος. Επίσης, κάποιες στοιχειώδεις άνέσεις για τόν επισκέπτη (καταφύγια, άναψυκτήριο κλπ.) κατά τό μήκος της διαδρομής είναι απαραίτητες. Είναι καιρός πλέον, τόν πιο επικίνδυνο «Τρελλό» τών 'Αθηναίων, να τόν πάρουμε κάπως περισσότερο στα σοβαρά.

Ν. Σμίφνη Κ. ΠΑΠΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Οι μαθηταί τών έπαρχιών

Διάβασα σε πρόσφατο τεύχος σας την επιστολή τών μαθητών του Γυμνασίου Δερβενίου και ήρθαν στο μυαλό μου θλιβερές αναμνήσεις. Είχα την άτυχία τή τελειώσω έπαρχιακό γυμνάσιο πρό εξέτασις. Λοιπόν, οι κ.κ. μαθηταί, όταν έπιλητταν και δέν εκκαθηγνται, άλλο να κάμουν, συνεδρίαζαν και έλάμβαναν αποφάσεις όπως οι έξης: "Όλοι οι μαθηταί να φορούν πηλίκιο, να χαιρετούν τούς καθηγητάς στο δρόμο κατά στρατιωτικόν τρόπο, να είναι τελείως κουρεμένοι, να μην πλησιάζουν σε ζαχαροπλαστεία, κινηματογράφους και άλλα παρόμοια «άνωματoυράς», να μην κυκλοφορούν στους δρόμους πέραν της 7ης ή 8ης, και ποτέ περισσότεροι από τρεις, κλπ." Έζησα αρκετά χρόνια στο εξωτερικό, επισκέφθηκα εύρωπαϊκά σχολεία και έγνωρισα μαθητάς και καθηγητάς. Ποση διαφορά! Οι μαθηταί τελείως έλεύθεροι στην ιδιωτική τους ζωή, οι καθηγηταί προσπαθούν να τούς ζητησουν διάφορα ενδιαφέροντα για τις τέχνες και τις επιστήμες. Μελετούν δέ και οι ίδιοι, αντί να περιπολούν τα βράδια

στούς δρόμους για να συλλάβουν κανένα παρεκτρέπομένο μαθητή. Σκέπτομαι τί θα έλεγαν αν μάθαιναν την έξωφρενική κατάσταση που επικρατεί στην Έλλάδα. Τί έξυπνερτούν τό πηλίκιο, τό κούρεμα, οι διάφοροι περιορισμοί; Αναρωτήθηκα συχνά αν οι καθηγηταί έχουν πράγματι τό δικαίωμα να ζητούν ό,τι ζητούν. "Αν μόν τό έχουν, οφείλει ό κ. ύπουργός της Παιδείας να τούς τό άφαιρέση. "Αν δέν τό έχουν, να τούς συστήση μεγαλύτερη προσήλωση στα καθήκοντά τους και να μην έπεμβαίνουν στην ιδιωτική ζωή τών άλλων.

Πάτριαι

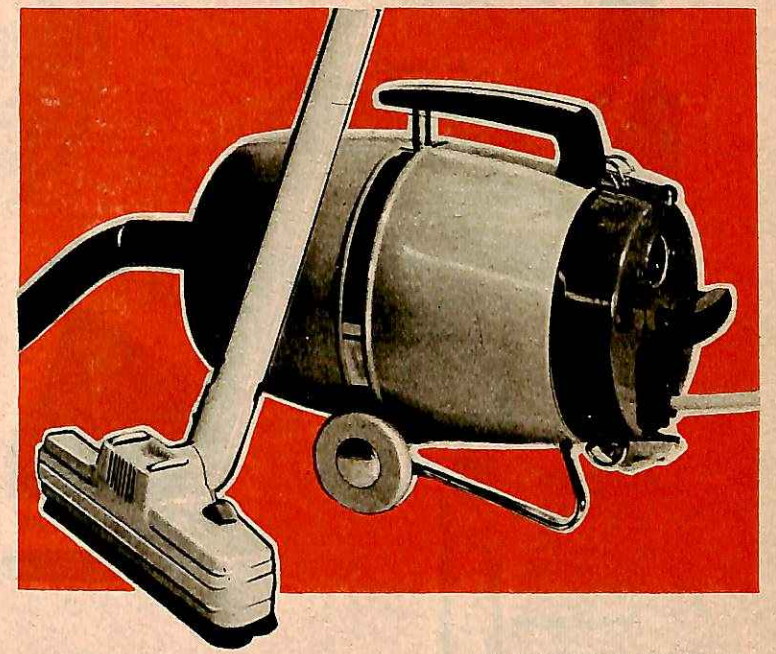
Γ. ΠΑΠ.

«Τουριστικά ψεύδη»

Είς την Άκρόπολη παρακολούθησα πρό ήμερών την ξενάγηση μιας ομάδος ξένων περιηγητών από μεγάλο ελληνικό τουριστικό γραφείο. Πλησίασα από περιέργεια ν' ακούσω τις πληροφορίες που έδινε ό ξενάγος. Όταν έφθασε στον Παρθενώνα, και αφού έδωσε διάφορα ιστορικά στοιχεία, σήκωσε τό χέρι του και έδειξε: «Έδώ υπήρχαν τά μάρμαρα που έ σ ω σ ε (!) ό 'Ελληνος...», είπε. "Εμείνα κατάπληκτος, γιατί ό ξενάγος αυτός ήτο 'Ελλην και υποτίθεται ότι εκτέλούσε εθνικό έργο με τις έξηγήσεις που έδινε στους ξένους για τόν αρχαίο ελληνικό πολιτισμό και την νεώτερη ιστορία της πατρίδος του. Έξ αυτού του περιστάσιου έρωτώ: Είναι ανεύρελκτος και άσούδατος ό καθένας να λέγη ό,τι ήτοπε στους ξένους; "Αν τό έκανε για να μη δυσχερέση τούς πελάτας του, τότε ή τουριστική διαστρέβλωση της ιστορίας μπορεί να μάς οδηγήση παρά πολύ μακριά. Υπάρχουν και μερικά πράγματα, για τά όποια οι 'Ελληνες είναι εξαιρετικά ευαίσθητοι και δέν έννοούν ότι άξίζει να θυσιάζονται έναντι όποιασδήποτε κακώς έννοουμένης σκοπιμότητας. Αντίθετα, θαρρώ ότι οι ίδιοι οι ξένοι, που άκούουν παρόμοια ψεύδη, θα κοινωνούν με περίσκεψη τό κεφάλι.

Αθήναι Γ. ΒΑΡ.

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟ ΣΑΣ «Βαρελάκι»



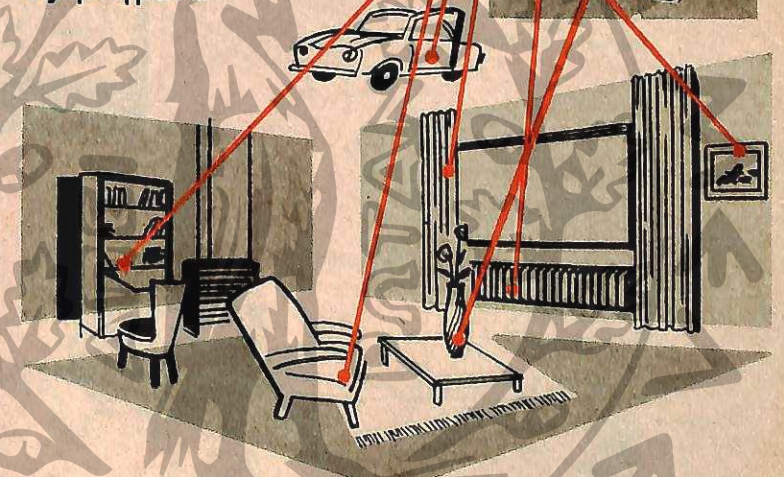
...ή ηλεκτρική σκούπα

HZ 4850
της **ΦΙΛΙΠΣ**

που σκουπίζει, ξεσκονίζει,
άφαιρεί την σκόνην
άπό παντού
καλλίτερα άπό κάθε άλλη!

ΔΡΧ. 2.500

Τό βαρελάκι είναι έλαφρό,
εύκίνητο και συνοδεύεται
άπό πολλά εύχρηστα
έξαρτήματα



Εύκολο, γρήγορο,
ξεκούραστο νοικοκυριό
με **ΟΙΚΙΑΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ**
ΦΙΛΙΠΣ

Τό όνειρο κάθε νοικοκυράς!

Constantinos
BOUTIQUE
Christian Dior
CRAVATES
CEINTURES
ΣΤΑΙΟΥ 24

Galerie

Οατά εδω
εργασίας
εξουσίας
εργασίας
και με τιμὰς
εργασίας

το ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΣΠΙΤΙ
ΕΡΜΟΥ 39 (ΣΤΟΑ ΡΙΖΑΔΗ) ΤΗΛ. 270-689 ΝΕΚΚΑ 5

Gallika
ΑΡΩΜΑΤΑ - ΚΟΣΜΗΣ
ΛΟΞΙΟΝ
ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ
ΔΙΑΤΗΝ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΗΝ
ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ
ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ & ΑΝΔΡΙΚΩΝ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Γ. ΑΓΕΡΟΥΛΑΤΟΥ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 2
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΝΝΗΣ ΓΕΡΟΥΛΑΤΟΥ
ΕΤΕΡΑ
ΜΕΤΟΧΙΚΩΝ ΜΕΡΑΦΩΝ

Λορέλ
και
Διαδρόμοι

Λορέλ
ΤΗΛ. 33-036 ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 48

BOUTIQUE
Red Lips
ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΑΣ
ΜΕΓΑΛΗΣ
ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 3
ΤΗΛ. 27-822

Cravates de Luxe
Bon Ton
ΣΤΑΙΟΥ 4

• ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ
• ΖΑΚΕΤΤΕΣ • ΠΑΛΤΑ • ΤΑΓΙΕΡ
και ΠΛΕΚΤΑ ΜΕ ΔΕΡΜΑ
Καθαρίσματα υπεύθυνο και επίσκεψη
των δερματινών σας!

maison de Gants
ΕΛ. ΛΕΚΚΑ
ΕΡΜΟΥ 44 - 2^{ος} ΟΡ. - ΤΗΛ. 234.992

ΓΙΑ
MONTERNO
ΠΛΕΚΤΟ
ORLON - CASHMERE
TAKHES ΜΑΛΤΕΖΟΣ
ΑΝΘΙΜΟΥ-ΓΑΖΗ 15

Το
φραϊότερο
χρυσόμασκα
ντύσιμο

Ελκν
ΦΟΚΙΩΝΟΣ & ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

Galerie PALETTA
ΑΘΗΝΑΙ: ΒΟΥΛΗΣ 14
ΚΑΡΑΓ. ΣΕΡΒΙΑΣ-ΤΗΛ. 33-430

Πινάκες
Μεγάλων Ζωγράφων

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΛΑΞΕΩΝ
Διαμαντή
ΦΑΚΙΩΝΟΣ & ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΤΗΛ. 233-036

Η μεγαλύτερη συλλογή σε
μαλλιά πλεκμάτος Ευρα-
παϊκά και εγχάρια.

Βόμβος
ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΣ -
ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΗΣ
ΕΡΜΟΥ 52

Φλεριανός
ΣΥΝΤΑΓΜΑ
ΣΤΑΙΟΥ 3
ΤΗΛ. 221-514

Μετά το Σινιόμα...
ΛΟΞΙΟΝ
AKIT
Αρρώσκει - Φρεσκαρεί

Προσώπων
και Ανθρώπων
κλασικών
και μοντέρνων
Ζωγράφων

Costal
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 43 & ΠΑΝΤΕΧΝΕΙΟΥ ΓΕΝΙΑ
ΤΗΛ. 529-252

Βιβλία
που μὰς
έδωκεσαν

«Ο ΔΩΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΒΙΟΛΙΟΥ».
'Αλεξάνδρου Κασσιτζί. Μιά έπιμελημέ-
νη έκδοση, τὸ νέο ἔργο τοῦ γνωστοῦ κα-
θηγητοῦ τοῦ βιολιού. πὺ ταυτόχρονα
εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς κορυφαίους δεξιο-
τέχνες. Στὸ καθένα ἀπὸ τὰ δώδεκα κε-
φάλαια τοῦ βιβλίου, ὁ συγγραφεὺς ἀνα-
λύει κάθε τεχνικὸ πρόβλημα καθὼς καὶ
τὸν τρόπο ἐπιλύσεώς του. Ὁ τρόπος τῆς
προσθευτικῆς ἀναγραφῆς ἐλκύει τὸν
καλλιτέχνη καὶ τὸνώνει τὸ ἐνδιαφέρον
του. ἔτσι πὺ τὸ νέο βιβλίο τοῦ κ. Α. Κ.
ἀποβαίνει χρησιμώτατο σὲ ὅσους ἀγα-
ποῦν τὸ βιολί καὶ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν
παροπέρα ἐξέλιξή τους.

«Η ΗΛΙΑΧΤΙΔΑ ΤΗΣ ΣΤΟΠ». Ἐλέ-
νης Ζ. Μακρή. Παρομύθια γιὰ ὅλους.
'Αθήναι, 1962.
Σὲ τρίτη ἐκδοση, ἕνα πρωτότυπο πα-
ραμῦθι γιὰ τίς περιπέτειες μιᾶς τριχᾶς
ἀπὸ τὰ ὁλόκαυθα μαλλιά μιᾶς μικρῆς
Μοίρας, πὺ ἔμεινε φυλακισμένη στὴν
φούχτα ἑνὸς ισογνήνητου ἀγοριτοῦ. Τίς
ἀφθονες καὶ πολυχρῶμες ζωγραφιές πὺ
στολίζουν τὸ κείμενο, τίς ἔχει φιλοτε-
λεήσει ἡ Παρισινὴ ποιήτρια κ. Ζιζέλ
Πρασίνου.

«ΧΑΜΕΝΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ». Γιάννη Κα-
ψῆ. Ἀθήναι, 1962, σελ. 270.
«Ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση στὴν κατα-
στροφή τῆς Σμύρνης», ἀναγράφει στὸν
ὑπότιτλο ὁ συγγραφεὺς, γιὰ νὰ προσδι-
ορίσει τὴν κορυφαία νεοελληνικὴ τριε-
τία 1919 - 22, πὺ ἐξιστορεῖ σὺν συν-
αρπαστικὸ αὐτὸ βιβλίο του.

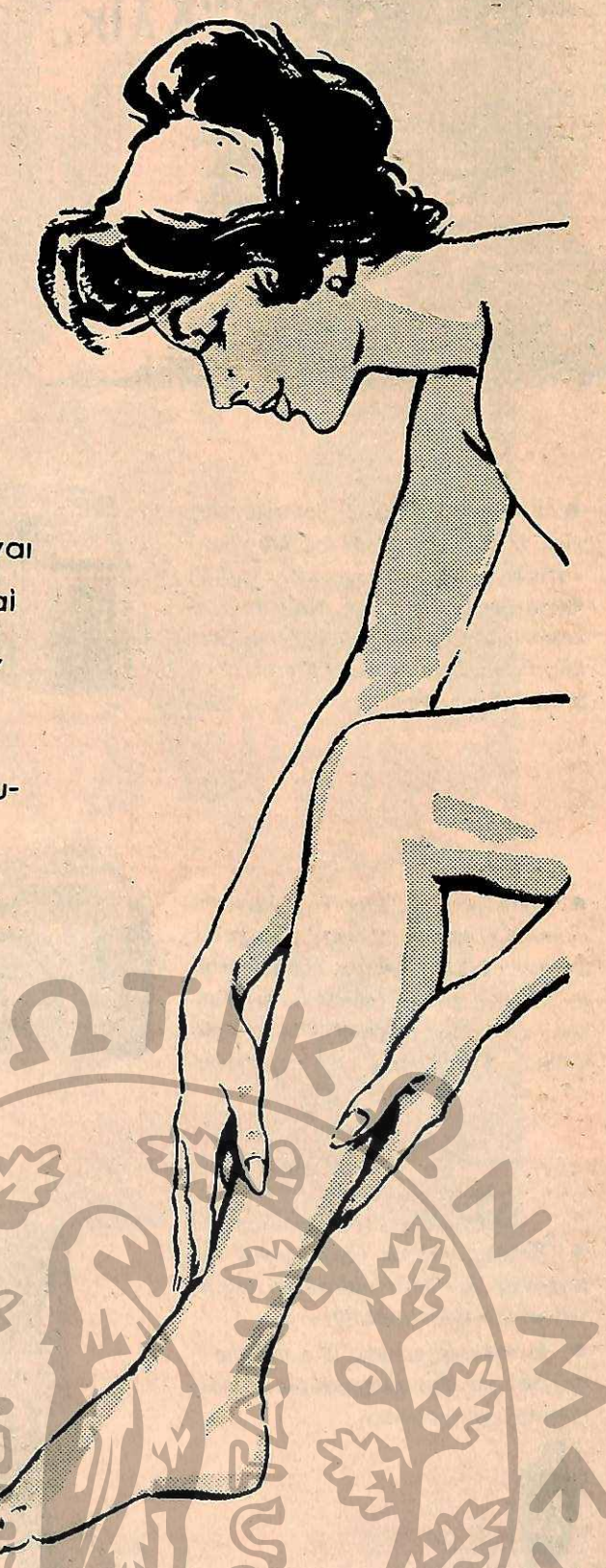
Γρωμένο σὲ γλώσσα στρωτὴ καὶ ἀ-
δρή, καλὰ ἀρχιτεκτονημένο καὶ ἐπαρ-
κῶς τεκμηριωμένο, διανοημένο μὲ ζω-
τανὰ περιστατικά, πὺ τοῦ χαρίζουν
χρῶμα, σάρκα καὶ αἷμα (πρὸ παντός,
αἷμα), ἀποτελεῖ ἕνα λαμπρὸ ἱστορικὸ
ἀφῆγημα. Ὁ ἀναγνώστης ὄχι μόνον τὸ
ρουφάει «ἀνευστί», ἀλλὰ καὶ κατατοπί-
ζεται, πληροφορεῖται, γνωρίζει, συγκι-
νεῖται.

Ἀπὸ τὴν 2α Μαΐου 1919 ἀρχίζει τὴν
ἐξιστόρησή του ὁ συγγραφεὺς. Τὴν ἀλη-
σμόνητη ἐκείνη ἡμέρα πὺ ἦρθε τὸ «πλή-
ρωμα τοῦ χρόνου» καὶ πὺ τὰ οὐερα αἰ-
ώνων ἐνὸς πολὺ βασανισμένου λαοῦ φαί-
νονταν πᾶ ὅτι εἶχαν γίνει πραγματικό-
της. Ἡ Σμύρνη ἐλευθέρη. Ὁ Ἕλληνας
σμός παροληρᾷ καὶ, σὲ μιὰ καινούργια
ἀνάσταση, ἐξορμᾷ. Ὁ Ἕλληνας στρα-
τός προχωρεῖ καὶ ἀπελευθερώνει μιὰ
μιὰ τίς πόλεις τῆς Ἰωνίας: Μαγνησία,
'Αἰθολί, Προύσα. Ἐρχεται ἡ συνθήκη
τῶν Σεβρών, πὺ ἐπισφραγίζει τὴν δη-
μιουργία τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος. Κ' ἔ-
πειτα, ἡ κατιούσα. Ἀγῶνας φθορᾶς,
δολοποκιές, συνωμοσίες, ἐκστρατεία.
Σαγγάριος, ἦττα, ὑποχώρηση, διάλυ-
ση, καταστροφή καὶ σφαγὴ ἑκατοντά-
δων χιλιάδων Ἑλλήνων. Σερρζιζμός ἀ-
πὸ τὴν γῆ τῶν προγόνων τους.

Ὁ συγγραφεὺς δὲν περιορίζεται νὰ
περιγράψῃ ἀπλῶς παραστατικὰ τὰ δι-
σσοχικά γεγονότα. Ἀναζητεῖ αἰτίες, εὐ-
θύνες, λάθη, καὶ ὅπου τὰ θρίσκει δὲν
διστάζει νὰ διατυπώσῃ τὸ σφοδρὸ ἀκα-
τηγορῶν του. Ἰδίως ὁ ἐπαισθητός ρό-
λος πὺ ἐπαιξάν οἱ Μεγάλες Δυνάμεις,
ἡ σκοτεινὴ καὶ δόλια συναλλαγή τους
εἰς ὄφρος μυριάδων ἀθῶων ὑπάρξεων,
ἐξιστορεῖται μὲ δικαιολογημένη ἀγανά-
κτηση. «Ἐφύγα ἀπὸ τὴν Σμύρνη νοιά-
δοίτας βαθεῖα ντροπὴ, γιατί ἀνῆκα σὺ
ἀνθρώπινον γένος», ἔγραψε μετὰ τὸ ἀ-
παίσιο μακελλεῖο ὁ Ἀμερικανὸς πρόξε-
νος Τζῶρτζ Χόρτον. Μιά ντροπὴ πὺ ὅα
εἶχε γίνῃ κοινὸ ὄφρος στὴν συνέληψη
τῆς ἀνθρωπότητος, ὅπως τὸ Ἄ-
ουστὸς καὶ ἡ Χιροσίμα, ἂν εἶχε συμβῇ
σὲ διαφορετικὸ ἱστορικὸ προκῆνιο καὶ
ἂν εἶχε πάρῃ τίς ἀνάλογες διαστάσεις
ἡ δημοσιότητα τῆς.



Κάθε μέρα
γιὰ τὴν NIVEA
μόνο 5 λεπτά!



Ἡ περιποίηση ὅλου τοῦ
σώματος μὲ κρέμα NIVEA
ἀπαιτεῖ λίγο χρόνο.
Ἡ περιποίηση ὅμως αὐτὴ εἶναι
ἀπαραίτητη γιὰ τὸ δέμμα καὶ
ἀποτελεῖ ἀληθινὴ εὐεργεσία,
ἰδίως μετὰ τὸ μπάνιο.

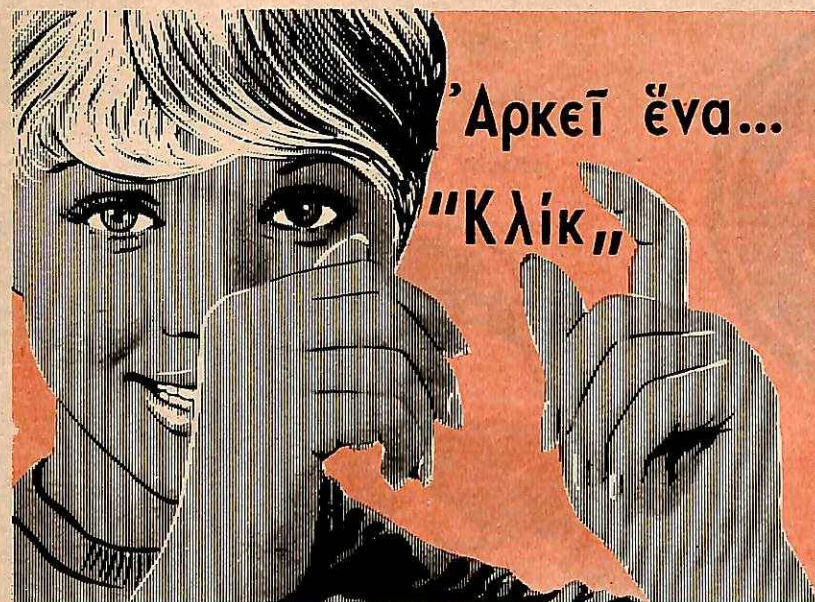
Ἡ NIVEA περιέχει ἄριστα συ-
στατικά, ὑγροδημιουργὰ καὶ
λιπαρά, καὶ τὴν πολὺτιμη
Εὐσερίτ. Τακτικὸ μασσάζ μὲ
NIVEA εἶναι ὅ,τι χρειάζεται
τὸ δέμμα σας.

Ἀραχνοῦφαντες κῶλτσες ἀπα-
τοῦν πόδι περιποιημένο μὲ
NIVEA.

Ἡ ὁμορφιά ἀρχίζει μὲ τὴν περιποίηση
τοῦ δέρματος. Ἡ περιποίηση τοῦ
δέρματος ἀρχίζει μὲ

NIVEA

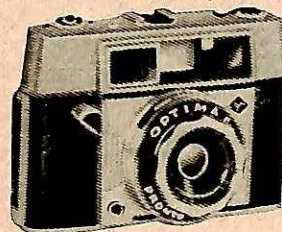
ΓΝΗΣΙΟ ΠΡΟΪΟΝ BEIERSDORF ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ



'Αρκεῖ ἓνα...
"Κλίκ"

... γιὰ νὰ κρατήσετε μιὰ γιὰ πάντα
κάθε εἰκόνα ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρει

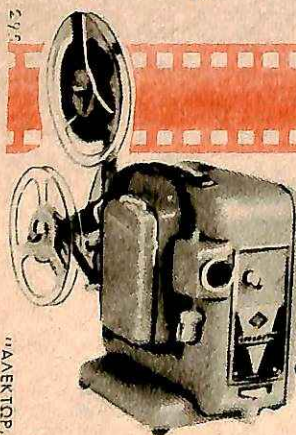
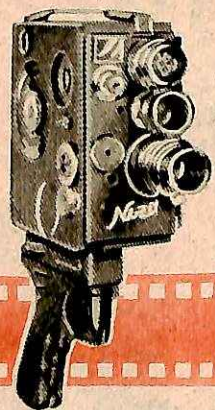
- Εἴτε εἰσθε ἀπλὸς ἐρασιτέχνης, εἴτε ἓνας προχωρημένος καὶ ἀπαιτητικὸς φωτογράφος, στὸ τμήμα Φωτογραφικῶν εἰδῶν τοῦ Φαρμακείου μας θὰ βρῆτε κάθε τι ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρει καὶ μιὰ εἰδικευμένη ἐγκάρδια ἐξυπηρέτησι.



- Φωτογραφικὲς μηχανὲς ὅλων τῶν τύπων, Κινηματογραφικὲς μηχανὲς λήψεως ἢ προβολῆς, ἐξαρτήματα, πρόσθετοι φακοί, φίλτρα, φωτόμετρα, προβολεῖς, slides, φιλμς, ἐμφανίσσεις, ἐκτυπώσεις φωτογραφιῶν.



- Ἐπίσης εἰδικὰ ἐξαρτήματα καὶ μηχανὲς δι' ἐπιστημονικὴν μακρὸ καὶ μικρὸ φωτογράφησιν.
- Ἐπισκεφθῆτε μας διὰ ἐνημέρωσίν σας καὶ διὰ πληροφορίας χωρὶς καμμίαν ὑποχρέωσιν.



ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ • ΤΗΛ. 531631 ἕως 5

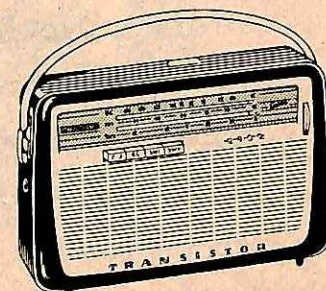
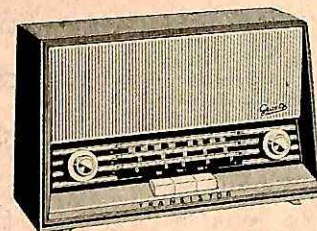
Τὰ ραδιόφωνα
καὶ ραδιογραμμόφωνα

Graetz

κυριαρχοῦν
στὸν Κόσμο!

Παρουσιάζομεν τώρα
στὴν Ἑλλάδα
ἀπὸ τὴν σειρὰν τοῦ 1963

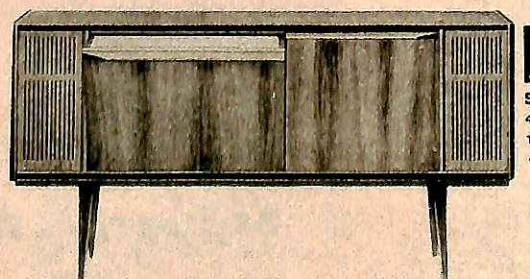
ΜΟΝΤΕΛΟ 2105
παγκοσμίου λήψεως
5 λυχνιῶν
ἐναλλασσομένου ρεύματος
ΜΟΝΤΕΛΟ 2151
παγκοσμίου λήψεως
7 τρανζίστορες



ΠΟΡΤΑΤΙΦ 2152
8 τρανζίστορες
παγκοσμίου λήψεως



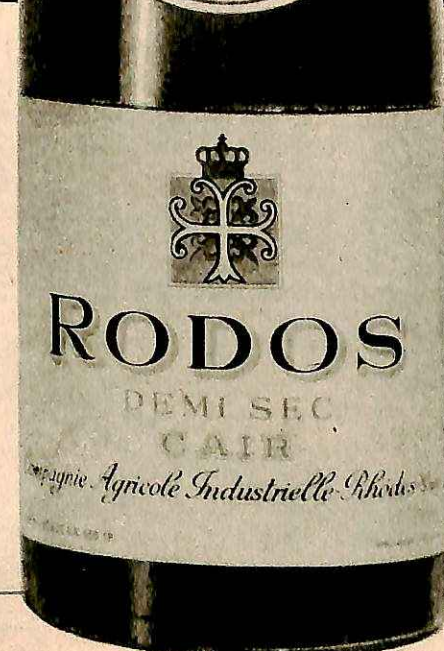
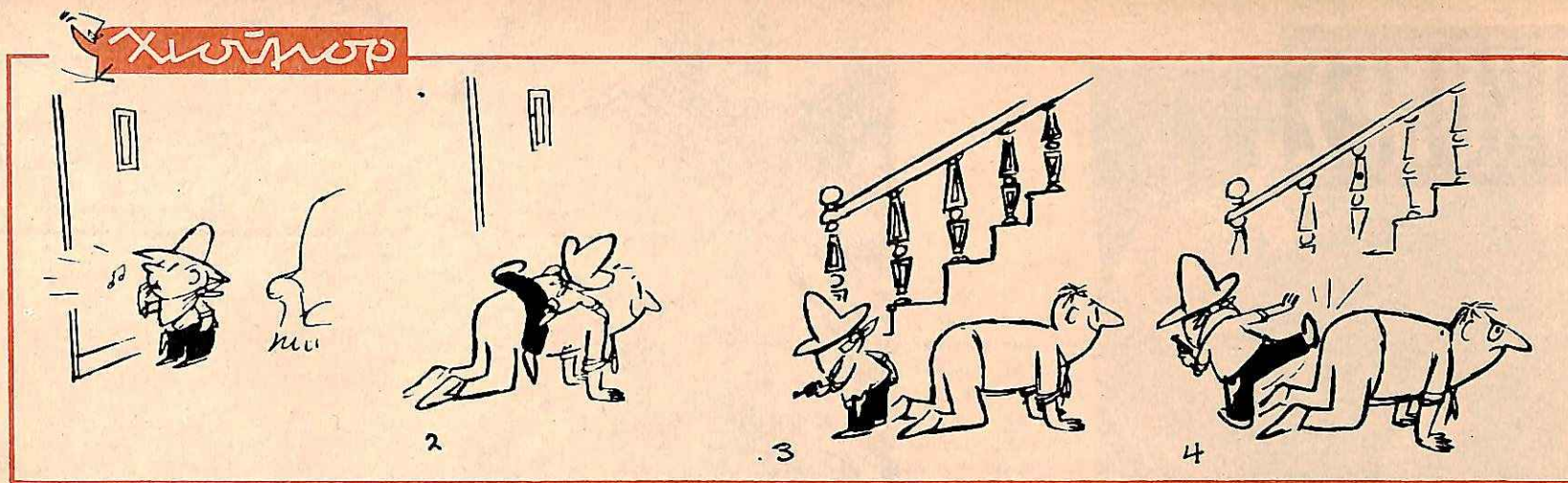
ραδιογραμμόφωνο **BELCANTO**
τὸ θαῦμα τοῦ γερμανικοῦ θαύματος!
STEREO 14 λυχνιῶν, 4 μεγαφῶνων
ὀρχήστρας, αὐτόματο ΠΙΚ-ΑΠ 10 δι-
σκῶν καὶ 4 ταχυτήτων, δισκοθήκη,
εἰδικὴ θέσις διὰ μαγνητόφωνον.



STEREO

SCERZO 9 λυχνιῶν,
4 μεγαφῶνα ὀρχήστρας, αὐτόμα-
τον στερεοφωνικὸν ΠΙΚ-ΑΠ
4 ταχυτήτων

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΛΛΑΔΟΣ
Μ. & Ι. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΡΟΔΟΣ
ΔΡΑΓΑΤΣΙΑΝΟΥ 8, ΑΓ. ΚΩΝΙΝΟΥ 7 ΤΣΙΜΙΣΚΗ 29 ΤΑΓΓΟΝ ΣΠΙΡΙΔΕΣ 17



Λιωνή σὺν εὐτυχίᾳ

με **ΣΑΜΠΑΝΙΑ**
ΡΟΔΟΣ-Κ.Α.Ι.Ρ.

Εὐνοχισμένος ὁ Καινούργιος Χρόνος

ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΠΟΤΩΝ

Ἐπίσης διανομὴ κατ' οἶκον σὲ κιβώτια 6 φιαλῶν - ΤΗΛ. 483-125, 483-876.

Βαρυχειμωνιά

Χριστούγεννα με χιόνι, αθένητικό και άφθονο, έτσι όπως τα έπλασε ή παράδοση και όχι όπως τα είχαμε συνηθίσει τα τελευταία χρόνια. Φρόντισε γι' αυτό ο βαρύς χειμώνας, που άπλωσε τους βοριάδες του απ' άκρη σ' άκρη της Εύρώπης, σκεπάζοντάς την με χονδρή άσπρη κρούστα. Έξω από την Θεσσαλονίκη (δεξιά), ο φωτογραφικός φακός κατάρθωσε να άποτυπώσει μια πραγματική χειμωνιάτικη «κάρτ-ποστάλ», ενώ στην Πάρνηθα (κάτω) χρειάστηκε ή δραστήρια επέμβαση είδικών συνεργείων, για να ελευθερωθ ή δρόμος, που είχε ταφή από τα χιόνια, άποκλείοντας άρκετούς έπισκέπτες και αυτοκίνητα.



(Φωτ. Κυριακίδη)

(Keystone)



(Φωτ. Μεγαλοκονόμου)

Φυσικά, όσο προχωρούσε κανείς προς βορράν, το τοπίο μεταβαλλόταν ολοένα σε ποικίλο. Στην Μασσαλία, ολόκληρο το ιστορικό «παλαιό λιμάνι» (δεξιά) έγινε άγνωριστο από το στρώμα πάγου που κάλυψε τα πάντα - προβλήτες, δρόμους, καράβια.

Εύτυχία

Η πριγκίπισσα Αλεξάνδρα του Κέντ, ή μητέρα της πριγκίπισσας Μαρίνα και ή νύφη της δούκισσας του Κέντ έφθασαν στον πύργο του κόμιτος Αϊρλι, του πατέρα του μνηστήρος της πρώτης, έντιμοτάτου "Ανγκους "Ογκιλ-δυ, για να γνωρισθούν καλύτερα οι δυο οικογένειες μεταξύ τους. Στην φωτογραφία, οι δυο εύτυχές μελλονύμφι παρακολουθούν τα πυροτεχνήματα, που άναψαν προς τιμήν τους οι έργάτες των κτημάτων του πύργου.



(Keystone)



(Φωτ. Associated Press)

Πλάγια μέσα

Και πόλεμος φωτογραφιών, στα πλαίσια γενικότερης άναμετρήσεως των δυο γιγάντων της Άσίας. Από το Νέο Δελχι δόθηκε στην δημοσιότητα (άρις) το στιγμιότυπο των σοβιετικής προελεύσεως έλικοπτέρων Μ14, που χρησιμοποιούνται τώρα από την Ινδική κυβέρνηση για την διακομιδή των τραυματιών από τις προκεχωρημένες θέσεις του μέχρι πρό τιнос θερμού μετώπου, στην περιοχή του Λαντάχ, στο Κασμίρ. Πρόθεση προφανής - ή Σοβιετική Ένωση έμπράκτως καταδικάζει την άδικη κινεζική επέθεση. Από το Πεκίνο, επίσης, κυκλοφόρησε μια άλλη σειρά φωτογραφιών. Οι Ινδοί στρατιώτες, που συνελήφθησαν αιχμάλωτοι κατά τις πρόσφατες μάχες, έχουν κάθε δυνατή ευκολία στην διάθεσή τους, μέχρι που παίζουν και βόλλευ - μπωλ (άνωτερω). Και εδώ προφανής ή πρόθεση, με στόχο την παγκόσμια κοινή γνώμη, έπειτα από τις άναριθμητες κατηγορίες, που είχαν διατυπώσει οι Άμερικανοί κατά τον κορεατικό πόλεμο για κακομεταχείριση των αιχμαλώτων.

(Φωτ. Camera Press)



Μια νέα εποχή ἄρχισε στην Κέρκυρα, πού ξαναζωντανεύει τὴν παλιὰ αἴγλη τοῦ νησιοῦ

ΛΑΜΠΡΟΤΗΣ, ΚΟΜΨΟΤΗΣ, ΧΑΡΙΣ ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ «ΑΧΙΛΛΕΙΟΥ»

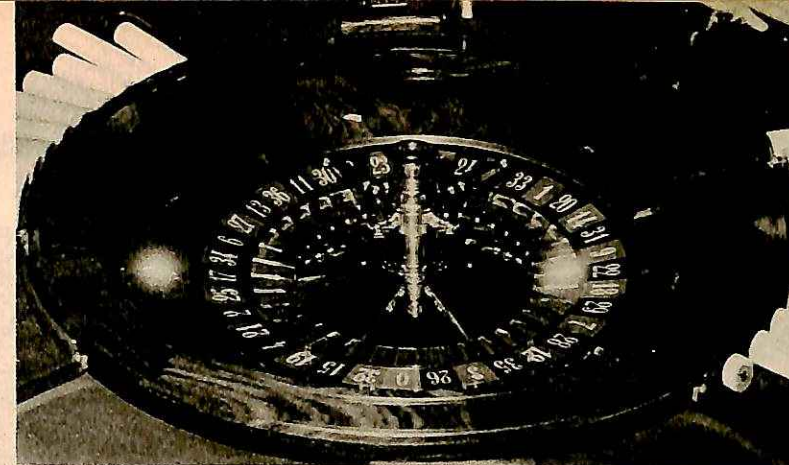
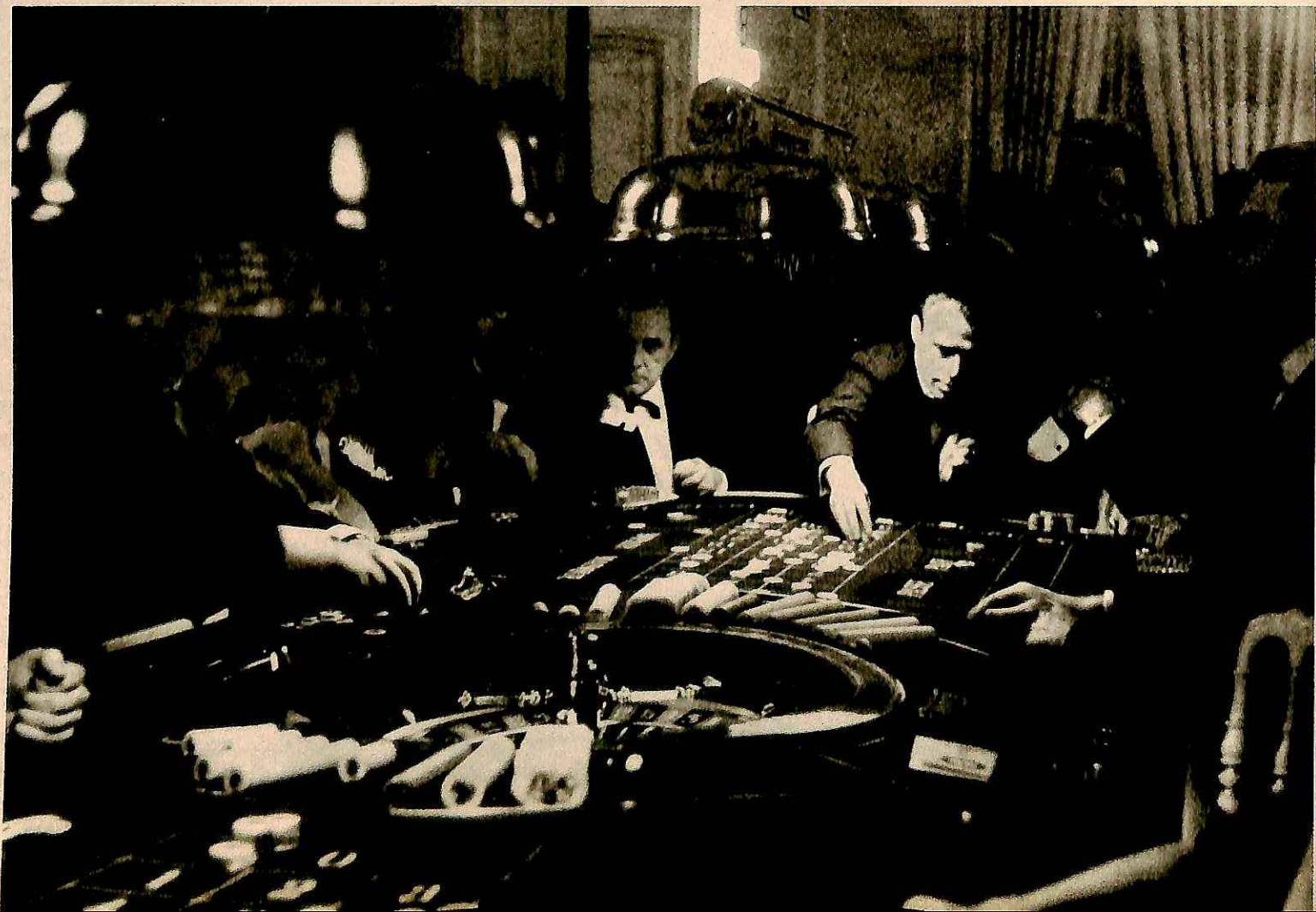
Μὲ φαντασμαγορικό διάκοσμο, παρουσία 600 προσκεκλημένων, ἔγιναν, στὶς 28 Δεκεμβρίου, στὶς 8 τὸ βράδυ, τὰ ἐγκαίνια τοῦ καζίνο τῆς Κερκύρας. Στὸν θαυμάσια φωτισμένο κήπο τοῦ «Ἀχιλλείου» πού ἔλαμπε μέσ' στὴ νύχτα, ἡ μουσικὴ τοῦ Γαστουριοῦ ὑπεδέχεται τοὺς προσκεκλημένους μὲ μικρὰ ἐμβατήρια, ἐνῶ δυὸ σειρὲς ωραιότατα κορίτσια, μὲ τὴν γιορτινὴ τοπικὴ φορεσιά, στέκονταν στὶς σκάλες, ὀδηγώντας τοὺς στὴν εἴσοδο, ὅπου τοὺς ἀνέμεναν ὁ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῶν «Καζίνων Ἑλλάδος», φὸν Ριχτχόφεν, ὁ κ. Ζαλοκώστας καὶ ὁ κ. Ζιρώ

Υστερα ἀπὸ τὰ πρῶτα ποτῆρια οαμπάνιας, πού προσεφέρθησαν μαζί μὲ ἀναμνηστικὰ μετάρλια, τὰ ὁποῖα φέρουν ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ τὴν προτομὴ τῆς αὐτοκράτειρας Ἑλισάβετ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ ἐμπρόσθιο μέρος τοῦ «Ἀχιλλείου», ὁ βαρὼνος Ριχτχόφεν μίλησε διὰ μακρῶν—καὶ εἰς τὴν γερμανικὴν—, θυμίζοντας τὴν ρομαντικὴ ἱστορία τοῦ «Ἀχιλλείου»—«τοῦ ὁποίου αἱ θύραι ἀνοίγουν διὰ τὸ παιχνίδι καὶ ἀφήνουν τὴν τύχη νὰ διέλθῃ!»—, ἐνῶ συγχρόνως ἀνεφέρθη στὴν ρῆση τοῦ Κλεοβούλου τῆς Κῷ—«πᾶν μέτρον ἄριστον»—, ἡ ὁποία εἶναι χαραγμένη στὶς χρυσὲς καὶ ἀργυρὲς μάρκες τοῦ καζίνο τοῦ Μπάντεν—Μπάντεν, τοῦ ἀρχαῖο-

τερου τῆς Εὐρώπης. Ἀκολουθῶν, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Γ. Ράλλης—μόνος παριστάμενος ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν—ἐξέφρασε τὴν χαρὰ του γιὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ καζίνο τῆς Κερκύρας, τὸ ὁποῖο, ὅπως ἐτόνισε, θὰ δώσῃ στὸ νησί νέα ζωὴ καὶ κάποια ἀπὸ τὴν παλαιὰ του λάμψη. Μετὰ ἀπὸ τὶς δυὸ ὁμιλίαι, ὁ κ. καὶ ἡ Κα Γ. Ράλλη, ἀνέθηκαν, ἀκολουθούμενοι ἀπὸ τοὺς προσκεκλημένους, τὶς μεγαλοπρεπεῖς σκάλες τοῦ ἀνακαινισμένου ἀνακτόρου, καὶ τὰ ἐγκαίνια—ἐνα κοσμικὸ γεγονός πού ἀνεμένετο μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον—εἶχαν πιά τελεσθῇ. Ἐμεναν τῶρα τὰ ἐγκαίνια τῆς ρουλέττας

ΟΛΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΜΕ ΛΑΜΠΡΕΣ ΛΙΒΡΕΣ

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΕΧΕΙ ΠΙΑ ΑΡΧΙΣΕΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΡΟΥΛΕΤΤΑ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΗ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ



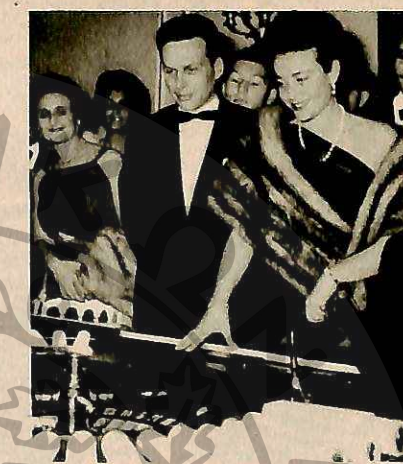
Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΗΣ ΤΥΦΛΗΣ ΤΥΧΗΣ ΑΝΑΜΕΝΕΙ ΤΩΡΑ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ ΤΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. ΡΑΛΛΗΣ ΕΚΟΨΕ ΤΗΝ ΚΟΚΚΙΝΗ ΚΟΡΔΕΛΛΑ. Η ΚΛΙΜΑΞ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΗ

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΩΝ

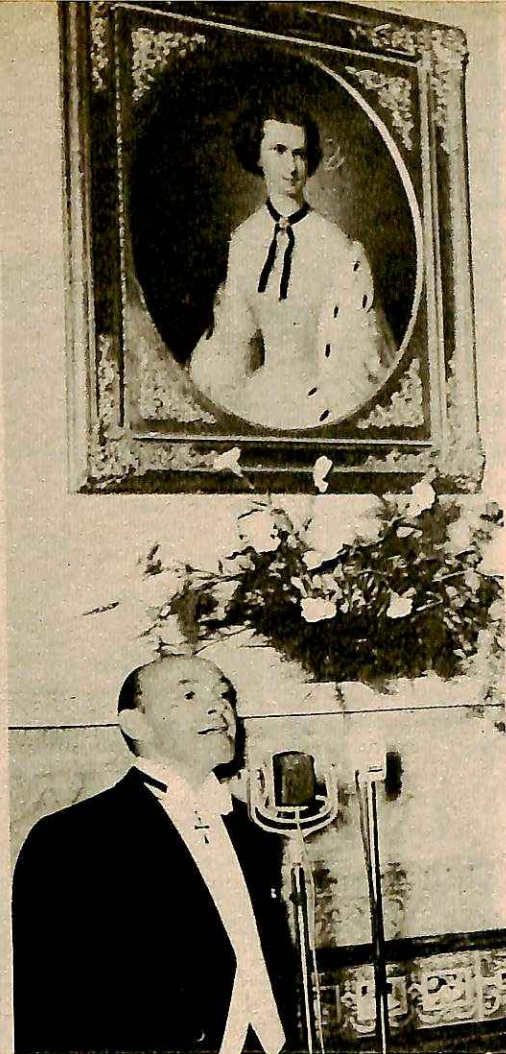


Η κ. ΡΑΛΛΗ ΡΙΧΝΕΙ ΤΗΝ ΜΠΙΛΛΙΑ

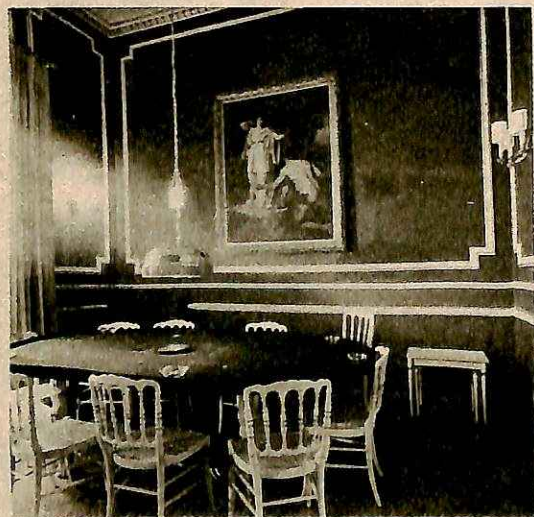


Η ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ





Ο ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΒΑΡΩΝΟΥ



Η ΜΙΚΡΗ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ «ΣΕΜΑΙΝ ΝΤΕ ΦΕΡ»
ΤΟ ΠΑΡΚΙΓΚ ΣΤΟΝ ΩΡΑΙΟ, ΚΑΤΑΦΩΤΟ ΚΗΠΟ



Μέσα στις όλόφωτες αίθουσες προσετέθη η λάμψη από τις ώραϊες τουαλέττες και τὰ κοσμήματα
καὶ οἱ σπίθες στὰ μάτια ποὺ παρακολουθοῦσαν τὴν μπίλλια



ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΣΙΝΑ ΤΡΑΠΕΖΙΑ ΤΗΣ ΡΟΥΛΕΤΤΑΣ



Η ΜΠΙΛΛΙΑ ΓΥΡΙΖΕΙ

ΚΑΙ ΜΑΖΙ Μ' ΑΥΤΗΝ ΓΥΡΙΖΕΙ ΚΑΙ Η ΤΥΧΗ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ, ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΤΟΥ ΙΣΟΓΕΙΟΥ, ΧΟΡΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΞΕΝΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ΕΝΩ ΕΠΑΝΩ ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ



ΠΡΩΤΕΣ ΩΡΕΣ, ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ. ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ Η κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ, Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ, Η κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ κ.ά.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ. ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΒΑΡΩΝΟ ΡΙΧΤΧΟΦΕΝ, ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΒΡΑΔΥΑ ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΕΧΑΣΕ



— άλλη συγκίνηση, πολύ πιο έντονη, για τους είδημονας. Η πρώτη μπίλλια (χρυσή) έρριφθη από την Κα Γ. Ράλλη. Αμέσως ο κόσμος μοιράσθηκε στα διάφορα τραπέζια του παιχνιδιού. Το κόκκινο και το μαύρο άρχισαν να παίζουν τον συγκλονιστικό ρόλο τους, και ήδη η κοκετταρία άρχισε να ξεχνιέται, οι γούνες —τη φύλαξη των οποίων δεν άνελάμβανε το θεστιάριο— να γλιστρούν απρόσεκτα και η ένταση να φωτίζει παράξενα τα μάτια!

Άρχίζει μια νέα εποχή για την Κέρκυρα; Ποιός ξέρει! Πάντως, για δυό — τρία εικοσιτετράωρα, γνώρισε τόσο συμπυκνωμένη κοσμική κίνηση, ώστε δίκαια η παλαιά φρουρά της, οι γηραιοί Έπτανήσιοι τιτλούχοι, που ζούν με τις άναμνήσεις των περασμένων, απέφανθησαν ότι το νησί ξαναδρόκε τον εαυτό του.

Πραγματικά, το βράδυ των έγκαινίων, στις

θαυμάσια διακοσμημένες —μέ λευκό, χρυσό και γαλάζιο χρώμα— αίθουσες του παλατιού του Κάιζερ, περιεφέρθησαν κοσμήματα και φορέματα εκπληκτικής κομψότητας, που ασφαλώς απέτελεσαν για τις κυρίες την φροντίδα πολλών ημερών και θα άποτελέσουν το θέμα συζητήσεως άλλων τώσαν...

Πέρα, ωστόσο, από τον θόρυβο και την κοσμική πλευρά, το «Αχιλλείο» έζησε το βράδυ της περασμένης Παρασκευής την μοιραία, μεταβατική στιγμή του, την ώρα της αλλαγής της σελίδας της παράξενης ιστορίας του και της όριστικής χαμένης ερημιάς του.

Κατά σύμπτωση, λίγο πριν από την ώρα των έγκαινίων, ένας χλιαρός ήλιος φώτισε την κερκυραϊκή έξοχη —τα γκρίζα χρώματα της έλιάς, τα σκούρα κυπαρίσσια και το άπαλό, γαλαζοπράσινο Ιόνιο—, προσκαλώντας τον περιέργο που θέ-

λησε να επισκεφθή το ανάκτορο, πριν από τον πολύ κόσμο, σε μια περιπλάνηση γεμάτη άναμνήσεις, σε μια γοητευτική, ψιθυριστή συνομιλία με τους ίσκιους...

Σε λίγες ώρες, το έρημητήριο της μαυρουτμένης, μελαγχολικής αυτοκράτειρας μεταμορφώθηκε σε διεθνές καζίνο, παρασύροντας στην έντατική, πυρετώδη ζωή του όλα τα παλιωμένα από τον καιρό άχνάρια των άναμνήσεων. Απαραίτητη θυσία. Σύμφωνα με τις προοπτικές και τον λόγο που εξέφωνε ο βαρώνος φόν Ριχτχόφεν κατά τα έγκαινία: «Το "Αχιλλείο" ξαναζή. Είναι ένα καζίνο πρώτης διεθνούς τάξεως, το οποίο μπορεί απόλυτως να συγκριθεί με τους διάσημους προκатоχους του του Μπάντεν - Μπάντεν και του Μόντε Κάρλο. Το σύνολο συνιστά ένα μοναδικό επίκεντρο διεθνούς τουρισμού...».

M.K.

Με άφορμήν το υπόμνημα των 34 μαθητών της Λαρίσης

ΟΤΑΝ ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝ

Άρθρο του κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Δέν ήρχοντο συχνά εις την δημοσιότητα κείμενα, που έχουν συνταχθή (ή και υιοθετηθή απλώς) από παιδιά μαθητικής ηλικίας. Αι «έκβέσεις ιδεών» μένουν κλεισμένα εις τους τέσσαρας τοίχους των τάξεων και είναι αμφίβολον αν, με την συμβατικότητα των και το κατευνάζον περιεχόμενον των, βοηθούν σοβαρώς τον καθηγητήν, που τας διαβάσει εξ υποχρέωσης, να επικοινωνήση με την νοοτροπία των συγχρόνων νέων. Δι' αυτό και παρουσιάζει ιδιαίτερον ενδιαφέρον ένα υπόμνημα - ψήφισμα, που δημοσιεύθη κατά τα μέσα Δεκεμβρίου εις άπογευματινήν έφημερίδα της πρωτεύουσας.

Έχει έκτασιν 135 στίχων το υπόμνημα αυτό και φέρει τας υπογραφάς 34 μαθητών (δλων άγοριών) των «γυμνασίων Λαρίσης», που απέφασαν να τα ψάλουν εις τους μεγάλους. Η έφημερίς, η οποία μόνη αυτή δημοσίευσε το νεανικόν «μανιφέστον», το έστέγασεν υπό τους έξης τίτλους, που άναρμονίζονται προς το περιεχόμενον του: «Χωρίς ρομανισμό, με ρεαλισμό και έν όνόματι της γυμνής αλήθειας. Κατηγορούμε τους μεγάλους... Σεις ευθύνασθε αν θγαίνουμε τευτυμπόυδες». Έχουν πάρε «εβαθείαν είσπνόνήν» τα παιδιά και εις την άρχήν του υπόμνηματος υπογραμμίζουν ιδιαίτέρως την σημασίαν που αποδίδουν εις την δημοσιότητα. «Συγκεντρωθήκαμε —γράφουν— και αποφασίσαμε να συντάξουμε ψήφισμα διαμαρτυρίας, να το κοινοποιήσουμε με κάθε τρόπο και να το δημοσιεύσουμε δια του τύπου».

Το πρώτον πράγμα που προξενεί έντύπωσιν είναι ότι, όπως θεβαιούν οι υπογράφοι, «δέν διαμαρτύρονται σαν άτομα, αλλά σαν αντιπρόσωποι ολόκληρης της νεολαίας και ιδιαίτερα της λαριστικής». Μεγάλος ο λόγος. Δέν φροντίζουν όμως να επιδείξουν τα «διαπιστευτήρια γράμματά» τους οι 34. Έγιναν έκλογαι αντιπροσώπων εις τα 500 γυμνάσια του κράτους ή τουλάχιστον εις όλας τας τάξεις και τα τμήματα των γυμνασίων της Λαρίσης και εξέλεγαν οι υπογράφοι; Ασφαλώς όχι, διότι αν είχε συμβή κάτι τέτοιο δέν είχαν κανένα λόγον να το άποκρύψουν. Αυτό όμως δέν είναι «λεπτομέρεια». Είναι ουσιαστές. Ο άναπόδειατος ίσχυρισμός προδίδει χαλαράν δημοκρατικήν συνείδησιν. Άναγκαστικώς, λοιπόν, πρέπει να αντιμετωπισθούν ως εκπροσωπούντες μόνον τον εαυτόν τους, αλλά με έντονον «έπεκτατικήν» διάθεσιν, η οποία χαρακτηρίζει, άλλωστε, και τους μεγάλους, που έπρεπε να είναι σοβαρώτεροι.

Ακολουθεί η έκθεσις των αντιλήψεων των υπογραφόντων περί της γενικής ευθύνης των μεγάλων, και ιδιαίτέρως εκείνων οι οποίοι έσταδιοδρόμησαν εις την ζωήν. «Σεις όλοι μαζί —γράφουν— φτιάξατε τη σημερινή κοινωνία, μέσα στην οποία είμαστε υποχρεωμένοι να ζήσουμε... Ό,τι είσαστε σεις, θα γίνουμε κ' έμεις. Καλοί έσείς; Καλοί κ' έμεις. Κακοί έσείς; Χειρότεροι έμεις!». Είναι αλήθεια ότι το παράδειγμα του περιβάλλοντος επηρεάζει αποφασιστικώς τους νεωτέρους. Άλλά δέν είναι καθόλου άκριβές ότι η ζωή εξελίσσεται επί τη βάση αυτού του άσφκτικού και χειροτερευτικού ντετερμινισμού. Ούτε ότι οι νέοι, οι πραγματικοί νέοι, δέχονται πάντοτε παθητικά και χωρίς «χρυσάς» αντίδράσεις την επίδρασιν του κακού περιβάλλοντος.

Μύρια είναι τα παραδείγματα ανθρώπων που άνεδύσαν με άδαμάντινον χαρακτήρα από περιβάλλοντα προκαλούντα εξανάστασιν, όπως μύρια είναι και τα παραδείγματα άθλιών χαρακτήρων που διεμορφώθησαν εις άπογον περιβάλλον. Τα παιδιά, που υπογράφουν το υπόμνημα - ψήφισμα, είναι θύματα εύνοχιστικών κηρυγμάτων, τα οποία μεταθέτουν μονίμως την ευθύνη από το άτομον εις το σύνολον και υποβάλλουν εις τους νέους την ιδέα ότι πρέπει να τα περιμένουν όλα έτοιμα, να μη άσכולν αυτοέλεγχον, άνεξαρτήτως του τί γίνεται γύρω τους, να στραγγαλίζουν το υπερ-εγώ των, το όποιον αναπτύσσεται από της έφηβικής ηλικίας, και να παριστάουν τον «ώργισμένον» με σταυρωμένα, ή άθλιώς χρησιμοποιούμενα, τα χέρια των...

«Αν σήμερα έμεις είμαστε όχι απλώς τα νιάτα —γράφουν άπευθυνόμενοι προς τους μεγάλους «που έχουν πιάσει πόστα στην κοινωνία και δημιουργήσαν ο καθένας την καριέρα του», αλλά τα «ώργισμένα νιάτα», όχι τα φρόνιμα παιδιά, αλλά οι "ζαβολιάρηδες", όχι οι σοβαροί νέοι, αλλά οι "τεντυμπόυδες", σεις ευθύνασθε πολύ. Μην άπορρήτε γιατί σήμερα έχετε μπροστά σας μια νεολαία μαραμμένη, γερασμένη, χωρίς ιδανικά, με ένδιαφέροντα που δέν ξεπερνούν τα ένδιαφέροντα ενός ζώου. Ναί, στο σύνολό μας έτσι σκεπτόμαστε. Πώς θα καταφέρουμε να βολευτούμε και πώς ν' απολαύσουμε πιο άνετα τη ζωή»...

Μετά τον «μεγάλον λόγον», ο μεγάλος κατήφορος. Για σταθήτε, θεέ παιδιά. Με ποίο δικαίωμα και που στηριζόμενοι ίσχυρίζεσθε ότι τα ελληνικά νιάτα αποτελούνται από «τεντυμπόυδες», που είναι ταυτοχρόνως

«μαραμμένοι» και «γερασμένοι»; Ποιός ήλιος καλόγερος σας έκαλλιέργησε την στείραν αυτήν τάνιν της αυτοπεφρονήσεως; Ούτε η παρατήρησις, ούτε η στατιστική δικαιολογεί μια τέτοια γενίκεσις. Η νεανική έγκληματικότητα είναι χαμηλή εις την Έλλάδα και τα κρούσματα τευτυμπόισμου υπήρξαν έως τώρα ελάχιστα, συγκριτικώς με ό,τι συμβαίνει εις άλλας χώρας, άναμφισβητήτως περισσότερον προηγμένας. Ένώ άνέρχονται εις δεκάδας και εκατοντάδας χιλιάδων οι νέοι με όρεξιν, με ένθουσιασμόν, με αυτοπεποίθησιν, με άνάστασιν —ήθικην και πνευματικήν—, που μοχθούν συνειδητά (και περισσότερον από όσων έμόχθησαν αι προηγούμεναι γενεαί) δι' ένα καλύτερον αύριον. Αι ιερεμιάδες σας θα προκαλούν τα είρωνικά μειδιάματα των παιδιών αυτών.

Τέλος πάντων. Που θέλουν έμωσ να καταλήξουν οι 34; Γιατί υπεβλήθησαν εις τον κόπον αυτόν και διατί ήθέλησαν να επικοινωνήσουν με την ελληνικήν κοινήν γνώμην; Τί έχουν να επιδείξουν δια την θεραπείαν του κακού; Τί πρέπει να κάμουν οι υπεύθυνοι μεγάλοι δια να σώσουν τους άνευθύνας μικρούς; Είναι εύλογα τα ερωτήματα αυτά και περιμένει κανείς μίαν ρωμαλέαν άπάντησιν. Το κείμενον, όμως, των 34 μαθητών της Λαρίσης, που «έπήραν βαθείαν είσπνόνήν», «καταλήγει σε ψάρι» — όπως έλεγεν ο 'Οράτιος. Ο άναγνώστης του ύφίσταται συντριπτικήν κατακρήμνισιν από τα ύψη της άσφκτικής ντετερμινιστικής «κοινωνιολογίας» εις το σκονισμένον έδαφος μιας ίσχυοτάτης συνταγής: «Όλα αυτά τα φοβερά και μοιραία και καταθλιπτικά συμβαίνουν —λέγει το υπόμνημα— διότι οι μεγάλοι «άδρανούν». Δηλαδή;

«Σεις, σαν γονείς, σαν δάσκαλοι, σαν καθηγηταί, σαν ήγεται... προβάλλετε στους κινηματογράφους ταινίες με περιεχόμενον, ως μην πούμε ποίο. Ναί, όλοι έσείς προβάλλετε αυτές τις ταινίες, γιατί όλοι σας πηγαίνετε και τις βλέπετε και ύστερα κανένας σας δέν διαμαρτύρεται. Δέν άκούσαμε ποτέ μια διαμαρτυρία, ώστε να σχηματίσουμε μέσα μας την ιδέα ότι υπάρχουν μόν δλη αυτή η διαφθορά, υπάρχει όμως και μια κάποια αντίδρoσα «καθαρότης». Νά διατί «άδρανούν» οι μεγάλοι και με την άδράνειάν των άφήνουν τα νιάτα να παίρνουν τον περιγραφέντα από τους 34 κατήφορον...

Άλλά εάν τα πράγματα είναι τóσον τραγικά, ούτε μόνον ο κινηματογράφος πταίει, ούτε μόνον η διαμαρτυρία των μεγάλων ήμπορεί να θαυματουρήσει. Έπειτα, είναι άνακριβές ότι ουδεμία έχει άκουσθή διαμαρτυρία δια το κακόν θέαμα, που προσφέρεται και έδώ και εις όλας τας χώρας και που επηρεάζει όχι μόνον τα παιδιά, αλλά και τους ένηλικούς, διότι και μεταξύ αυτών υπάρχουν πολλοί άνόητοι και όλιγοφρονείς (παρά την θεοποίησην του πλήθους από τους εκμεταλλευτάς του). Έπανειλημένως ο τύπος έχει άσχοληθί με το θέμα αυτό και πολλοί από τους συνεργάτας του έχουν εκπληρώσει σχετικώς το καθήκον των. Η άφορμή, άλλωστε, της πανταχούσας των Λαρισίων μαθητών υπήρξεν, όπως αναφέρουν εις την άρχήν της, έγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου και όμιλία της Χριστιανικής Ένώσεως Έπιστημόνων με θέμα: «Νεότης και θέαμα». Τί άλλο από διαμαρτυρία ήσαν αι έκδηλώσεις αυτές, που έπήραν πανελλήνιον έκτασιν;

«Νοσεί» από πολλών άπόψεων το κείμενον αυτό, που το υπογράφουν νέοι, αλλά κατά πάσαν πιθανότητα δέν είναι νεανικόν. Έχει ύφος, που προσπαθεί να είναι περίτεχον (και το επιτυγχάνει εις μερικά σημεία) και που δέν προσιδιάζει εις τον τρόπον έκφράσεως των νέων, παρά την ρητορικότητά του. Είναι δύσκολον έπειτα να παραδεχθί κανείς ότι παιδιά ύγια και άνεπηρέαστα θα συνήρχοντο εις τα καλά καθούμενα να συντάξουν το υπόμνημα αυτό και να το φορτάσουν με τόσας υπερβολάς. Διότι, αν είναι όντως «τεντυμπόυδες», θα είχαν την αύτάρκειαν του «επαναστατημένου» και δέν θα κατείχοντο από κοσμοδιορθωτικές τύψεις. Έάν, πάλιν, είναι καθώς πρέπει παιδιά, όπως φαίνεται, δέν θα ίσχυρίζοντο ότι και αυτοί και όλοι οι άλλοι της ηλικίας των είναι τοί χαμού. Καθ' όλας τας ένδείξεις, το υπόμνημα το έχει συντάξει κάποιος τρίτος, όχι μαθητής, στρατευμένος και έντεταγμένος κάπου κατά τρόπον που του περιορίζει το όπτικόν πεδίο και τον έχει καταστήσει τύπον μονοθεαστικόν. Αυτός, έχων την δυνατότητα να επηρεάση και καθοδηγήση τους μαθητάς, έκίνησεν όλην αυτήν την έκδήλωσιν, η οποία δέν στερείται, πάντως, ένδιαφέροντος.

Έλαφρύς, ξεκούραστος

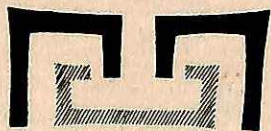
Ίδινοι

ΒΙΚΤΩΡΙΑ : Λεπτό, φίνο σεντόνι πολυτελείας.

ΙΡΛΑΝΔΑ : Καλό, στερεό σεντόνι, πάντοτε χιονάτο.

Νο 120 : Γερό και κατάλευκο σεντόνι ή σ' εύχάριστα και άνεξίτηλα χρώματα.

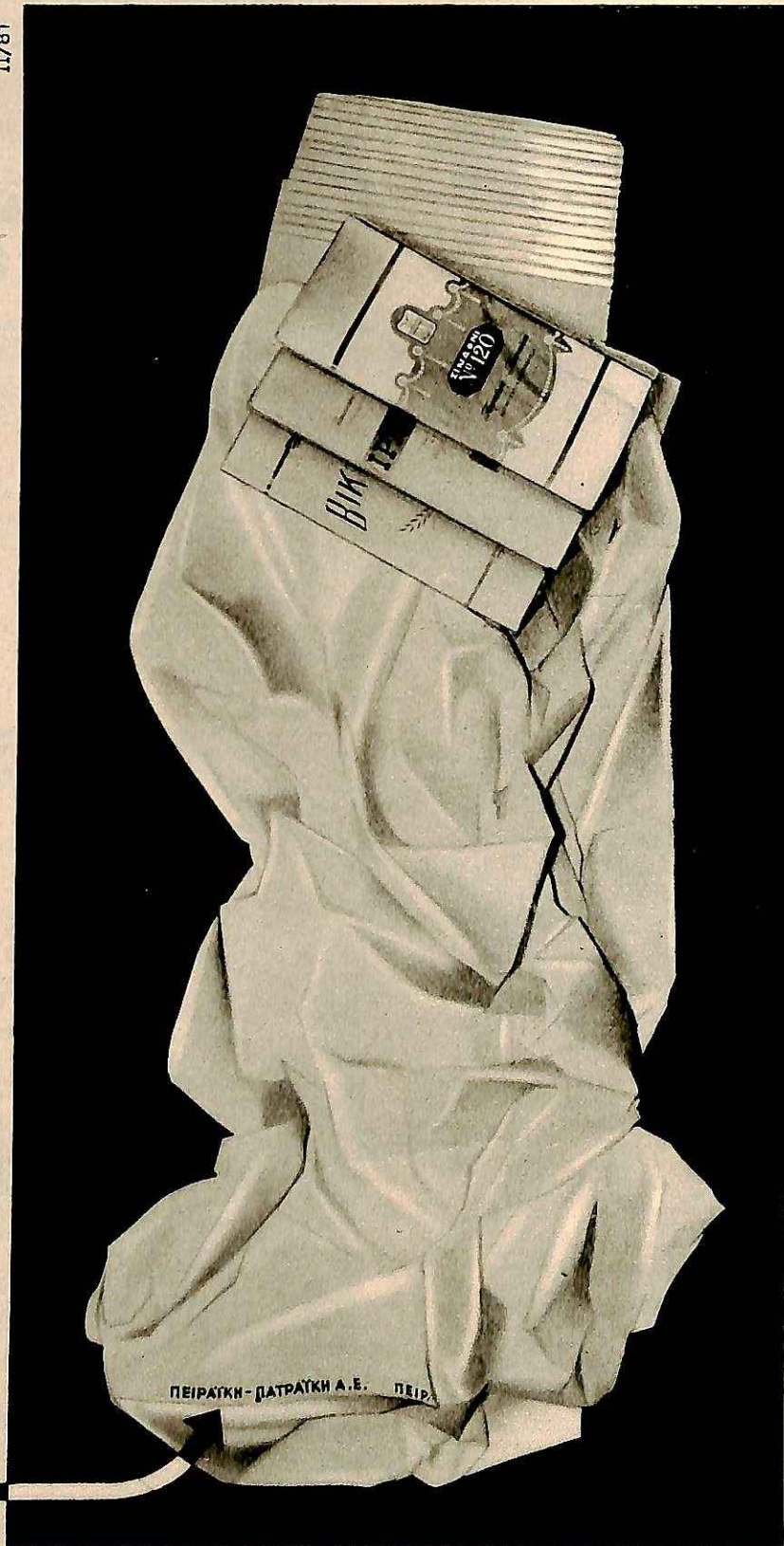
Θυμηθήτε ακόμα τη μεγάλη ποικιλία ύφασμάτων της ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ: Ποπλίνες, Τισόρ, Όπαλίνες, Χασέδες, Περκάλια, Κρεποίν.



ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ντύνει, στολίζει, νοιουσυρεύει!

Στήν ούγια ή έγγύησις ποιότητας:

Π/81



ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ Α.Ε.

10 ΟΚΑΖΑΜΙΑΣ



Εϋθυμες προφητείες για το νέο έτος με βάση αυτό που πέρασε

Είναι δημοσιογραφικό έθιμο τις ημέρες αυτές, με την μορφή του Καζαμία, να γίνεται μια ελαφρή σάτιρα των προσώπων και των καταστάσεων, που προβλήθηκαν κατά το έτος που τελειώσε. Η συνταγή είναι απλή: Τα ίδια πρόσωπα και οι ίδιες καταστάσεις φορτώνονται στον νέο χρόνο. Ο συνεργάτης των «Εικόνων» κ. Πέτρος Άναγνωστόπουλος ανέλαβε το έργο και τόσο βαρύ αυτό έργο, ο συμπαθέστατος δε κωμικός Θανάσης Βέγγος προσεφέρθη να διακοσμήσει με μηνιαία ιλαρότητα το προφητικό ημερολόγιο, παζάροντας μπροστά στον φωτογραφικό φακό του κ. Κίμωνα Ραφαηλίδη.

Ιανουάριος

Με την επαναλειτουργία των σχολείων, όμως «κομμάντος» μαθητών ενεργεί επιδρομή στο υπουργείο Παιδείας, συλλαμβάνει ως δούλο τον κ. Κασσιμάτη και ζητεί ως λύτρα για την απελευθέρωσή του αύξηση του διατήρηση παιδείας κονδυλίου του προϋπολογισμού, από 10,2% σε 78,9%, και αντιπροσώπευση της μαθητικής τά-

ξεως στην κυβέρνηση. Η κυβέρνηση προτείνει σαν συμβιβαστική λύση την διατήρηση του κονδυλίου στα προηγούμενα ύψη του, αλλά την απαλλαγή των μαθητών από τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις, την χορήγηση επιδόματος στους μαθητές που μένουν στην ίδια τάξη πάνω από δυο χρόνια και την άρση της απαγορεύσεως του καπνίσματος στα γυμνάσια. Οι μαθητές επιμένουν στις απόψεις τους και δίνουν δι-ορία ενός μηνός στην κυβέρνηση για να ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους, άλλως απειλούν να δημοσιεύσουν έκθεση που είχε συντάξει ο κ. Κασσιμάτης ως μαθητής γυμνασίου, με θέμα ένα στίχο από το ποίημα του Καβάφη «Θερ-



Ιανουάριος

μοπόλες». Η κυβέρνηση πενικοβάλλεται προ ενός τοιούτου εθνικού κινδύνου και συσκέπτεται πυρετωδώς.

Σε χωριό της Ήπειρου ανακαλύπτεται ομαδικός τάφος με 305 σκελετούς. Οι αρχαιολόγοι ισχυρίζονται ότι πρόκειται περί νεκρών μαχητών του άρ-

Φεβρουάριος

χαίου βασιλέως Πύρρου, αλλά ένας τσομπάνος της περιοχής επιμένει ότι είναι οι συγγενείς μιας κάποιας Παρασκευούλας, τους οποίους η τελευταία εξέλεξε με παραθείο για κτηματικές διαφορές.

Συζήτηση στην Βουλή επί αιτήσεως του ποδοσφαιριστή Κλωτσαρά, που ζητεί από την κυβέρνηση δάνειο, υπό τύπον δώρου, για τις εθνικές του υπηρεσίες, λόγω αύξησεως των οικογενειακών του βαρών μετά τον γάμο του, ως και μεσολάβηση του επίσημου κράτους στην μητέρα του, κυρία Άριστέα, για να δεχθεί επιτέλους την νύφη της στο σπίτι της. Το διάβημα αποφασίζεται να γίνει με επικεφαλής της επίσημου αντιπροσωπείας τον βουλευτή κ. Α-

δριανόπουλο, ενώ για το δάνειο, υπό τύπον δώρου, ο ποδοσφαιριστής Κλωτσαράς παραπέμπεται στην Έμπορική Τράπεζα, με ειδική σύσταση προς τον κ. Ανδρεάδη.

Φεβρουάριος

Στις 69 θεατρικές αίθουσες, που λειτουργούν στην Αθήνα, προστίθενται άλλες 112, ενώ αναγγέλλεται η συμπλήρωση και προσεχώς λειτουργία άλλων 207. Για την πλήρωσή τους με ήθοποιους ή Έπιτροπική Άδείας χορηγεί άδεια άσκησης επαγγέλματος σ' όποιονδήποτε δύναται ν' άπαγγείλη το ποίημα «Άρνάκι άσπρο και παχύ», για την πλήρωσή τους δε με θεατές, και αντί οικονομικής ενισχύσεως προς τους θιάσους, το κράτος υπόσχεται ένα ταξίδι έντελως δωρεάν στο εξωτερικό στον θεατή που θα προσκομίσει 12 απόκρυμματα εισιτηρίων θεάτρου.

Η κυβέρνηση άφηνει άκαλυπτο τον κ. Κασσιμάτη στην διένεξή του με τους μαθητές, οι οποίοι δημοσιεύουν στις εφημερίδες την έκθεσή του, όπως είχαν απειλήσει. Κατόπιν τούτου, ο κ. Κασσι-



Μάρτιος

μάτης υποβάλλει αίτηση στην Αμερικανική Υπηρεσία Αεροναυτικής και Διαστήματος και παρακαλεί να έκτοξευθεί στην Σελήνη.

Ο κ. Παπανδρέου, σαν τελευταίο στάδιο του ανενδότου αγώνος του, κηρύσσει άπεργια πείνης, την οποία απειλεί να συνεχίσει μέχρις άποκαταστάσεως του στον πρωθυπουργικό θάκο. Ο άρχηγος του Κέντρου αναφέρει ως έσχατον επιχείρημα ότι αυτός έπáταξε τον κομμουνισμό κι όχι ο κ. Καραμανλής, που στο Δεκεμβριανό κίνημα ήταν μικρός. Είς έπίρρωση των ισχυρισμών του καλεί ως μάρτυρα την Ε.Δ.Α., η οποία πιστοποιεί ότι πράγματι ο κ. Παπανδρέου έσωσε την Έλλάδα από τον κομμουνισμό κι ότι άν δεν ήταν αυτός κή πατρίδα θα ήταν σήμερα τσιφλίκι του χαφιέ της άστικομπουρζουάδικιας τάξης Ζαχαριάδη και της παρέας τους. Οι Αμερικανοί συνηστούν στον κ. Παπανδρέου ύπομνη μέχρι λήξεως και της μεθεπομένης τετραετίας Καραμανλή και μεσολαδούν στην κυβέρνηση να του παραχωρηθή ένα διαμέρισμα στο Μόν Παρνές, για να μετοικήσει εκ Καστρίου.

Μάρτιος

Γίνεται η άπονομή των φιλολογικών βραβείων από την «Ομάδα των 12». Το πρώτο βραβείο 30.000 δρχ.— πήρε η έπιστημονική

μελέτη «Οι γαρίδες διά μέσου των αιώνων», το δεύτερο —15.000 δρχ.— ιστορική μονογραφία «Ο βασιλιάς Άλέξανδρος και το θείο», και το τρίτο —5.000 δρχ. κ' ένα ραδιοφωνικό τρανζίστορ— το μυθιστόρημα «Άισέ, ή ματοβαμμένη σουλτάνα του Γιλδίς». Στους βραβευθέντες έδόθη προκαταβολή 325 δραχμών, για το υπόλοιπο δε ποσόν ή «Ομάς των 12» υπέγραψε γραμμάτια λήξεως 1973, με τόκο 12%. Τα μέλη της «Ομάδος» άνεχώρησαν από το σπίτι του Άλκη Θρύλου με τεθωρακισμένα και με συνοδεία ισχυρών δυνάμεων άστυνομίας, στρατού και χωροφυλακής.



Άπρίλιος

Βάσει της κατά 5% συμμετοχής της Ελλάδος στην Κοινή Άγορά, έξάγονται στις χώρες του Ο.Ο.Σ.Α. 600.000 έργατες και εισάγονται τατασάρες και φουρκέτες για τα μαλλιά, άρίστης ποιότητος. Η έπιτυχία αυτή κρίνεται ως ένας ακόμη θρίαμβος του ύπουργού Συντονισμού κ. Παπαληγούρα, γιατί με τον τρόπο αυτό έπετεύχθη ή άποσυμφόρηση του έργατικού δυναμικού της χώρας και ή εξασφάλιση τεραστίου άποθέματος είς είδη πρώτης άνάγκης. Ο κ. Παπαληγούρας άνακηρύσσεται κατόπιν τούτου έπίτιμος πρόεδρος του Πανελληνίου Συλλόγου Κουρέων και Κομμωτών.

Διεξάγονται στον Φαληρικό «Ορμος Δ' Διεθνείς βασιλικοί και πριγκιπικοί Ιστιοπλοϊκοί άγώνες. Πρώτος, δεύτερος και τρίτος νικητής, έως και κατά τους πρώτους, τους δεύτερους και τους τρίτους άγώνες, άνακηρύσσεται ο διάδοχος της Νορβηγίας Χάρλντ, του διαδόχου Κωνσταντίνου παραχωρήσαντος ευγενώς την θέση του.

Ο ύπουργός Συγκοινωνιών κ. Βρανόπουλος τιμωρεί εισπράκτορα λεωφορείου, γιατί ο τελευταίος, μη άναγνωρίσας τον ύπουργόν, δεν του έπέτρεψε να χρησιμοποιήση το μικρόφωνο του όχηματος, για να επεξηγήση στους έπιβάτες ώρισμένους κανόνες του νέου κώδικος όδικής κυκλοφορίας. Ο κ. Βρανόπουλος υπογράφει διαταγή, διά της όποιας ύποχρεούνται άπαντες οι εισπράκτορες, από στάση σε στάση, να ψαγαγωγούν τους έπιβάτες τους με άσματα και άνέκδοτα από μικροφώνου, άναφέροντας πάντοτε ότι «την έκπομπήν αυτήν σας την προσφέρει ή φίρμα Βρανόπουλος — ο πιλιτισμός στο λεωφορείο».

Άπρίλιος

Συναντώνται στο γήπεδο Καραϊσκάκη οι ποδοσφαιρικές ομάδες Παναθηναϊκού - Ολυμπιακού, για το κύπελλο του Πάσχα. Κατά το πρώτο

ήμιχρονο ο άγών διεξάγεται με όλους τους κανόνες της τακτικής, οι άντίπαλοι έχον περιορισθή σε άγώνα χαρκαμάτων και σέβονται άπολύτως την σύμβαση της Γενεύης, παρά το γεγονός ότι έχει δοθή έκατέρωθεν έντολή να μη συλλαμβάνονται αϊχμάλωτοι, άλλα να εκτελούνται επί τόπου. Μέχρι του 39ου λεπτού έχουν έξοντωθή μόνον 6 διαιτηταί, και οι Ολυμπιακοί έπιτίθενται με φλογόβολα και μπασούκας έναντιόν των Παναθηναϊκών, που άμύνονται με άρματα μάχης και με άτομικούς πυραύλους «Νίκη-Ζεύς». Με την επανάληψη του άγώνος, και ύστερα άπό μεταφορά δι' άεροσκάφους της «Ολυμπιακής» 10 έθελοντών διαιτητών άπό την Ύμενη, οι Παναθηναϊκοί άναλαμβάνουν την πρωτοβουλία, ο Λουκανίδης μπαινεί, μπαινεί, μπαινεί, μπαινεί, και με την ένίσχυση των «κυνηγών αυτοκτονίας» της ομάδος του, δολοφονεί τον τερματοφύλακα του Ολυμπιακού και έπιτυγχάνει το πρώτο γκολ. Διατάσσεται έκεχειρία για την ταφή των νεκρών, τηρείται σιγή τριών λεπτών και στο διάστημα αυτό βρίσκει την εύκαιρία ο μεταφερθείς επί φορείου, από το «Μόν Παρνές», για την παρακολούθηση του άγώνος κ. Παπανδρέου να διαδηλώση την πεποίθησή του ότι «ή Δημοκρατία θα νικήση, για να μπορέση να φάη κι αύ-



Μάιος

τός» (ως γνωστόν συνεχίζεται ή άπεργία πείνης του άρχηγού της Ε.Κ.). Ο άγών δεν λήγει, έλλείψει διαιτητού, έφ' ός οι άρχηγοί των ομάδων, ίπποτικούς φερόμενοι, άποφασίζουν να στρίψουν την νίκη με δίφραγκο. Κερδίζει ο Ολυμπιακός και διατάσσεται τριήμερος άργία μετά γενικού σηματοστολισμού είς τον Πειραιά, ενώ είς τας Άθήνας άναρτώνται μεσίτιοι αϊ σημαία, το δε ύπουργείον Εσωτερικών κολυμά είς τα μαύρα κρέπια.

Μάιος

Τίθεται σε λειτουργία το δεύτερο έργοστάσιο κατασκευής ελληνικών πυρείων, με έσώκληση σε κάθε κυτίο την έγγύση ότι, «άν δεν άνάψουν τα 35 εκ των 45 σπέρτων, έπιστρέφεται —κατόπιν αίτήσεως, δεόντως χαρτοσημασμένης— το αντίτιμον έκάστου κυτίου» και με την διευκρίνιση ότι «τα πυρεία Έλληνικού Μονοπαλίου είναι έγκαιροφλεγή και διά την άνάφλεξίν των άπαιτείται ούριος άνεμος νοτιοανατολικός, μεγίστη δυνατή άπόσταση του άνάπτοντος από ύψρα μέρη και τοποθέτησις του κάθετος προς τας άκτίνας του ήλιου».

Άγριο έγκλημα διαπράττεται από έρωτομανή νεαρό χωρικό στην περιοχή Βάλτου. Ο κακούργος, ηλικίας 16

ετών, έξοντώνει με ένεδρα 4 παντρεμένες, 6 άρραβωνιασμένες και 12 έλεύθερες του χωριού του, πυρπολεί τα σπίτια τους και ρημάζει τα άμπελοχώραφά τους, γιατί δεν γύρισαν να τον κοιτάζουν στο πανηγύρι του χωριού.

Έλλην μεγαλοεφοπλιστής —του όποιου το όνομα τηρείται μυστικόν διά λόγους φορολογικούς— αγοράζει την Εύβοιαν και την Χίον, όπου σκοπεύει να άναπαράγη τσίχλες, προς έξάσκηση των κυνηγών φίλων του. Οι έφοπλισταί κ.κ. Νιάρχος και Ώνάσης άπειλούν την διάλυση των «Έλληνικών Ναυπηγείων» και της «Ολυμπιακής Αεροπορίας», άν έπιτραπή υπό της κυβερνήσεως ο άθέμιτος τούτος συναγωνισμός.

Ο είσαγγελεύς διατάσσει την κατάσχεση του έβδομαδιαίου περιοδικού «Σάφς και φαντασμαγορία», διότι είς το έξώφυλλον του δημοσίευσε άλόγυμον φωτογραφίαν της δίδος Άλίκης Βουγιουκλάκη. Ο έκδοτής ισχυρίζεται ότι τούτο κατέστη επάναγκας μετά την δημοσίευση είς το περιοδικόν «Πόθοι της Έβδομάδος» έγχρώμων φωτογραφίας της κ. Τζένης Καραή, ως συγχρόνου Άρραδίτης της Μήλου. Δημιουργείται πολύκροτος δίκη και ή αντίπολιτευση καταγγέλλει διεθνώς την κυβέρνηση ότι στραγγαλίζει την έλευθεροτυπία. Το θέμα προσλαμβάνει διαστάσεις όταν άποκαλύπτεται ότι ή έπισημος φωτογραφία της έθνικής στάρ άπετέλει φωτομοντάζ, έφ' ό και το δικαστήριο επιβάλλει ως επανόρθωση την δημοσίευση στο επόμενο τεύχος έξωφύλλου με την δημοφιλή πρωταγωνίστρια ως καλογράϊαν, από την μεγάλην της έπιτυχίαν είς την ταινίαν «Ματωμένο μοναστήρι».

Ίουνιος

Πληροφορίες από τα σύνορα έναφέρουν ότι μακρά φάλαγγ άνωποδών, ρυπαρών και ρακενδύτων άτόμων έπελαύνει άκάθεκτος με νικητήριους ίσυχς προς την ελληνική μεθόριο. Κατ' άρχάς πιστεύεται ότι



Ίούνιος

πρόκειται περί έπιδρομής κομιτατζήδων ή περί προσφύγων από τις χώρες του Σιδηρού Παραπετάσματος, άλλα καλείται ο γενικός διευθυντής του Ε. Ο.Τ. κ. Φωκάς, ο όποιος διαπιστώνει ότι πρόκειται περί του πρώτου κύματος ξένων τουριστών, οι όποιοι έρχονται για το καθιερωμένο έτήσιο προσκύνημά τους στην Έλλάδα. Στην μεθόριο καλούνται κατεπειγόντως ή Φιλαρμονική του Δήμου Άθηναίων και άπόσπασμα της Άνακτορικής Φρουράς για την άπόδοση τιμών, τα άκριτικά

TEACHER'S

SCOTCH
WHISKY
since 1830



• Το Ούϊσκι που ξεκουράζει τους διανοούμενους και τους πνευματώδεις ανθρώπους σε όλο τον κόσμο...

• Πρώτο έδω και 130 χρόνια Δοκιμάστε το.

• ΤΩΡΑ ΕΡΧΕΤΑΙ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Drink it fifty-fifty with fresh or frozen water. Μισό - μισό με νερό είναι έξοχο.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: ΜΙΧ ΠΑΝΤΕΛΗΣ - ΒΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ 104 - ΤΗΛ. 665.868

ΑΣΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

Οι δρόμοι ανήκουν σε όλους, πρέπει όμως να τους χρησιμοποιούμε σύμφωνα με τους κανόνες της κυκλοφορίας. Τα πεζοδρόμια για τους πεζούς και τα καταστρώματα του δρόμου για τα οχήματα. Οι διαβάσεις ανήκουν στους πεζούς όταν διέρχονται κανονικά και κατά τον χρόνον που επιτρέπεται και εις τους οδηγούς, όταν διέρχονται τρουντες τους κανόνες της κυκλοφορίας.

Σας παρακαλούμε προσέξτε αυτή τη φιλική σύσταση, για να προστατεύσετε τη ζωή σας και τη σωματική σας ακεραιότητα. Όδηγείτε σύμφωνα με τις διατάξεις που έχουν θεσπισθεί για την προστασία σας. Βοηθήστε για να σωθούν ζωές. Έτσι προστατεύετε και τον εαυτό σας και τα προσφιλή σας πρόσωπα.

Η Υπόδ/νσις Τροχαίας Κινησεως καταβάλλει κάθε προσπάθεια για την εξασφάλιση μιας καλής και ασφαλούς κυκλοφορίας. Σεις οι οδηγοί καθώς και οι πεζοί, είσατε οι ουσιαστικές παράγοντες της κυκλοφορίας και μόνο με τη συμβολή σας είναι δυνατόν να επιτευχθεί η ευχέρεια και η ασφάλεια στην κίνηση οχημάτων και πεζών.

ΟΔΗΓΟΙ,

Όλοι σας γνωρίζετε τους κινδύνους που δημιουργούνται από την αντικανονική οδήγηση. Και η πιο άσημη παράβαση εκ μέρους σας μπορεί να αποβεί μοιραία. Βοηθήστε λοιπόν και σεις στο σημείο αυτό.

— Όδηγείτε πάντοτε με κανονική ταχύτητα. Στην περιοχή του πράσινου κύματος τρέψτε σταθερά ταχύτητα 40 χιλιομέτρων.

— Αποφεύγετε τους έλιγμους και ακολουθείτε μια μόνον λωρίδα κυκλοφορίας, εκκίνηση που πρέπει, ανάλογα με την κατάσταση που πρόκειται να ακολουθήσετε.

— Μην παραβιάζετε τη διπλή συνεχή γραμμή, που είναι χαραγμένη σε πολλούς δρόμους. Δεν πρέπει ούτε να την εγείρουν οι τροχοί σας.

— Μην οδηγείτε ποτέ αντίθετα προς το ρεύμα των μονοδρομών.

ΚΑΖΑΜΙΑΣ 1963

Είναι πολύ πιθανόν ότι τίποτε από όσα προβλέπονται δεν πρόκειται να συμβῇ ποτέ
Δεν παύουν όμως να ισχύουν - άφου δεν είναι μόνο η σοβαρή όψη της ζωής αληθινή



Ιούλιος

φυλάκια σηματοδοτούνται και μετά τις προφώνησεις, τις τελετές και τις θερμές εκδηλώσεις εκατέρωθεν, οι τουρίστες οδηγούνται καθ' ομάδας στον κλίμακο προς απολύμανση. Κατά την άφιξη τους στην Αθήνα και μετά την ανάκρισή τους σε επιτίμους δημόσιους της πόλεως, οι τουρίστες κατανέμονται σε όλα τα εσγρή ιδρύματα, άσυλα και φιλοanthρωπικούς συλλόγους, όπου, σύμφωνα με το νέο πρόγραμμα του Ε.Ο.Τ. για την προσέλευση νέων τουριστών, εξασφαλίζουν δωρεάν τροφή και στέγη και ένα μικρό χαρτζιλίκι για τα καθημερινά μικροεξοδα τους και για την αγορά εσουβενίρ, για να μην ξεαναγκάζονται να απαιτούν στους δρόμους, πουλώντας φωτογραφίες από τις περιπέτειες του ταξιδιού τους στην Ελλάδα. Μετά την επιτυχία που σημειώνει το νέο αυτό τουριστικό πρόγραμμα του Ε.Ο.Τ., αποφασίζεται από την Βασιλική Πρόνοια η οργάνωση λαϊκών τουριστικών συσσιτίων, ώστε να καταστή δυνατή η λειτουργία του προγράμματος και κατά τους χειμερινούς μήνες.



Ιούλιος

Με την έναρξη των κυνικών καυμάτων τοποθετούνται, κατόπιν διατάξεως του υπουργείου Συγκοινωνιών, στα άστικά λεωφορεία Αθηνών - Πειραιώς ανεμιστήρες και μικρά φορητά μπανάκια, προς χρήση των επιβατών. Το μέτρο ελήφθη λόγω της αύξησης του αστικού - δρομολόγιου - που παρατηρείται στην ατμόσφαιρα των λεωφορείων κατά τους θερμούς μήνες και το θάναστο κινδύνου εκ των εξ αυτής δηλητηριάσεων. Η διάταξη καθορίζει ότι τους επιθυμούντας να χρησιμοποιούν τα μπάνια επιβάτας υποχρεούνται να απορρυπαίνουν (σφουγίζουν) οι εισπράκτορες, οι οποίοι εντέλλονται επίσης, αντί του ευχαριστώ κατά την εισπραξη του αντιτίμου του εισιτηρίου, να λένε: «Το νερό κάνει καλό».

Οι γιατροί των νοσοκομείων και κλινικών της πρωτεύουσας σχίζουν τα διπλώματά τους, καίνε τις λευκές λατρίκες μπλούζες τους και μεταναστεύουν ομάδως στο Κογκό, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την χορήγηση άδειας απόδοσης στους μέχρι τρίτης γενεάς συγγενείς των ασθενών που χρήζουν εγχειρήσεως.

Η Ένωσις Κέντρου τονίζει εις ανα-

κινωθέν της ότι «το μέτρον προδίδει ότι εισήλθομεν εις προεκλογικήν ατμόσφαιραν και η Κυβέρνησις προετοιμάζει την βίαν και νοθείαν». Ο ύπουργός Προνοίας κ. Τσάτσος αποκαλύπτει εις αντιπερισπασμόν ότι ο συνεχίζων την



Αύγουστος

άπεργίαν πείνης αρχηγός του Κέντρου κ. Παπανδρέου κατεβρόχθισε κατά την άπεργίαν του 153 μπιφτέκια, 22 φασιανούς και 35 κυτία φουά γκρά. Εικάζεται ότι την πληροφορία παρέσχε ο κ. Βενιζέλος.



Αύγουστος

Ο ύπουργός Έξωτερικών κ. Αβέρωφ προσφέρει τα μεσολαβήματα για την ρύθμιση της παρατεταμένης σινοινδικής μεθοριακής διενέξεως, ως άμοιρη δε ζητεί μόνο την μετονομασία ενός μικρού παραμεθωρίου ινδικού χωριού σε Μέτσοβο. Ο Κινέζος πρωθυπουργός Τσού Έν Λάι λαμβάνει γνώση της συγκινητικής αυτής προσφοράς του κ. Αβέρωφ και πανικόβλητος δέχεται άνευ συζητήσεως όλους τους όρους του κ. Νέρου, διατάσσει την εκκένωση όλων των παραμεθωρίων περιοχών από τα κινεζικά στρατεύματα, σε βάθος 10.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων, εκτελεί 15 στρατάρχα του και προσφέρεται να μετανομάσει και αυτό το Πεκίνο σε Μέτσοβο, αρκεί να μην ανακαταληφθεί ο κ. Αβέρωφ στην σινοινδική διένεξη, που σε έναντια περίπτωση θα κινδύνευε να εξαληφθεί σε παγκόσμια κρίση χειρότερη της Κούδας. Κατόπιν τούτου στον κ. Αβέρωφ στέλλονται ευχαριστήριες επιστολή, 6 μεγαλόσταυρα και θερμή παράκληση να κοιτάξει την δουλειά του και να μη φυτρώνει εκεί που δεν του στέρνουν.

Οι τρόφιμοι του Βρεφοκομείου Θεσσαλονίκης εξεγείρονται και άπειλούν να διαδίσουν με τα τέσσερα στην Αθήνα, λόγω της εγκληματικής αδιαφορίας της Αγορανομίας να καθορίση επαρκώς τις τιμές τους, γεγονός που δίνει το δικαίωμα στον διευθυντή του Βρεφοκομείου και στις διάφορες μάϊες να τους πωλούν όπου θέλουν και όσο θέλουν. Με ύπνομηνη τους προς την κυβέρνηση, οι τρόφιμοι του Βρεφοκο-

μείου ζητούν να τεθῇ τέρμα στο όργιο αυτό της μαύρης αγοράς εις βάρος τους και προτείνουν το ακόλουθο τιμολόγιο: Βρέφη μέχρι 11 μηνών, αδόκιμα: 20.000 δρχ. και έγγυση του αγοραστού ότι δεν πρόκειται να τα αφήσει να γίνουν οικοδόμοι ή καπνοπαραγωγοί. Βρέφη μέχρι 20 μηνών, βαπτισμένα: 30.000 δρχ., με ύπόσχεση του αγοραστού ότι μετά την ενηλικίωσή τους είναι ελεύθερα να μεταναστεύσουν για όπου θέλουν. Βρέφη γαλανομάτικα και ξανθά, ανεξαρτήτως ηλικίας: 50.000 δρχ. και εξασφάλιση υιοθετήσεώς τους από βρετανικές άρι-



Σεπτέμβριος

στοκρατικές οικογενείας. Για τα θῆλα βρέφη με πράσινα μάτια ζητείται συμβόλαιο 10ετούς εργασίας ως πρωταγωνιστριών παρά σοβαρής κινηματογραφικής εταιρίας του Χόλλυγουντ.



Σεπτέμβριος

Συνέρχεται στην Αθήνα η 14η Σύνοδος των κρατών - μελών του ΝΑΤΟ, προκειμένου να εξετάσει το άκρας κρίσιμο θέμα του που θα συνέλθῃ η 15η Σύνοδος της Ατλαντικής Συμμαχίας επί επιπέδου ύψους, η οποία θα άσχοληθῇ με την κατάρτιση της Ημερησίας Διατάξεως της 16ης Συνόδου του ΝΑΤΟ επί επιπέδου γενικών γραμματέων και τμηματάρχων Α' των υπηρεσιών Προνοίας και Θρησκευμάτων. Κατά την διάρκεια της τριήμερου παραμονής τους στην πρωτεύουσα, οι αντιπρόσωποι των διαφόρων κρατών βρίσκουν την ευκαιρία, παρά τον βαρύτατο φόρτο των εκδηρώσεων, να επικοινωνήσουν και να ανταλλάξουν απόψεις με τους πρωταρχικούς συνεργάτες τους στην κυβέρνηση, να επικοινωνήσουν με τους άξιους τους άξιους.

Οι σύνεδροι ζητούν να συναντήσουν τον άπεργόν πείνης της Πάρνηθος, λαί-

κόν ήγερτην κ. Παπανδρέου, άλλ' η κυβέρνηση εύσχημος άποτρέπει την συνάντηση. Διαμαρτύρεται έντόνας ο αντιπρόσωπος της Ινδίας, εκλαμβάνων την ματαιώση ως όδρη κατά των έν τη χώρα των φακίρηδων.



Οκτώβριος

Υπό του κέντρου πυρηνικών έρευνών «Ο Δημόκριτος» εξαπολύεται τεράστιο αέροστατο στην στρατόσφαιρα, επηρνωμένο με δύο δημοσίους υπαλλήλους, προς συνάντηση του τιμαριθμού. Στο πλήρωμα του αεροστατού έδωθη ξηρά τροφή τριών ημερών, κατόπιν δε τούτου παρατηρείται τερασσία άσυρρη έβελοντών για παράνομιες άποστολές, τις όποιες η κυβέρνηση ύπόσχεται να πραγματοποιή άνα μήνα και σε μεγαλύτερα ύψη, ώστε να έπωφεληθούν όλοι του νέου αυτού χαρακτηριστικού μέτρου της αεροφαγίας.



Οκτώβριος

Με λαϊκές γιορτές, κανονιοβολισμούς από τα πυροβόλαια του Λυκαβηττού και με επίσημη δοξολογία στον Ιερό ναό της Μητροπόλεως αναγγέλλεται από το Κεντρικό Δίκτυο Αθηνών η πρώτη έκπομπη τηλεόρασεως στην Ελλάδα. Θέμα της έκπομπής είναι το έπικαιρο ρεπορτάζ «Προχωρών ραγδαίως τα έργα της Λαχαναγοράς», εις το όποιον εμφανίζεται η κατά το 1953 άρρεσμένη εκοσμη των θεμελίων. Η άντιπολίτευση βορυβεί ότι η τηλεόραση κομματίζεται και αναθέτει εις τον κ. Μαύρον τη σύναξη ειδικής έκπομπής με θέμα «Ο άνένδοτος άγών», προδληθρομένης από το κλειστό κύκλωμα του «Μαιευτήριου Αλεξάνδρου». Η πρωτοβουλία αυτή τελικώς ματαιούται, κατόπιν γνωματεύσεως των Ιατρών του Ιδρύματος ότι κινδυνεύει η ψυχική υγεία των βρεφών.

Λήγει η άπεργία πείνης του αρχηγού της άντιπολιτεύσεως, κ. Παπανδρέου, ως μη έξυμνητούσα πλέον κανένα σκοπό. Ο πρίτανις των πολιτικών της Ελλάδος κατέρχεται από το «Μόν Παρνές» περιβεβλημένος ασάκων και μασουλών ακρίβας και μέλι άγριον. Στους άντιπροσώπους του τύπου δαλώνει ότι η νίκη της Δημοκρατίας άναβάλλεται μέχρι της έπιστροφής του

από την Μέκκα, όπου πρόκειται να μεταβῇ συντόμως για να άποκτήσῃ τον τίτλο του «χατζή».



Νοέμβριος

Τελείται στην συμπρωτεύουσα το Δ' Φεστιβάλ Έλληνικού Κινηματογράφου. Θλιβερή έντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι η κινηματογραφική παραγωγή του 1963, παρά την άμέριστη συμπάρασταση του κράτους, υπήρξε πενιχροτάτη, δεδομένου ότι προς κρίση υπεβλήθησαν μόνον 264 ταινίες μακίης παραγωγής με θέματα από το 1821 —«φουστανέλλα»—, 100 κοινωνικού περιεχομένου, 200 «ντοκουμανταίρ», από διάφορα ξερονήσια, και ανεξакρίβως αριθμός άκαθορίστου χαρακτήρος προϊόντων του ελληνικού κινηματογράφου. Η έλλανδόκις έπιτροπή εφοδιάζεται με προμήθειες ενός μηνός, άποχαιρετά συγγενείς και φίλους και μπαίνει με θάρρος και άποφασιστικότητα στην αίθουσα προβολής. Περνάει μία μέρα, δύο μέρες, τίποτε. Περνάει τρεις μέρες, τέσσερις μέρες — ούτε φωνή, ούτε άκρόσση. Την όγδοη μέρα άκούγονται από μέσα κτύποι. «Τί θέλετε;» ρωτούν οι άστυφύλακες, που έπιτηρούν άπ' έξω, ύστερα από παράσταση της Ε.Δ. Α. για την περίπτωση νοθείας. «Να



Νοέμβριος

στείλετε άσθενόφορο, γιατί τέσσερα από τα μέλη της έπιτροπής παραλήρουν με δοντάτης μορφής παράκρουση, τους πληροφορούν από μέσα. Να μάς στείλετε νερό και ταγιάρρα και να φιλήσετε τις γυναίκες μας και τα παιδιά μας. Είμαστε άποφασισμένοι να έκπληρώσουμε μέχρι τέλους το σκληρό μας καθήκον και να πέσουμε μέχρις ενός. Ζήτω η Ελλάς».

Συνεργεία διασώσεως κατορθώνουν να διεκδύσουν περί το τέλος του μηνός στην αίθουσα προβολής και να άνασώσουν λιπόθυμα τα μέλη της έπιτροπής. Έκ τίνωνος άποπειρώνται να αυτοκτονήσουν τρεις παραγωγοί, τρεις σκηνοθέτες, ένας πρωταγωνιστής και μία πρωταγωνίστρια. Στους ύπολοιπούς επεβλήθη η ποινή να δούν δύο φορές τα έργα που είχαν υποβάλει προς

κρίση. Το Φεστιβάλ ματαιούται και η κυβέρνηση, ύστερα από προβολή, εκκλεισμένων των θυρών και παρουσία ιατροδικαστών και ψυχιάτρων, μερικών άντιπροσωπευτικών δειγμάτων της ελληνικής παραγωγής, κηρύσσει την χώρα σε κατάσταση έκτακτου άνάγκης.



Δεκέμβριος

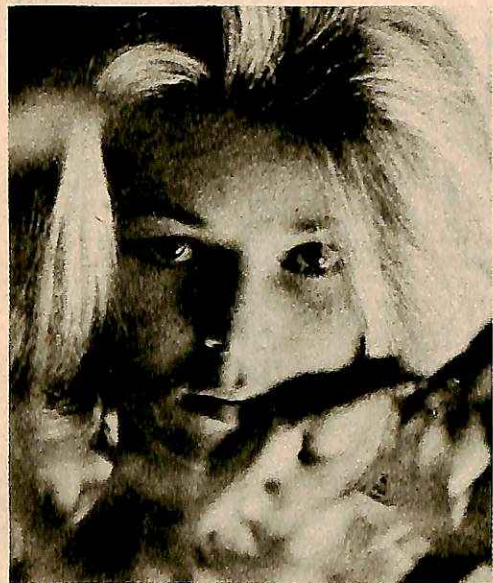
Κατόπιν έπιμόνων διαδημάτων της κυβερνήσεως, του διπλωματικού σώματος, της Αμερικανικής Αποστολής και τηλεγραφικών παραλήξεων του προέδρου Κένεντυ, του κ. Κρούσσεφ και του στρατηγού Ντέ Γκωλ, ο Μάνος Χατζιδάκις και ο Μίκης Θεοδωράκης συναντώνται ετυχαιώς στο Παπασταύρου και ανταλλάσσουν ένα ψυχρό «...σπέρα». Το γεγονός χαιρετίζεται με έξαλλο ένθουσιασμό από τον λαό, σε ειδικό δε μήνυμα της η κυβέρνησης αναγγέλλει ότι «η Ελλάς μπορεί να δώσει άπερίσπαστος πλέον προς τα ύψηλα πετρώμενα της». Ο ραδιοφωνικός σταθμός άνακοινού ότι την νύκτα της Πρωτοχρονιάς θα μεταδοθῇ μικρή συναυλία της Μεγάλης Κρατικής Ορχήστρας, με την σύμπραξη των άσων της «πεννιάς» Καζαντζίδη, Μπιθικώτση και Γούτσου, με έργα Μπετόβεν, Χάυντν και Βάγκνερ, πάνω σε θέματα Χατζιδάκι - Θεοδωράκη. Συγκινημένοι οι δύο καλλιτέχναι δέχονται να κάνουν μία δόλλα στην πλατεία του Συντάγματος, πιασμένοι άγκαλές, για να δῇ ο λαός με τα μάτια του και να χαρή η ψυχή του, με έπιστολές τους δε στις εφημερίδες ανταλλάσσουν όρκους αιώνας άγάπης και πίστewes και δηλούν έπίσημως και έν γνώσει των συνεπειών του νόμου περί ψευδούς δηλώσεως, ο μὲν Χατζιδάκις ότι ο μεγαλύτερος συνθέτης του κόσμου είναι, μετά τον Χατζιδάκι, ο Θεοδωράκης, ο δε Θεοδωράκης ότι ο μεγαλύτερος συνθέτης του κόσμου, μετά τον Χατζιδάκι, είναι ο Χατζιδάκις. Το παράδειγμά τους, έπικειμένους των έορτων, μιμούνται και οι πρωταγωνίστριαι Αλίκη Βουγιουκλάκη και Τζένη Καρέζη, εμφανιζόμεναι από κοινού εις φιλοanthρωπικην παράστασιν διά την ψυχαγωγίαν των ταλαιπωρουμένων κατ' έτος εκ της αναγκώσεως Καζαμίων Αθηνών.

ΠΕΤΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ



Δεκέμβριος

Ἡ ἀνατομία
τῶν ψυχολογικῶν
προβλημάτων
κάθε ὥραίας
γυναίκας

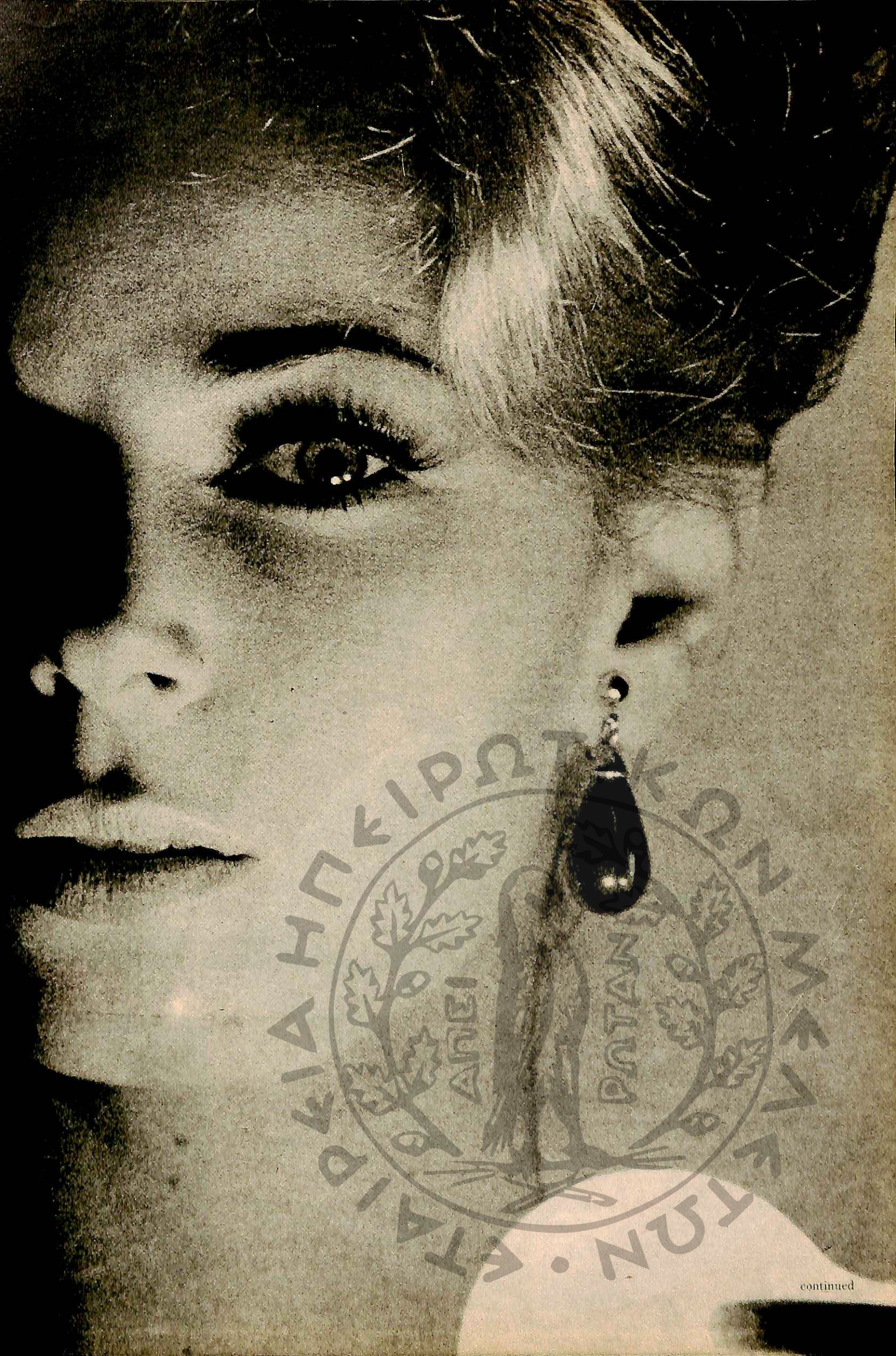


ΕΙΝΑΙ ἀσφαλῶς θαυμάσιο νὰ ἀποτελῇ ἡ ὀμορφιά ἕνα σκοπὸ. Ὡστόσο, οἱ περισσότερες γυναῖκες δὲν τὸ βλέπουν ἔτσι. Ἡ προσωπικότητά τους καὶ τὰ προβλήματά της δημιουργοῦν ἀτέλειωτες δυσκολίες. Ἕνα ὑπέροχο σῶμα, ἕνα σαγηνευτικὸ πρόσωπο μπορεῖ νὰ κρύβουν τοῦ κόσμου τίς ἀβεβαιότητες καὶ ἀνησυχίες. Μιὰ «μοιραία γυναίκα» μπορεῖ νὰ εἶναι ἕνα κοινότατο πλάσμα ποὺ ἀγωνιᾷ νὰ βρῇ τὸ δρόμο του... Ἡ Ἄν ντέ Ζάγκεμπ, 20 ἐτῶν, ὠραιότατη Ἀμερικανίδα μαννεκέν, μαζὶ μὲ τίς θαυμάσιες φωτογραφίες της προσφέρει καὶ μερικὲς μοιραῖες ἐκμυστηρεύσεις. Καὶ ἄλλες πιὸ διάσημες καλλονές συνάδουν σὲ ἀποκαλύψεις στὸ ἄρθρο ποὺ ἀκολουθεῖ — μιὰ ψυχολογία τῆς καλλονῆς. Καὶ τέλος ἴσως σὰς μείνῃ ἡ ἀπορία: Ἀξίζει στ' ἀλήθεια τὸν κόπο νὰ εἴστε ὀμορφη;



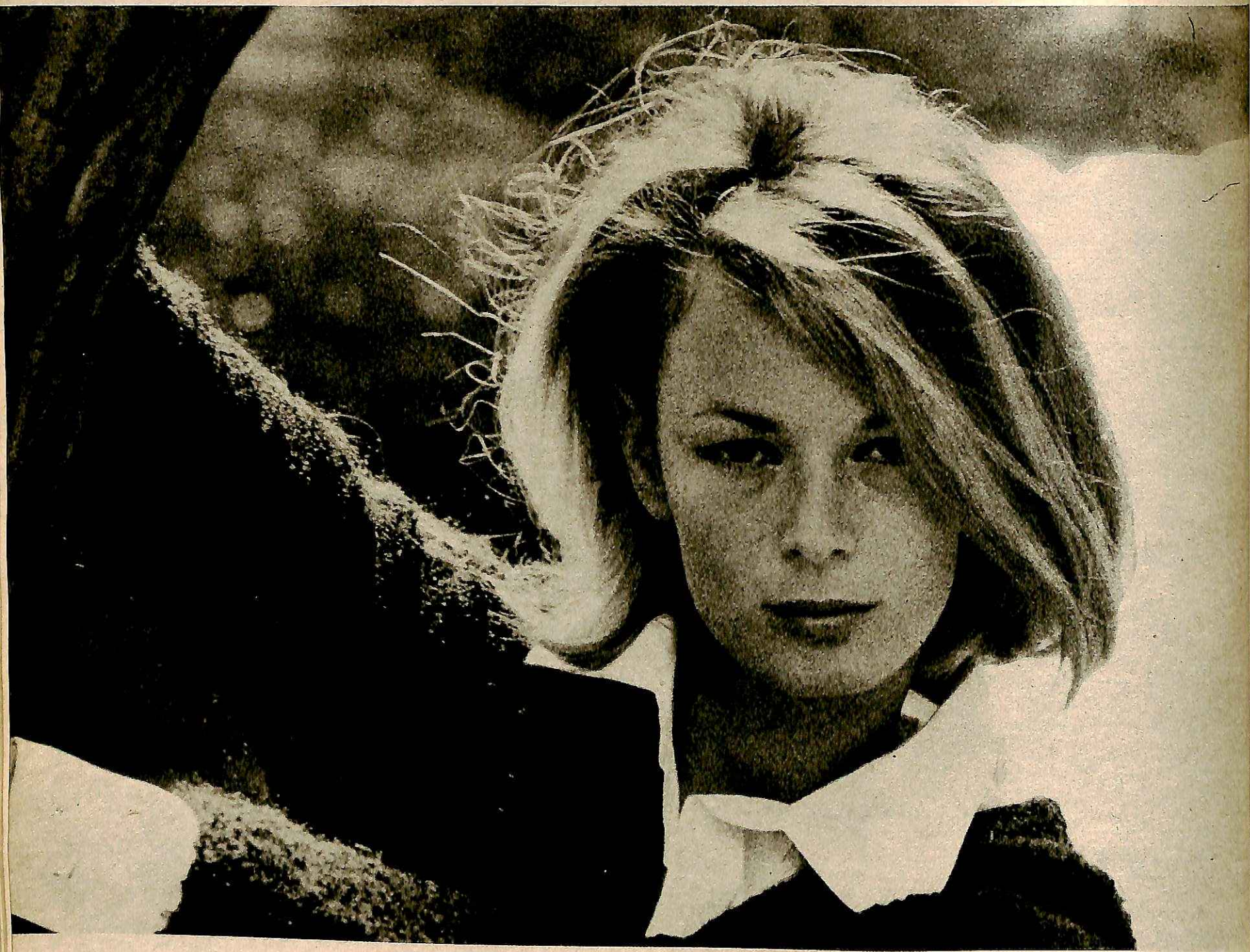
«Καμμιά φορὰ ἀναρωτιέμαι μήπως ὅλη ἡ ὀμορφιά μου δὲν εἶναι παρὰ μιὰ αὐταπάτη»...

ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΩΡΕΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΙΑΣ ΚΑΛΟΝΗΣ



continued

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ «ΕΚ ΒΑΘΕΩΝ», ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ Ή ΤΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΦΑΚΟ



«'Αν καμμιὰ φορὰ τὸ ρίξω λίγο ἔξω, ὁ κόσμος τὸ προσέχει ἀμέσως: «Γιατί δὲν κτένισες τὰ μαλλιά σου;» «Γιατί δὲν εἶσαι σήμερα καλοντυμένη;». Μὲ θέλουν ἄφογη ὅλη τὴν ὥρα. Μὲ θέλουν νὰ κρατῶ τὸ «ἐπίπεδό» μου».

«Ποτέ δὲν συμπαθοῦσα τὸ προφίλ μου. Ἀντίθετα, μάλιστα, τὸ μισῶ! Γι' αὐτὸ κοιτάζω πάντα κατὰ πρόσωπο τὸν καθρέφτη».



«Βλέπω μερικές φορές ὅτι, ἐπειδὴ εἶμαι ὁμορφη, οἱ ἄνδρες φοβοῦνται νὰ με πλησιάσουν. Βέβαια, ὅλα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν στάση μου. Μπορῶ νὰ τοὺς κάνω νὰ νοιώθουν μικροί, πολὺ μικροί, καὶ νὰ ποῦν στό τέλος: «Χαμένος κόπος». Ἄλλες φορές πάλι θὰ τοὺς φερθῶ μὲ ἀφέλεια, μὲ ζεστασιά καὶ θὰ τοὺς κάνω νὰ ξεχάσουν τὴν παλιά ψυχρολουσία. Θαρρῶ πὼς ὅλα αὐτὰ τὰ κάνω σκόπιμα. Θαρρῶ πὼ δὲν κάνω τίποτε ἀσυναίσθητα. Προσέχω πάντα. Μὲ ἄλλα λόγια: Ξέρω πὼς νὰ φέρνω βόλτα τοὺς ἄνδρες».



«Πείθω τὸν ἑαυτό μου πὼς εἶμαι ὁμορφη. Ἔτσι πρέπει. Στὴν δουλειά μας πρέπει νὰ πιστεύουμε πὼς εἴμαστε ὁμορφες, διαφορετικά δὲν ἔχουμε καμμιὰ ἀξία γιὰ τὰ στούντιο».



←
«Όταν κοιτάζω στον καθρέφτη, βλέπω φακίδες.
Βλέπω πανούργα πράσινα μάτια.
Βλέπω μακριά, άκατόστατα μαλλιά και μιά κυρτή
μύτη. Και δέν βλέπω όμορφιά, πραγματική όμορφιά.
Άλλά, καμμιά φορά, βρίσκω τόν έαυτό μου ύπέροχο.
Ναί, ύπέροχο — αύτή είναι ή σωστή λέξη.
Πολύ συχνά ό κόσμος γυρίζει για νά μέ δη! ».

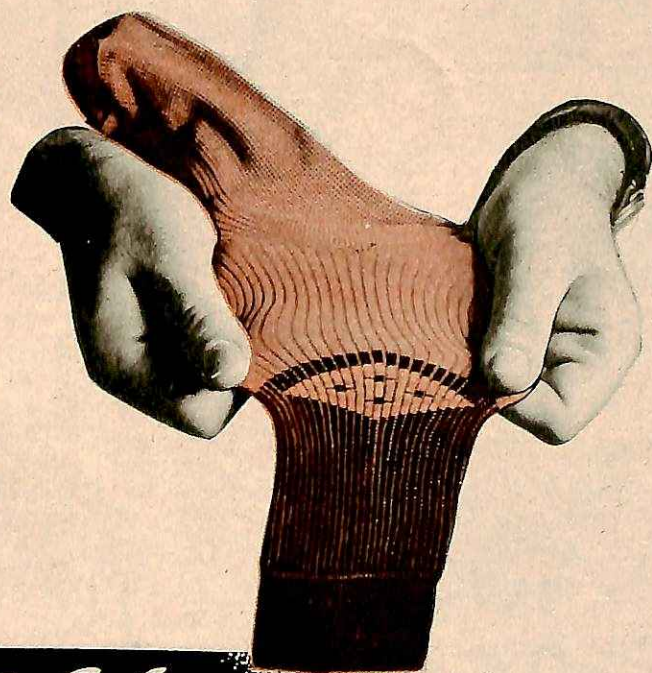
Ύπεροχή, αλλά μέ πολλές ανάγκες

«Χρειάζομαι τοῦ κόσμου
τά πράγματα
για νά νοιώθω όμορφη.
Χρειάζομαι ωραία
φορέματα, κοσμήματα,
ένα κομμωτή και φώτα».





Ένδουσιάζουν
κάθε άνδρα...
**ΖΕΣΤΕΣ
ΕΛΑΣΤΙΚΕΣ
ΣΤΕΡΕΕΣ**
οι κάλτσες
Helanca



Helanca
NYLON TYPE 66

**Η ΚΛΩΣΤΗ ΝΑΪΛΟΝ
MOUSSE HELANCA**

Κατασκευάζεται αποκλειστικώς εν Ελλάδι παρά των Έργων Σαλίν

BOMBYΞ A.E.

σε συμφωνία με τον οίκον
HEBERLEIN & CO A.G. - WATTWIL (SUISSE)
Κ. Σ. Σημάς Κατασκευών

ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΩΡΕΣ ΣΤΗΝ ΖΩΗ ΜΙΑΣ ΚΑΛΟΝΗΣ

Να φέρεσθε με συμπόνια στο όμορφότερο κορίτσι της γειτονιάς σας. Δεν είναι τόσο ευτυχισμένο όσο φαίνεται. Το πρόβλημά της: 'Ακούει από την ημέρα που γεννήθηκε: «Κοίτα τι όμορφο μωρό!... Κοίτα τι όμορφο παιδί!... Κοίτα τι όμορφη κοπέλλα!...». Και όταν ωριμάσει, γαλήνια: «Τι όμορφη γυναίκα!». Δεν είναι απόλαυση να την βλέπεις;...

Κάθε γυναίκα, που γίνεται το κέντρο τόσης προσοχής και τόσο θαυμασμού, μοιάζει μ' εκείνους που μένουν ξεπλωμένοι πάρα πολλή ώρα στον ήλιο, στην ακροβαλασσιά. Και η μέν και οι δε θα καούν, αν δεν έχουν κάποια προστασία.

Η σωματική ομορφιά είναι παράγων διαταραχής της ισορροπίας και πρόβλημα υπερβολών. Παράδειγμα, η Μαίριλιν Μονρόε, που η άναμφισβήτητη ομορφιά της άνοιγε κάθε πόρτα, εκτός από κείνη πίσω από την οποία έμενε η ίδια κλειδωμένη. Ο τραγικός θάνατός της έδωσε στον κόσμο να καταλάβει ότι οι καλλονές είναι δυνατόν να έχουν, και έχουν στην πραγματικότητα, σοβαρά προβλήματα.

Στον κόσμο της Μαίριλιν Μονρόε, στο Χόλλυγουντ, τα προβλήματα της όμορφης γυναίκας χειροτερεύουν, γίνεται δοματικά έξ αιτίας της διαφθοράς, του κοινού θαυμασμού και της απουσίας ιδιωτικής ζωής. 'Αλλά τα ίδια βασικά προβλήματα βασανίζουν τις γυναίκες σε κάθε κοινωνία και σε κάθε φάση της ζωής τους. Στο σχολείο, στο γάμο, στο επάγγελμα, η όμορφη κοπέλλα που θαγαίνει στον κόσμο, — σύζυγος, μητέρα, εργαζόμενη γυναίκα — είναι κατά κάποιον τρόπο δυστυχισμένη εξ αιτίας της ομορφιάς της.

Τα προβλήματά της αρχίζουν από την μικρή ηλικία, μόλις αρχίσει να νιώσει ότι διαθέτει ένα δυνατό μαγνήτη που τραβά την προσοχή. 'Ακόμη κι όταν οι γονείς της την καθοδηγούν με τέχνη έχει την τάση να ναρκισσεύεται, να θαυμάζει τον εαυτό της, όπως την θαυμάζουν οι άλλοι, να αποδίδει υπερβολική σημασία στην εξωτερική της εμφάνιση και να χρησιμοποιεί την ομορφιά της για να αποκτήσει εκείνο που θέλει, δίχως να έσγασσθ. Ο οικονομολόγος Θεοράτριν Βέμπλεν γράφει ότι στον πολύπλοκο πολιτισμό μας κρίνουμε επιφανειακά τους άλλους, από την ευγλωττία, το ντύσιμο και την ομορφιά τους, περισσότερο δε από το τελευταίο. 'Η όμορφη γυναίκα κρίνεται μόνο από την εξωτερική της εμφάνιση, «έγκρίνεται» παντού και μπορεί να κατακτήσει στο να πιστεύει ότι είναι στοχευό και μόνο να είναι όμορφη. 'Αν μείνει χωρίς σοφή καθοδήγηση, θα συνβίσει στην ιδέα ότι είναι κάτι σαν βασίλισσα και θα καταλάβει, πολύ άργα, ότι μια βασίλισσα έχει και άλλες ευθύνες εκτός από την διατήρηση της ομορφιάς της. 'Η συγκέντρωση της προσοχής στην εμφάνισή της δεν της δίνει την ευκαιρία να αναπτύξει τις πνευματικές και ψυχικές ικανότητες, που είναι απαραίτητες για μια ολοκληρωμένη ζωή. Δεν μαθαίνει πώς να αντιμετωπίσει μια μικρή απογοήτευση, όπως, π.χ., όταν τύχη να μην την προσέξουν, ή μια σοβαρότερη αποτυχία. Δεν ωριμάζει όσο μεγαλώνει, είναι δυστυχισμένη, χωρίς καλά-καλά να ξέρει το γιατί.

Η καλλονή μπορεί να αποφύγει αυτές τις παγίδες μόνο με την ανάπτυξη του εσωτερικού κόσμου, του ταλέντου, των ικανοτήτων της. 'Αλ-

λά και τότε ακόμη θα δυσκολευτεί να βρει ικανοποίηση, γιατί προκαλεί ακόμη περισσότερο φθόνο από την πλευρά εκείνων που την αντιπαθούν επειδή ακριβώς δεν μπορούν να μη την θαυμάζουν. Μπορεί ο χαρακτήρας της να είναι γλυκός, μπορεί αυτή να πασχίζει να την συμπαθούν. 'Αλλά πολλές γυναίκες, και μερικοί άνδρες, θα βρουν ότι προσβάλλεται το έγω τους και δυσκολεύονται να την συγχωρήσουν για το ότι είναι και όμορφη και έξυπνη, για το ότι δεν μπορούν να πουν: «Την βλέπετε αυτή; Είναι όμορφη, αλλά θλάκας». Συχνά η όμορφη γυναίκα που διαβέβαι πνευματικότητα και ταλέντο βρίσκεται στην ανάγκη να άγωνισθεί σκληρά για να την πάρουν στα σοβαρά, επειδή η χαριτωμένη διτρίνα της δημιουργεί ένα φράγμα στο μολό εκείνων που θέλει να πείσει και να τους κάνει έντυπωση.

Η Ντάινα Μέριλ, γνωστότατη για την ομορφιά της στην αμερικανική κοινωνία, ανέβηκε στο θέατρο, τελευταία δε παραπονιόταν σε ένα συντάκτη του αμερικανικού περιοδικού «Λούκ»:

—'Αρχισα πολύ όργότερα από ό,τι ήθελα, γιατί δεν μπορούσα να πείσω κανένα για το πόσο ήθελα να γίνω ήθοποιός. Μελέτησα σκληρά, χρόνια δόκλχηρα, και πάσχισα να υπερνικήσω τις αντίρρήσεις της μητέρας και του συζύγου μου. Είδα κ' έπαθα να τους κάνω να πιστέψουν ότι σκεπτόμουν σοβαρά! 'Αλλά και όταν, επί τέλους, ανέβηκα στην σκηνή, αντιμετώπισα μία φοβερή δυσπιστία για το αν είχα πραγματικά ταλέντο. 'Αφήστε τώρα που οι περισσότεροι πίστευαν ότι όλη αυτή η ιστορία δεν ήταν για μένα παρά ένα περαστικό καπρίτσιο.

Η προσωπικότητα

Ενας άλλος άκρη σοβαρός κίνδυνος προκαλείται από την τάση των γονέων να καμαρώνουν επιδεικτικά σε συγγενείς και φίλους για το όμορφο κορίτσι τους. Μία μητέρα, που μεταθέτει τα όνειρά της στην όμορφη κόρη της και την σπρώχνει στο προσκήνιο, που θα επιθυμούσε για τον εαυτό της, την εκθέτει σε μεγάλους κινδύνους.

Ο κοινωνιολόγος συγγραφέας δρ Τόμας Λάγκνερ, της σχολής ψυχιατρικής του πανεπιστημίου Κόρνελ, γράφει: «'Η τάση των γονέων να ζούν στην φαντασία τους, μέσω των παιδιών τους, είναι συχνή αιτία σχιζοφρενίας. Οι γονείς επιδεικνύουν το παιδί τους για να ανέξουν κοινωνικά. "Όταν το παιδί το καταλάβει αυτό, αποκτά την έντυπωση ότι το έκμεταλλεύονται και αυτό του γεννά ένα αίσθημα άπαστροφής, που μπορεί να άφήσει ανεξίτηλα ίχνη για άργότερα».

Η όμορφη γυναίκα που, ενώ δυσφρε για το ότι την χρησιμοποιούν οι γονείς της ως μέσον κοινωνικής προβολής, γίνεται αντικείμενο θαυμασμού για την καλλονή της, είναι δυνατόν να άρχισι να διαχωρίζι τόν έξωτερο από τόν έσωτερο κέ αυτό της. Μία πολύ όμορφη νέα γυναίκα, που πλησιάζι να αναδειχθι άστέρας στο άμερικανικό θέατρο, συνηθίζει να μιλά τότε με το «έγω» και τότε με το «εμείς». Λέει «αίσθάνομαι», «σκέπτομαι». 'Αλλά, όταν μιλά για την έξωτερική της εμφάνιση, χρησιμοποιεί τόν πληθυντικό: «Οι γάμπες μας», «η μέση μας» κλπ. Πολλές όμορφες γυναίκες βλέπουν

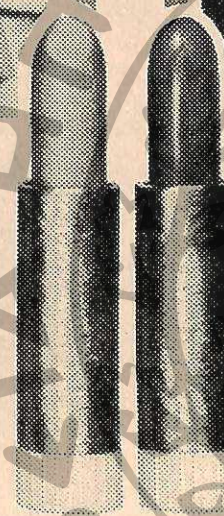


Νέες αποχρώσεις μόδας

LUXURY LIGHT

Ένας συνδυασμός του χαρούμενου Παριζιά-νικου πίνκ με κοραλί σε δύο τύπους: Τό κρε-μώδες KRAFION Fashion-Luster ή τό KRAFION με την άφθονη ύφροτητα.

fashion-Matte



LUXURY BRIGHT

Ένα ολοζώντανο κόκκινο που τονίζει την Με-σογειακή όμορφιά και συλλαμβάνει τόν άέρα της Ρώμης. Σε δύο τύπους: KRAFION Fashion-Matte με άφθονη ύφροτητα ή τό κρεμώδες

fashion-Luster

MAX FACTOR

© 1963 MAX FACTOR & CO. ALL RIGHTS RESERVED UNDER INTERNATIONAL COPYRIGHT CONVENTIONS
ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ MAX FACTOR & CO

δτι οι άλλοι τις χρησιμοποιούν για διακοσμητικούς σκοπούς. Ή προσοχή που στρέφεται επάνω τους είναι δυνατόν να τις καλακεύη, δεν τις βοηθά όμως να αποκτήσουν το αίσθημα του πραγματικού εγώ τους. Ή έμετάλλευση της καλλονής στον κινηματογράφο δεν είναι μοναδικό φαινόμενο. Μιά όμορφη γραμματούς σε μία έπιχειρήση μπορεί να προβληθή για να υπερινικηθούν οι έπιφυλάξεις μερικών δύσκολων πελατών. Πολλές φορές καλούνται ώραιες γυναίκες σαν διακοσμητικό στοιχείο σε γεύματα.

Ή όμορφη γυναίκα μπορεί να δυσκολευτή να διατηρήση την πραγματική της ταυτότητα —τελείως διαφορετική από την έξωτερική εικόνα που δημιουργήσαν εκείνοι που την έψηφσαν για «μιά». Όμορφες γυναίκες, εύτυχισμένες στον γάμο τους, παραδέχονται ότι βρήκαν στον άνδρα τους την βοήθεια που χρειάζονται για να ανακαλύψουν και να διατηρήσουν την προσωπικότητά τους.

Δυσκολίες στον έρωτα

Αλλά ή όμορφη γυναίκα αντιμετώπιζει και ειδικά προβλήματα στο γάμο και τον έρωτα. Δυσκολεύεται πολύ περισσότερο από τον μέσο τύπο να βρή και να διατηρήση τον σωστό άνδρα. Ή συναισθηματική ζωή της μετά την ένηλικίωση άντανεκλά την καθυστέρηση στα χρόνια της διαπλάσεως. Έχει συνηθίσει να την έπιθυμούν πολλοί και καταστά να πιστεύη ότι πρέπει να την έβλουν όλοι. Πολλές όμορφες γυναίκες, που φαίνονται έπιφανειακά ώριμες, είναι συναισθηματικά ανήλικες για να αντιμετωπίσουν τον έρωτα και τις έπιπλοκές του. Τό ότι μπόρεσαν να άρέσουν σε πολλούς άνδρες τις έκανε άνικανες και τις άφησε άπραγμάσκευες για την προσπάθεια να άρέσουν μετά τον γάμο μόνο σε έναν άνδρα. Όστερα, ή όμορφιά τους τρομάζει συχνά τον τύπο εκείνου του άνδρος με τον όποιο θα μπορούσαν να ζήσουν εύτυχισμένες.

Ένας από τους πρώην συζύγους της Έλιζαμπεθ Τάιηλορ διασκέδαζε, αλλά καμιά φορά άπελπιζόταν, για την έλλειψη έμπιστοσύνης που είχε ή γυναίκα του στον έαυτό της. Περνούσε ώρες με τους «μπογιάδες» της, όπως έλεγε αυτός, προσπαθώντας άπεγνωσμένα να γίνη όμοια με την Βίβιαν Λή, την Γκρέτα Γκάρμπο ή κάποια άλλη.

Ο γάμος μπορεί να δώση σε μία καλλονή την αυτοπεποίθηση που της λείπει, της δημιουργεί όμως και καινούργια προβλήματα. Βρίσκει ότι την κυνηγούν περισσότερο πορ άπριν παντρευτή. Πολλοί άνδρες που την θεωρούσαν άπρσπελαστη ή άκατάλληλη για γυναίκα τους, την βρίσκουν τώρα θαυμάσιο και άκίνδυνο θήραμα. «Αν ό σύζυγος της ώραιάς είναι ζηλιόρης ή έγωιστής, ή ζηλεια και ή άυταρχικότητά του θα ένταθούν από τις συνεχείς περιποιήσεις και τα κομπλιμέντα των άλλων ανδρών πρός την γυναίκα του.

Οι εύθυνες της μητρότητας φέρουν την καλλονή μπροστά σε άλλα διλήμματα. «Αν είναι παραχαϊδεμένη και έγωίστρια, ή έγκυμοσύνη θα της προκαλή φρίκη για την παραμέρφωση που της προσκαλεί στην τόσο σημαντική πρόσοπή της. Ένδόμυχα αισθάνεται κακία για τό παιδί πρην άκόμη γεννηθή. «Αν και ή ψυχολογία αυτή φαίνεται άάφυσικη», είναι συ-

νητισμένη στην τάξη των άγουρων καλλονών, που μοιάζουν περισσότερο με παιδιά παρά με μεγάλους.

Σαν μητέρα, ή ματαιόδοξη καλλονή είναι δυνατόν να προκαλέση στα παιδιά της ένα ιδιότυπο ψυχικό τραύμα, ιδιαίτερα αν τό παιδί είναι κριτής όχι τόσο όμορφο όσο αυτή. Είναι αναπόφευκτη ή σύγκριση μεταξύ κόρης και μητέρας και ό σιωπηρός υπαινιγμός: «Κρίμα που δεν πήρε την όμορφιά της μάνας της». Άκέμη και μία έξυπνη και ώριμη καλλονή δεν μπορεί να έμποδίση ούτε τον κόσμο να κάνει αυτή την σύγκριση, ούτε την κόρη της να αισθάνεται ένδόμυχα άπογοήτευση. «Ενα όμως έξυπνο, αλλά όχι όμορφο κορίτσι γνωστής καλλονής στην Άμερική έλεγε στον συντάκτη του «Λούκ» ότι είναι άτυχία τό να έχης μία όμορφη μητέρα, ώμολογούσε ότι αισθανόταν κάποια κακία για την δική του μητέρα και παραπονιόταν ότι ή μητέρα του τό παραμελούσε.

Στό έπάγγελμα

Η μητέρα, που είναι παράλληλα ώραία κ' εργαζόμενη, αντιμετώπιζει τό πρόβλημα αυτό με μεγαλύτερη όξύτητα. «Αν αισθάνεται παλμό στην δουλειά της, αν έχη φιλοδοξίες, αν νοιώδη την ανάγκη να την θαυμάζουν, άναζητά συχνά την ίκανοποίηση των τάσεών της αυτών έξω από τό σπίτι της. «Αν και μπορεί να άγαπά τον άνδρα της και τα παιδιά της, δεν βρίσκει σ' αυτούς την ίκανοποίηση των αξιώσεων του πεινασμένου έγώ της — ένός έγώ που θέλει να τό προσέχουν όλη την ώρα και να τό περιποιούνται.

Ή ήθοποιός Τζαίνη Κραϊν, εύτυχισμένη σύζυγος και μητέρα έξ παιδιών, συνοψίζει ως εξής τις δυσκολίες μιάς γυναίκας που είναι σύζυγος και μητέρα, που έχει ένα έπάγγελμα και που την θεωρούν όμορφη: —Είναι εύκολο να χάσετε τό αίσθημα της ίσοροπίας. Είναι δύσκολο να διαφοροποιήσετε τό πραγματικό από τό φανταστικό. Τα προβλήματα και οι εύθυνες της οικογενειακής σας ζωής, σας φαίνονται υπεραπαιτητικά, ύποδουλωτικά, όταν παρεμβάλλονται στην ζωή έξω από τό σπίτι σας, όπου είσατε τό κύριο πρόσωπο της σκηνής. Αυτό τό «έξω» γίνεται κατά κάποιον τρόπο ό πραγματικός κόσμος σας και χρειάζεται κάποιο συγκλονιστικό γεγονός, μία μεγάλη άπογοήτευση, ένα σοβαρό προσωπικό δυστύχημα, για να σκεφθήτε πώς έσεις έπιτρέψατε να γίνη αυτό σ' έσάς και στους δικούς σας.

Τέσσερις τύποι

Αν και όλες οι όμορφες γυναίκες έχουν μερικά κοινά προβλήματα, ή προσωπικότητά τους και, συνεπώς, ή ικανότητά τους να ανταποκρίνονται στα προβλήματα αυτά, παίρνει διάφορες μορφές. Ο άτομικισμός είναι τό σήμα κατατεθέν των μεγάλων καλλονών, κατά γενικό τρόπο όμως μπορούμε να τις κατατάξουμε σε τέσσερις κατηγορίες: Συγκρατημένες, μαχητικές, άπομονωμένες, έπαναστάτισες.

Οι πρώτες είναι εκείνες που κατάρφραν να κρατούν τον κόσμο λίγο μακριά τους, χωρίς όμως να τον διώχνουν ολοκληρωτικά. Έχουν δημιουργήσει για τον έαυτό τους μία εικόνα ψυχρού κύρους, για τό ότι είναι καθαρόαιμες, για τό ότι κρατούν γερά τον έλεγχο του έαυτού τους και

της ζωής τους. Στην κατηγορία αυτή ανήκουν ή Γκρές Κέλλυ, ή Ζακελίν Κέννεντυ, ή Μάρλεν Ντήτριχ, ή Γκρέτα Γκάρμπο, ή Λωρέττα Γιούγκ, ή Μέρλ Όμπερον.

«Αν και ή Μέρλ Όμπερον δεν όμολογεί ότι είναι «συγκρατημένη», παραδέχεται ότι όσοι δεν την γνωρίζουν θα την κατατάξουν πραγματικά σ' αυτή την κατηγορία, «έπειδή ό προστατευτικός μου μηχανισμός έλειτούργησε πολύ καλά».

—Είμαι τόσο εύαίσθητη, λέει ή Μέρλ Όμπερον, ώστε ύποχρεώθηκα να μάθω πώς θα προστατεύω τον έσωτερικό έαυτό μου... πέρασα μερικές τραγωδίες... είδα τον άνδρα μου να γίνεται κομμάτια σε ένα αεροπορικό δυστύχημα, ύποχρεώθηκα να μείνω δυό χρόνια σχεδόν σε πλήρη άπομόνωση έξ αίτίας μιάς άλλεργικής δερματικής παθήσεως και μόνο ή έσωτερική μου δύναμη μπόρεσε να με συγκρατήσει και να μου δώση την ικανότητα να ξαναρχίσω στην ζωή.

Γι' αυτό ή Μέρλ Όμπερον θέλει να την κατατάσσουν στην κατηγορία των «μαχητικών», που βέβαια δεν προϋποθέτει αναγκαστικά έπιδεικτικούς τρόπους ή ήφαιστιάδη χαρακτηρισά, αλλά μάλλον ένα χαρακτήρα ό οποίος άρνείται να νικηθή από τις μικροαναποδιές και άντεπνίθεται στην προσπάθεια για την έπίβωση. Ή Άρλην Ντάλ, που διάλεξε για τον έαυτό της αυτόν τον χαρακτηρισμό, δήλωσε στον γράφοντα:

—Ή όμορφη γυναίκα μοιάζει με στρατηγό που πηγαίνει στον πόλεμο. Δεν παραδέχομαι ποτέ ότι με νικούν και πάντοτε σκέφτομαι: «Πώς θα κατατροπώσω τον έχθρό;».

Οι άπομονωμένες διαφέρουν από τις προηγούμενες άδελφές τους κατά τό ότι, ενώ θέλουν να δρέψουν και να τις δρέψουν, δεν τις αφήνει ή ύπερβολική εύαίσθησία τους. Πασχίζουν και για τα δυό και μπορεί να τα καταφέρουν καμιά φορά, ύποχωρούν όμως συχνά άπογοητευμένες στην άπομόνωσή τους. Μερικοί από όσους την ήξεραν, κατατάσσουν την Μαίριλιν Μενρόε σ' αυτήν την κατηγορία. «Ενα άκατανίκητο αίσθημα στερήσεως και άνικανότητας να δεχθούν την εύτυχία, δημιουργεί ένα φράγμα μεταξύ των «άπομονωμένων» και της ζωής.

Ή τέταρτη κατηγορία καλλονών άπασχολεί πολύ συχνά τον τύπο. Είναι αντισυνβατικές, παραβάτιδες των νόμων και συχνά δημιουργοί νόμων. Κάθε τόσο οι σπουδαίες καλλονές μπορούν να ζουν έξω από τις κοινωνικές συμβατικότητες και να τα κανονίζουν τόσο όμορφα, ώστε να τις θαυμάζουν μάλλον παρά να τις έπικρίνουν. Άλλά υπάρχουν και άλλες που, αφού δοκίμασαν, είδαν με λύπη τους ότι δεν είναι ώριμες για να αντιμετώπισουν τις συνέπειες.

Πρην λίγους μήνες, ή Έλιζαμπεθ Τάιηλορ έγινε ή γνωστότερη έπαναστάτις της Ιστορίας. Ο γιατρός της, στο Χόλλυγουντ, έλεγε τελευταία γι' αυτήν:

—Την έξρω από μικρό κορίτσι. Ήταν γλυκιά και υπάκουη, όμορφη και με ταλέντο. Κάποιος θα βρισκόταν πάντα για να της πη τί πρέπει να κάνει. Πάρα πολλοί σύμβουλοι...

Μιά άλλη έπαναστάτις, που πέρασε από πολλούς γάμους και μία μεγάλη προσωπική τραγωδία, έξηγει τί την έκανε να έπαναστατήσει:

—Είχα βαρεθή να μου λένε τί πρέπει να κάνω. Ήμουν νέα, είχα έ-

πιτυχίες και είχα βαρεθή τις συμβατικότητες. Άποφάσισα να ζήσω την ζωή μου...

Σήμερα μετανοώ:

—Πέρασα από σφάλμα σε σφάλμα. Σώριασα συμφορές επάνω μου και στους άλλους.

Άλλά —όμολογεί— είχε βαρεθή τόσο να την παρακολουθούν, να της λένε τί να κάνει, να την άποδοκιμάζουν όταν δεν υπάκουε, ώστε έπαναστάτησε...

Όλες οι καλλονές μπορεί σε κάποια φάση της ζωής τους να περάσουν και από τις τέσσερις κατηγορίες. Ή εξέλιξή τους εξαρτάται από τό πώς ό έσωτερικός έαυτός τους θα αντιμετώπιση την ζωή, πώς από τη λάμψη του υπέροχου έξωτερικού τους έαυτού.

Διπλός θάνατος

Μερικοί λένε ότι ή όμορφη γυναίκα πεθαίνει δυό φορές —την πρώτη όταν άρχισή να μαραίνεται ή καλλονή της. Όλες οι γυναίκες φοβούνται τα γηρατεία, αλλά οι δυστυχίες είναι πολύ μεγαλύτερες για την όμορφη. Αυτό είναι ίσως τό θλιδερώτερο πρόνυμιο της όμορφιάς. Ο κόσμος δεν συγχωρεί στίς όμορφες να γερνούν. Μελαγχολεί, όπως όταν βλέπη ένα λουλούδι να μαραίνεται.

Τό πόσο εύαίσθητες είναι μερικές ώριμες καλλονές στο ζήτημα του χρόνου δείχνει ή περίπτωση γνωστής Άμερικανίδας, που ύποχρέωσε τους γονείς της να όρκισθούν ότι δεν θα άποκαλύψουν σε κανένα την ηλικία της, άπειλώντας ότι, σε περίπτωση παραβάσεως του όρκου, θα κάνει κι αυτή δυσάρεστες για όλη την οικογένεια άποκαλύψεις.

—Οι γυναίκες, λέει, δεν πρέπει να προδίδουν ποτέ την ηλικία τους. Ο άνδρας μου δεν ξέρει πόσων χρόνων είμαι, ούτε τα παιδιά μου, ούτε οι φίλοι μας. Μπορούσατε να φαντασθήτε ότι ή σκυλίτσα μας είναι έπτά χρόνων; Έ, λοιπόν, έγώ λέω στον κτηνίατρο ότι είναι μόνο τεσσάρων.

Ή κυρία αυτή ανήκει στον «μαχητικό» τύπο των καλλονών, που πολεμά την ηλικία και ίσως με γενναιότητα.

Άλλά ή Μέρλ Όμπερον έχει την γνώμη ότι ή μεγάλη τέχνη είναι να αντιμετώπισης τον χρόνο με κέφι και αξιοπρέπεια.

—Δεν θεώρησα ποτέ τον έαυτό μου ώραιο. Αφού όμως άλλοι νομίζουν κάτι τέτοιο, αισθάνομαι κάποια ύποχρέωση άπέναντί τους. Μελαγχολώ με την άπεγνωσμένη μάχη που δίδουν οι Άμερικανίδες κατά του χρόνου. Γιατί πρέπει ή καλλονή να είναι συνώνυμη με την νεότητα;

Υπάρχει πάντως ένα είδος όμορφιάς που δεν φοβάται τον χρόνο και την όμορφιά αυτή την έχουν πολλές γυναίκες. Πρόκειται για την πνευματική όμορφιά, που δίδει λάμψη στα μάτια και κάνει να φαίνεται όμορφη άκόμη και μία συνηθισμένη γυναίκα. Πρόκειται για τις γυναίκες που έχουν πνεύμα, γοητεία και ζεστασιά, που πασχίζουν για τους άλλους και ξεχνούν τους έαυτούς τους, που ύποδέχονται με χάρη κάθε φάση της ζωής τους. Αυτές είναι οι διαρκέστερες καλλονές και οι εύτυχέστερες. ■■■

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

EIKONES

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ

ΜΙΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΣΕΙΡΑ

ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

LIFE

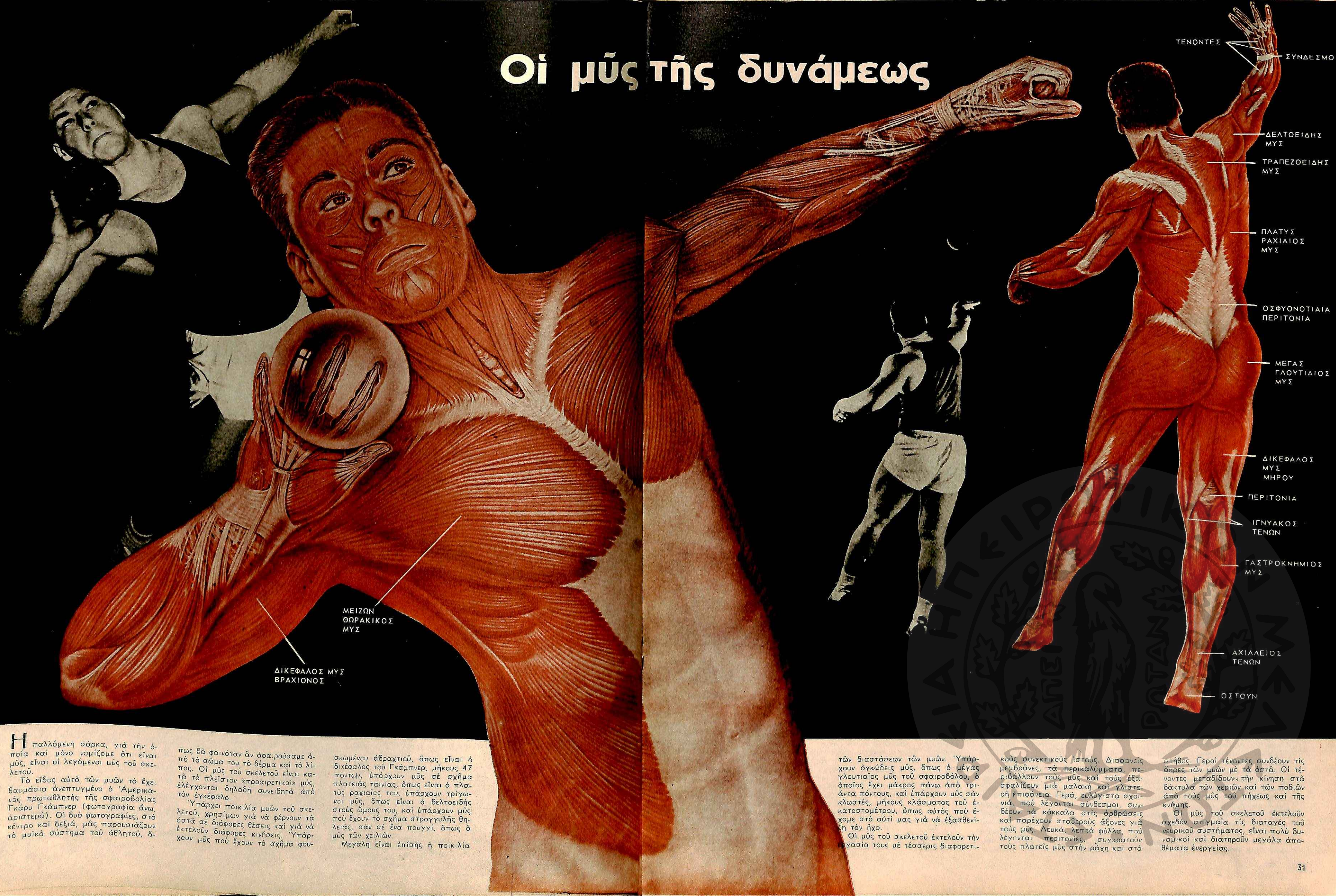
ΤΟ ΑΣΥΓΚΡΙΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

(ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ)

Για τό σύνολο σχεδόν των ανθρώπων, αν βέβαια εξαιρεθούν οι γιατροί, τό σώμα μας παραμένει ό μέγας άγνωστος. Ο άτομικός κόσμος μας, ή περίπλοκη λειτουργία του σώματός μας είναι παρθένο έδαφος στη μόρφωσή μας. Οι «Ε ι κ ο ν ε ς» παρουσιάζουν παραστατικά, σε δεύτερη συνέχεια, τον μηχανισμό που μάς έξασφαλίζει μία από τις βασικώτερες έκδηλώσεις της ζωής —την στήριξη και κίνηση του σώματος, ήτοι την ανατομία του σκελετού και του μυϊκού συστήματος, καθώς και την λειτουργία τους. Πρόκειται για μία έξοχη μηχανή, για την όποια μπορούμε να είμαστε υπερήφανοι. Όπως, όμως, σε κάθε μηχανή, έχομε κ' έδω θλάβες, στίς όποιες αναφέρεται τό άρθρο, τό όποιο ακολουθεί τις εικονογραφημένες σελίδες μας.



Οι μύς τής δυνάμεως



ΤΕΝΟΝΤΕΣ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΔΕΛΤΟΕΙΔΗΣ ΜΥΣ
ΤΡΑΠΕΖΟΕΙΔΗΣ ΜΥΣ
ΠΛΑΤΥΣ ΡΑΧΙΑΙΟΣ ΜΥΣ
ΟΣΦΥΟΝΟΤΙΑΙΑ ΠΕΡΙΤΟΝΙΑ
ΜΕΓΑΣ ΓΛΟΥΤΙΑΙΟΣ ΜΥΣ
ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ ΜΥΣ ΜΗΡΟΥ
ΠΕΡΙΤΟΝΙΑ
ΙΓΝΥΑΚΟΣ ΤΕΝΩΝ
ΓΑΣΤΡΟΚΝΗΜΙΟΣ ΜΥΣ
ΑΧΙΛΛΕΙΟΣ ΤΕΝΩΝ
ΟΣΤΕΩΝ

ΜΕΙΖΩΝ ΘΩΡΑΚΙΚΟΣ ΜΥΣ
ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ ΜΥΣ ΒΡΑΧΙΟΝΟΣ

Η παλλόμενη σάρκα, γιά τήν όποία καί μόνο νομίζομε ότι είναι μύς, είναι οί λεγόμενοι μύς του σκελετού.

Τό είδος αυτό των μυών τό έχει θαυμάσια ανεπτυγμένο ο Άμερικανός πρωταθλητής τής σφαίροβολίας Γκάρυ Γκάμπνερ (φωτογραφία άνω, άριστερά). Οί δύο φωτογραφίες, στό κέντρο καί δεξιά, μάς παρουσιάζουν τό μυϊκό σύστημα του άθλητού, ό-

πως θά φαίνονταν αν άφαρούσαμε άπό τό σώμα του τό δέρμα καί τό λίπος. Οί μύς του σκελετού είναι κατ'ά το πλείστον «προαιρετικοί» μύς, ελέγχονται δηλαδή συνειδητά από τόν εγκέφαλο.

Υπάρχει ποικιλία μυών του σκελετού, χρησίμων γιά νά φέρνουν τά άστιά σέ διάφορες θέσεις καί γιά νά εκτελούν διάφορες κινήσεις. Υπάρχουν μύς που έχουν τό σχήμα φου-

σκωμένου άδραχτιού, όπως είναι ο δικέφαλος του Γκάμπνερ, μήκους 47 πόντιμ, υπάρχουν μύς σέ σχήμα πλατειάς ταινίας, όπως είναι ο πλατύς ραχιαίος του, υπάρχουν τρίγωνοι μύς, όπως είναι ο δελτοειδής στους ώμους του, καί υπάρχουν μύς που έχουν τό σχήμα στρογγυλής θηλειάς, σαν σέ ένα πουγγί, όπως ο μύς των χειλιών.

Μεγάλη είναι επίσης ή ποικιλία

των διαστάσεων των μυών. Υπάρχουν ογκώδεις μύς, όπως ο μέγας γλουτιαίος μύς του σφαίροβόλου, ο οποίος έχει μήκος πάνω από τριάντα πόντους, καί υπάρχουν μύς σαν κλωστές, μήκους κλάσματος του εκκατοσμέτρου, όπως αυτός που έχουμε στό αυτί μας γιά νά εξασθενίση τόν ήχο.

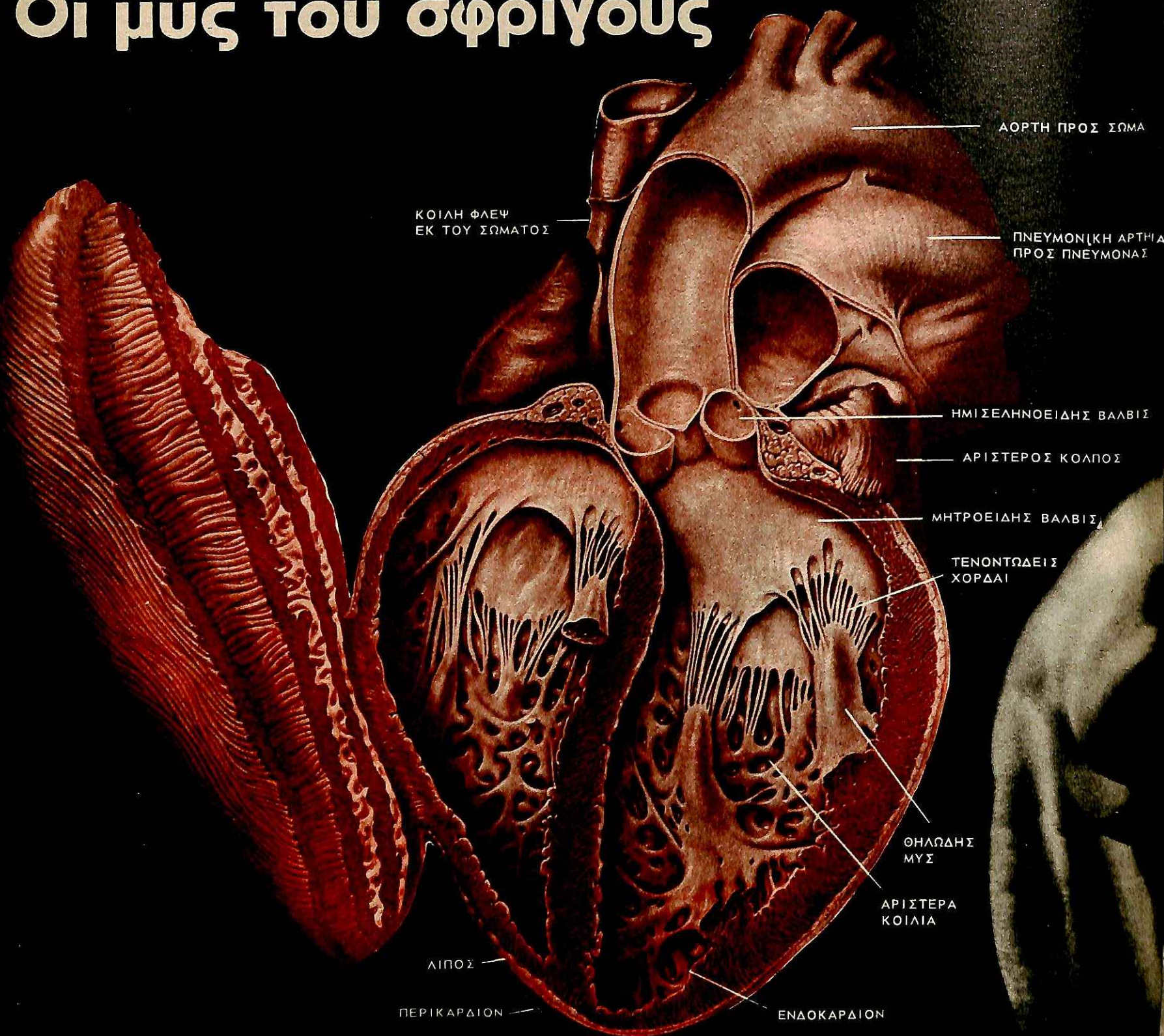
Οί μύς του σκελετού εκτελούν τήν εργασία τους με τέσσερις διαφορετι-

κούς συνεκτικούς Ιστούς. Διαφανείς μεμβράνες, τά περικαλύμματα, περιβάλλουν τούς μύς καί τούς εξασφαλίζουν μία μαλακή καί γλιστερή επιφάνεια. Γερά, εύλυιστα σχοινιά, που λέγονται συνδεσμοί, συνδέουν τά κόκκαλα στίς αρθρώσεις καί παρέχουν σταθερούς άξονες γιά τούς μύς. Λευκά, λεπτά φύλλα, που λέγονται περιτονίες, συγκρατούν τούς πλατείς μύς στην ράχη καί στό

στήθος. Γεροί τένοντες συνδέουν τίς άκρες των μυών με τά άστιά. Οί τένοντες μεταδίδουν τήν κίνηση στά δάκτυλα των χειρών καί των ποδιών από τούς μύς του πήχους καί τής κνήμης.

Οί μύς του σκελετού εκτελούν σχεδόν στιγμιαία τίς διαταγές του νευρικού συστήματος, είναι πολύ δυναμικοί καί διατηρούν μεγάλα άποθέματα ενέργειας.

Οι μύες του σφρίγγου



Όταν κόβει την ταινία στο τέρμα ή όταν τρέχει με τον υπέροχο διασκελισμό του, ο Τζιμ Μπήττυ, ο Άμερικανός πρωταθλητής του δρόμου στο ένα μίλι, διατηρεί σε συνεχή παλμό ένα μεγάλο αριθμό από τους μύς του σκελετού του. Το μυστικό της αποδόσεώς του, όμως, δεν είναι τόσο η ελεγχόμενη δύναμη των προαιρετικών αυτών μυών, όσο το σφρίγγος και η τελειότητα του «άπροαιρέτου» μυός, της καρδιάς του, που άντλει αίμα με εξαιρετική δραστηριότητα από τις αρτηρίες, που είναι κι αυτές κατά μέγα μέρος άπροαιρέτοι μύς. (Σε πλαίσιο, στην επόμενη σελίδα).

Υπάρχουν δυο τύποι άπροαιρέτων μυών: Οι μαλακοί και οι καρδιακοί. Διαφέρουν από τους μύς του σκελετού κατά το ότι εργάζονται χωρίς συνειδητή κατεύθυνση από τον έγκε-

φαλο και κατά το ότι έχουν τεράστιο σφρίγγος, αφού μπορούν να εργάζονται σχεδόν χωρίς διακοπή. Οι μαλακοί μύς δεν είναι γενικά τόσο δυνατοί, όσο οι μύς του σκελετού, αλλά είναι σε θέση να διατηρούν τον τόνο τους σε πολύ μακρότερες περιόδους. Δίνουν το σχήμα στις κόρες των ματιών, συνεργάζονται στην αναπνοή και στην αναπαραγωγή, προωθούν την τροφή στο πεπτικό σύστημα και εκτελούν το μεγαλύτερο μέρος στην συντηρητική εργασία του σώματος.

Ο καρδιακός μύς ή απλώς η καρδιά είναι κάτι μεταξύ μαλακού μυός και μυός του σκελετού. Όπως οι μύς του σκελετού, αντιδρά γρήγορα και με σθένος. Όπως οι μαλακοί μύς, εργάζεται αυτόματα, στέλνει αίμα στους πνεύμονες, για να πάρη οξυγόνο και να παραδώσει το φρεσκαρισμένο αίμα σε όλους τους

στούς του σώματος. Μέρα και νύχτα, επί έβδομηντα περίπου χρόνια, χωρίς καμμία επίσκεψη, άντλει αυτόματα ένα γαλλόνι και ένα τέταρτο του γαλλονιού αίμα στο λεπτό. Ακόμη και την νύχτα, όταν ο άνθρωπος κοιμάται, το έργο που εκτελεί ίσχυοναμεί με το ανέβασμα ενός βάρους 30 λιμπρών στην κορυφή του υψηλότερου ούρανοξύστη της Νέας Υόρκης. Όταν ο Μπήττυ τρέχει το μίλι του, η καρδιά του καλείται να άντληση τετραπλάσιο αίμα από το συνηθισμένο, έπειδή οι μύς που εργάζονται χρειάζονται περισσότερο οξυγόνο. Ο Μπήττυ όμως έχει μια υπέροχη καρδιά. Σε κάθε παλμό της άντλει τόσο αίμα, ώστε με κανονική σωματική δραστηριότητα δεν χρειάζεται παρά μονάχα τους μισούς παλμούς μιάς κανονικής καρδιάς. Όταν ο κάτοχός της τρέχει, κτυπά τρεις

φορές γρηγορώτερα, αλλά και ο ρυθμός αυτός είναι πολύ αργότερος από τον ρυθμό άλλων άσκουμένων ατόμων.

Η καρδιά του ανθρώπου ζυγίζει λιγώτερο από μια λίμπρα, και το πλάτος της είναι μόνο 10 - 15 πόνοι. Αποτελείται από δυο μύς, τις κοιλίες, που είναι και το μεγαλύτερο μέρος της, και, πάνω, τους κόλπους. Οι μύς, όμως, αυτοί εργάζονται σαν να ήταν ένας ενιαίος μύς. Όταν η καρδιά συστέλλεται, ή συστολή είναι ομοιόμορφη σε όλόκληρο τον μηχανισμό.

Στην ζωγραφιά, άνω, βλέπομε την λειτουργία της καρδιάς.

Κάτω από το περικάρδιο (κάλυμμα) και ένα στρώμα λίπους, ο κύριος μύς αποτελείται από λεπτά φύλλα, όπως το κόντρα - πλακέ. Οι τ-νες του παίρνουν όλες τις κατευθύν-

σεις σε διάφορα στρώματα. Τι μεταχειρισμένο αίμα έρχεται στην καρδιά με τις μεγαλύτερες φλέβες του σώματος, τις κοίλες φλέβες. Περνά από τον δεξιό κόλπο στην δεξιά κοιλία και στέλνεται στους πνεύμονες, για να γυρίση καθαρισμένο στον άριστο κόλπο, να διοχετευθί στην

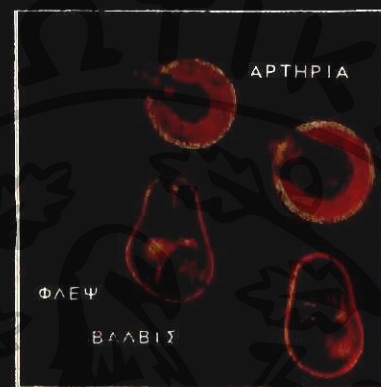
αριστερή κοιλία και από εκεί, με την αορτή, στο σώμα.

Ο μύς των κοιλιών, φοβερισμένος από το ένδοκαρδιο, εκτείνεται εσωτερικά στον λαβύρινθο των θηλωδών μυών. Στις άκρες των τελευταίων αυτών υπάρχουν οι τενοντώδεις χορδές, που έχουν προορισμό να ρυθμίζουν τις βαλβίδες, οι οποίες συνδέουν τους κόλπους με τις κοιλίες. Οι μινειοειδείς βαλβίδες ρυθμίζουν την ροή του αίματος από θάλαμο σε θάλαμο, ενώ οι ημισελήνοειδείς βαλβίδες παίζουν τον ρόλο θυρών υδατοφράκτου στο σώμα.

Στην παροχέτευση του αίματος, οι αρτηρίες παίζουν δυο ρόλους - έναν παθητικό και έναν ενεργητικό. Έπειδή τα μυϊκά τοιχώματά τους, που αποτελούνται από τρία στρώματα, είναι ελαστικά, συστέλλονται και

διαστέλλονται παθητικά, ανάλογα με τον παλμό που μεταφέρει το αίμα από την καρδιά. (Σημ.: Σχέδια στο πλαίσιο, άνω). Η συστολή βοηθεί στην μετακίνηση του αίματος. Οι αρτηρίες, όμως, συστέλλονται και ενεργητικά, όταν παρορμούνται από τα νεύρα, και αυτό βοηθεί στον έλεγχο της ροής του αίματος στα διάφορα μέρη του σώματος.

Στην επιστροφή του αίματος στην καρδιά, οι φλέβες παίζουν παθητικό ρόλο. Τα λεπτά τους τοιχώματα περιέχουν έναν λεπτό μαλακό μυ, που τους εξασφαλίζει ελαστικότητα, και κατά διαστήματα υπάρχουν στο εσωτερικό τους βαλβίδες. Μύς του σκελετού, που βρίσκονται κοντά στις φλέβες, σπίζουν το αίμα με την βοήθεια των βαλβίδων. Υστερα τις κλείνουν, για να έμποδισθί το υγρό να γυρίση πίσω.



ΜΟΡΦΗ ΑΓΓΕΙΩΝ

ΕΝΑΣ ΛΕΠΤΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΣΕ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Για την εκτέλεση της εργασίας τους, οι περισσότεροι μύς του σκελετού επενεργούν μέσω των αρθρώσεων, των σημαντικών αυτών αρμών που συνδέουν τα όστα το ένα με το άλλο. Ο μύς βάζει δύναμη σε κάθε κόκκαλο της κλειδώσεως, σαν να ήταν μοχλός. Ο μύς συστέλλεται πάνω σε μια σχετικά μικρή έκταση, ενώ αναγκάζει το άπωτερο άκρο του όστου να διαγράψει ένα μεγάλο τόξο. Οι κινητοί αρμοί περιορίζουν την τριβή του ενός όστου με το άλλο χάρις σε ένα στρώμα χόνδρου και στο «λάδωμα» μ' ένα γλοιώδες υγρό που λέγεται αρθρικό υγρό ή αρθροσίελος. Η αρθρωση είναι τυλιγμένη σε ένα ινώδη θύλακα και δεμένη στερεά με πολλούς συνδέσμους και μύς.

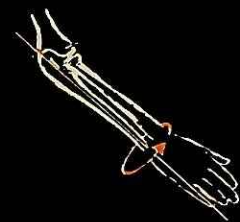
Για να κινήσουν μια αρθρωση, οι μύς την πιάνουν πρώτα μαλακά και ύστερα της δίνουν κίνηση, ανάλογη με το σχήμα του άκρου του όστου. Όταν ο Μάικελ Άλω, πρωταθλητής της λέσχης ξιφασκίας της Νέας Υόρκης, χαιρετά με το σπαθί του (φωτογραφία δεξιά), ένας γάντζος στο άνω άκρο του πήχεως του γλιστρά γύρω από ένα καρούλι, που βρίσκεται στο κάτω άκρο του όστου του μπράτσου του. (Διαγράμματα άγκωνος, άνω). Όταν χαιρετάτε κάποιον από μακριά με το χέρι σας, ο άγκωνας σας εργάζεται με τον ίδιο τρόπο. Όταν ο Μάικελ Άλω κατεβάξει και κούβη το σπαθί του, ανοίγει ο αρμός του άγκωνα του και η κερκίδα του πήχεως του τραβιέται σε διεύθυνση αντίθετη με την φορά των δεικτών του ρολογιού, πάνω από το αδελφό κόκκαλο, την ώληνη. Αυτό δίνει περιστροφική κίνηση στον πήχυ και το χέρι γύρω από έναν άξονα (όπως φαίνεται στο διάγραμμα), στις θέσεις παλάμη κάτω και παλάμη άνω (διάγραμμα, δεξιά). Όταν ο Μάικελ Άλω έφορμά, οι κινήσεις του όπλου του χαράσσονται στη φωτογραφία με την βοήθεια ενός μικρού λαμπτήρα, που είναι δεμένος στην μύτη του σπαθιού του.

Ο άγκωνας σας και οι αρθρώσεις των δακτύλων σας εργάζονται όπως οι μεντεσέδες μιας πόρτας, εμπρός - πίσω. Το ίδιο εργάζεται και το γόνατο, αλλά σε κάποιο πλάτος, για πλευρικές κινήσεις και μια ελαφρά στρέψη. Οι καρποί σας είναι διπλοί μεντεσέδες, πράγμα που τους εξασφαλίζει διπλή κίνηση, άνω - κάτω και δεξιά - αριστερά. Τα ισχία και οι ώμοι είναι αρθρώσεις τύπου σφαιρικού αρμού, που επιτρέπουν στα άκρα να κινούνται σε όλες τις κατευθύνσεις.

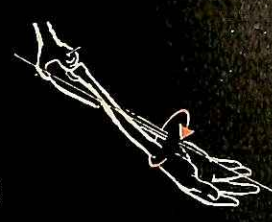
Στα ισχία, που χρειάζονται σταθερότητα, η συναρμογή είναι βαθειά και ο χόνδρος παχύς. (Κέκκινο). Άλλα στον ώμο σας, όπου χρειάζεται περισσότερη ευκαμψία, το στερώδες τμήμα της συναρμογής είναι ρηχό και το υπόλοιπο είναι καμωμένο από συνδέσμους και μύς. (Κέκκινο, δεξιά). Την χαλαρότητα αυτή την πληρώνουμε με εύκολες εξαρθρώσεις, αλλά αυτό είναι το τμήμα της ευλυγισίας — ευλυγισίας που επιτρέπει στην χορεύτρια Πατρίτσια Μάκ Μπράνιν να εκτελή την ωραία κλίμακα κινήσεων των χεριών που βλέπουμε στο φωτογραφικό σύμπλεγμα δεξιά.



ΣΤΡΟΦΕΥΣ ΑΓΚΩΝΟΣ



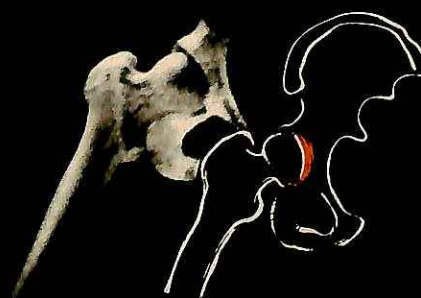
ΑΞΩΝ ΠΗΧΕΩΣ



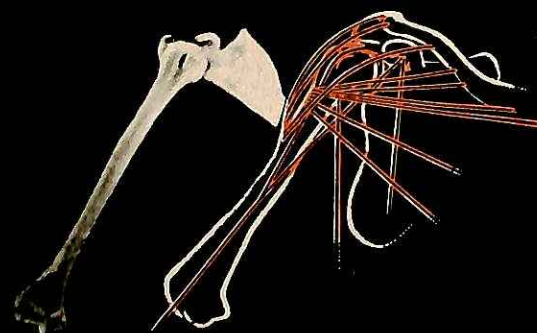
ΑΡΘΡΩΣΕΙΣ ΔΙΠΛΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΠΗΧΕΩΣ ΤΟΥ ΞΙΦΟΜΑΧΟΥ



ΑΡΘΡΩΣΕΙΣ ΠΟΛΛΑΠΛΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΚΡΩΝ ΤΗΣ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑΣ



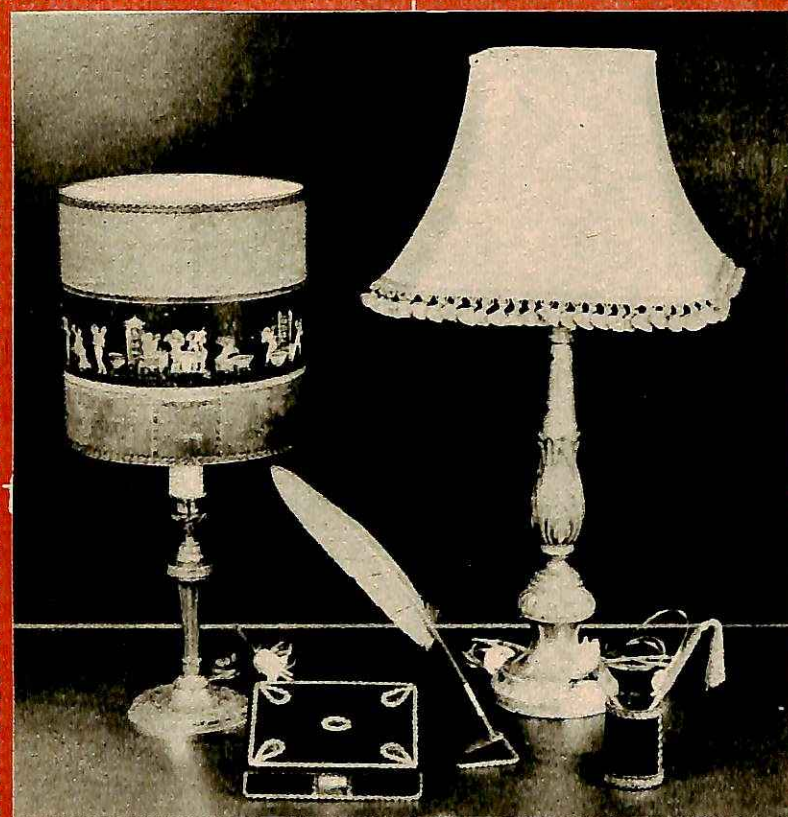
ΟΣΤΕΙΝΟΣ ΑΡΜΟΣ ΙΣΧΙΟΥ



ΜΥΙΚΟΣ ΑΡΜΟΣ ΩΜΟΥ



Shopping



Θέλετε μία όμορφη λάμπα, με πρωτότυπο άμπαζούρι; Χαριτωμένες ιδέες για δώρα γραφείου; Πραγματικές αντίκες από κάθε γωνιά της γης; Τότε να πάτε στην καινούργια μπουτίκ ειδών διακοσμησεως και τέχνης «GALÈCHE», στην οδό Νεοφ. Βάμβα 5. Θα βρείτε την φινέτσα, την σαγηνευτική πρωτοτυπία, την εντυπωσιακή προσωπικότητα, που μάθαμε να θλπούμε στα παριζιάνικα μαγαζιά. «GALÈCHE», από το πιο ακριβό μέχρι το πιο φθινό δώρο. 'Αλλά πάντα όμορφο, ξεχωριστό, φίνο.



Τα προϊόντα ΓΙΑΚΑ θα δώσουν στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι σας μία ξεχωριστή, γιορτινή όψη!



Δοκιμάστε το ζαμπόνάκι JAKA; Φτιαγμένο από ολόκληρα κομμάτια ζαμπόν, είναι ένας γευστικός μεζές για ολόκληρη την οικογένεια. 'Επάνω στο ψωμί, μαγειρεμένο με μακαρόνια, πιλάφι ή πατάτες τηγανιτές, εξασφαλίζει, με τις δεκατρείς περιπου δραχμές της αξίας του, μία ωλοκληρωμένη τροφή!



Θυμηθείτε τους φίλους στην όνομαστική τους έορτη με ένα μπουκέτο λουλουδία, που θα στείλη στο έξωτερικό με την INTERFLORA, το γνωστό κατάστημα ΦΛΕΡΙΑΝΟΣ, της οδού Σταδίου 3, τηλ. 221.514.



ΕΡΜΟΥ 27

ΔΕΝ ΩΦΕΛΕΙ - συχνά μάλιστα βλάπτει - ή άσκηση που δεν είναι τακτική

Ακόμη και στην απλούστερη σωματική δραστηριότητα - να κάνετε ένα βήμα (διάγραμμα στο τέλος της στήλης), να καθήσετε στο τραπέζι, να μείνετε πλαγισμένος στο κρεβάτι - το μηχανικό σας πλαίσιο βρίσκεται υπό την συνεχή πίεση της βαρύτητας και τα κόκκαλα, οι μύς, οι αρθρώσεις και οι συνεκτικοί ιστοί σας υπόκεινται σε κάποια φθορά. Για τον λόγο αυτό παθαίνουν κάθε τόσο βλάβες. Οι αρθρώσεις πρήζονται, οι μύς, η πλάτη, τα πόδια πονούν, τα κόκκαλα σπάζουν. Μετά τα κουσούρηματα και τους πονοκεφάλους, οι πόνοι αυτοί είναι το συνηθέστερο παράπονο των περισσότερων ανθρώπων.

Για την πρόληψη των μηχανικών αυτών βλαβών υπάρχουν τρεις γνώμες, όσοι και ειδικοί. Μερικοί γιατροί πιστεύουν ότι η κανονική εξάσκηση βοηθά τόσο στο δυνάμωμα των μυών, όσο και στην ανακούφιση από την υπέρταση, που είναι δυνατόν να προκαλή την ανωμαλία. 'Η ίδια άσκηση, όμως, που διατηρεί την ευρωστία ενός ανθρώπου, μπορεί να προκαλή ή να επιδεινώσει τις μηχανικές διαταραχές σ' έναν άλλο.

Ένα είδος άσκησης είναι βλαβερό κατά γενική ομολογία: 'Η μη τακτική άσκηση. Πέντε «σέτ» τένις σε μία μέρα μπορεί να είναι καλά για έναν που έχει παρόμοιες ασχολίες όλη την εβδομάδα. Σε έναν άνθρωπο, όμως, με καθιστική εργασία ή ίδια άσκηση μπορεί να προκαλέσει οξείς πόνους στην πλάτη ή ακόμη και να τον κρεβάτωση. Τόσο λεπτή είναι η σωματική ισορροπία, ώστε πολλοί εργάτες, που σηκώνουν και μεταφέρουν μεγάλα βάρη όλη την ημέρα, ή παλαιότατοι, που παλεύουν τακτικά, κρεβατώνονται με πόνους στους μύς και στην πλάτη, άμεσα μετά τις διακοπές τους.

Δεν βρέθηκε λοιπόν ακόμη ο γενικός κανόνας της σωματικής ισορροπίας, που θα προλαμβάνει τους πόνους και τις βλάβες του σκελετού και των μυών. Το μόνο δε που μπορεί να λεχθεί είναι ότι μία λογική -στα άτομα μας μέτρα- και πρό πάντων τακτική, κανονική άσκηση είναι ίσως ωφέλιμη για όλους. Στις επόμενες στήλες εξετάζονται διάφορα είδη βλαβών διατάξεως και λειτουργίας, που έχουν ήδη αναφερθεί στις προηγούμενες σελίδες, μαζί με

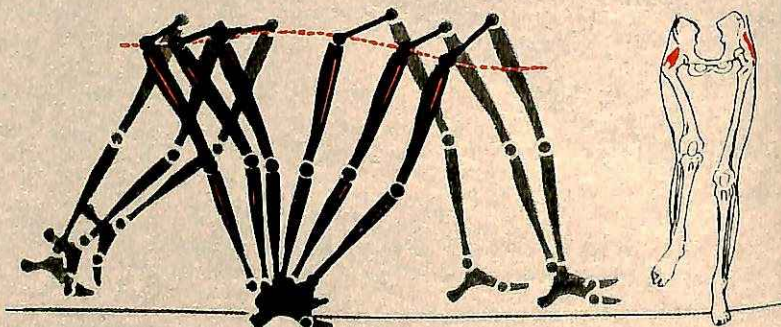
ώρισμένες συμβουλές για την ακακούφιση τουλάχιστον από τα βάσανα.

Κατάγματα οστών

Το στερεό μέρος ενός οστού αν και αποτελείται κατά μέγα μέρος από κύτταρα και άδρανη άλατα, δεν είναι τόσο αμετάβλητο, όσο μία ράβδος από ατσάλι. 'Η χημική σύνθεσή του αλλάζει με την ηλικία, μπορεί να προσβληθεί από μολύνσεις, μπορεί να σπάσει. Στο «άπλο» κάταγμα, τα σπασμένα κόκκαλα μένουν μέσα στην σάρκα. Στο «έπιπλεπλεγμένο» κάταγμα, τα σπασμένα κόκκαλα τρυπάν το δέρμα. Σε ένα κάταγμα είναι δυνατόν να προκληθούν και άλλες επιπλοκές, από συνδέσμους, νεύρα ή αιμοφόρα αγγεία, που μπερδεύονται στο κενό μεταξύ των σπασμένων οστών. Για να προληφθεί το τελευταίο αυτό, πρέπει τα σπασμένα μέλη να μετακινούνται όσο το δυνατόν λιγότερο, ώσπου να επαναφερθούν στη θέση τους.

Σχεδόν άμεσα μετά το κάταγμα οι μαλακοί ιστοί αρχίζουν να σχηματίζουν μία γέφυρα μεταξύ των άκρων του οστού. Αυτό λέγεται τυλός διατάξεως (τύλος = κάλος). Για να σκληρυνθεί και να ισχυροποιηθεί η γέφυρα αυτή, χρειάζονται τουλάχιστον 21 ημέρες. Για τον λόγο αυτό τα περισσότερα κατάγματα πρέπει να κρατούνται σταθερά στη θέση τους, με νάρθηκες ή με γύψο. 'Εκτός αυτού, ώρισμένα κατάγματα πρέπει να διατηρηθούν σε έκταση με την βοήθεια βαρών και τροχαλίων ώστε να αντιμετωπισθεί η δυσμενής επίδραση της έλξης των μυών, που είναι συνδεδεμένοι με το κόκκαλο.

Τα οστά μπορεί να υποχωρήσουν, όταν εκτεθούν σε μία από τις τέσσερις δυνάμεις, που οι ειδικοί αποκαλούν: 'Εκταση, σύνθλιψη, διάστρεψη, ψαλίδα (αντίρροπες δυνάμεις). Τα οστά είναι περισσότερο εύπαθα στην έκταση, στη δύναμη, δηλαδή, που τραβά. 'Αν το κόκκαλο ενός παιδιού κτυπηθεί από τον προφυλακτήρα ενός αυτοκινήτου, δεν σπάει στην πλευρά του κτυπήματος, αλλά στην αντίθετη πλευρά, όπου ο ιστός του οστού τραβιέται πέρα από το κανονικό σχήμα του, εκτείνεται, στην προσπάθεια να επιστρέψει στο κόκκαλο, να σχηματίσει ένα τόξο σύμ-



ΕΤΣΙ ΒΑΔΙΖΕΤΕΙ! Στο σύμπλεγμα, αριστερά, οι αρθρώσεις παριστάνονται με κυκλούς, η λεκάνη με την οριζόντια μαύρη γραμμή, άνω. και οι ενεργοί μύς με συνεχή κόκκινη γραμμή. Το μήκος των κόκκινων γραμμών δείχνει πόσο ο μύς εκτείνεται σε κάθε φάση. 'Όταν τα δάκτυλα του αριστερού ποδιού σας σπρώχνουν εμπρός, το δεξί πόδι πατά στο έδαφος πρώτα με την πτέρνα και σας συγκρατεί, ενώ η λεκάνη (κόκκινη στικτική γραμμή) ωθώνεται και η αριστερή κνήμη αιωρείται. Οι μέσοι γλουτιαίοι μύς (κόκκινοι, στο στικτό, δεξιά) εκτείνονται και συσπείρονται, για να συγκρατήσουν την λεκάνη από το να παρεκκλίνει στα πλάγια. Οι αρθρώσεις των οστών, των αρθρώσεων και των μυών είναι έτοιμοι να κάνουν πάρα πολύ επώδυνη και κουραστική την τόσο συνηθισμένη αυτή κίνηση.

Πάντοτε Πρώτα είς τήν ΑΝΔΡΙΚΗ ΜΟΔΑ τὰ ὑφάσματα "ΑΡΙΣΤΟΝ,"



Ο γνωστός έμποροράπτης κ. Περ. Πολίτης έπιδεικνύων προσωπικώς ό ίδιος είς τήν Βασιλίσα και τήν Πριγκίπισσα Είρήνην και είς έκλεκτόν κόσμον τὰ έξαιρετικά έπιτεύγματα τής 'Εριοδιομηχανίας 'Αδωνών ΑΡΙΣΤΟΝ

- ★ Τα ὑφάσματα **ΑΡΙΣΤΟΝ** Πρώτα είς τήν Διεδνήν ΕΠΙΔΕΙΞΙΝ ΜΟΔΑΣ ΜΟΝΑΧΟΥ 1962
- ★ Τα ὑφάσματα **ΑΡΙΣΤΟΝ** Πρώτα είς τήν επίδειξιν ΑΝΔΡΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ 1962 (Νοέμβριος Ξενοδ. "Μεγ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ,,)

Ζητείτε πάντοτε να σας επιδεικνύουν στην ούγια των ὑφασμάτων τήν λέξιν **ΑΡΙΣΤΟΝ**.

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Αρώματα

Ευρωπαϊκά αρώματα λεπτού γούστου, διαφορετικά για κάθε γυναικείο τύπο.

ΧΑΥΤΕΙΑ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
ΠΛ. ΑΓΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 171
ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ 23
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ: Α. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20



ΤΑ ΣΦΥΡΑ ΣΑΣ αποτελούνται από δύο αρθρώσεις (άρστέρα, άνω), που κινούν το πόδι πάνω και κάτω (μεσαία εικόνα) και δεξιά - άριστερά (δεξιά εικόνα). Όταν σηκώνετε την πτέρνα, για να αρχίσετε ένα βήμα, όλο το βάρος μεταφέρεται, με την βοήθεια των τόξων (καμάρες), στα μεταίτια όσα και ύστερα στις φάλαγγες των δακτύλων. Η έλξη των τενόντων (συνεχείς κόκκινες γραμμές) βοηθεί τα μέρη αυτά, που υποβάλλονται στο βάρος του σώματος. Οι σύνδεσμοι (οι κίτρινες κόκκινες γραμμές) στην προκειμένη περίπτωση, διατηρούν σταθερές τις καμάρες των ποδιών.

φωνα με την φορά του κτυπήματος. Το σπάσιμο στην περίπτωση αυτή είναι ανάλογο με το σπάσιμο ενός ξύλου, που το πατούμε με το πόδι μας. Λόγω της ροπής αυτής στην έκταση, τα κόκκαλα μπορούν να σπάσουν και από την έλξη των μυών που είναι κολλημένοι πάνω σ' αυτά, ιδιαίτερα δε τα μαλακά κόκκαλα των παιδιών.

Τα συνθλιπτικά κατάγματα, αν και σπανιότερα από τα έντατικά, είναι αρκετά συνηθισμένα και είναι αποτέλεσμα συμπίεσης των οστών, ιδιαίτερα στην σπονδυλική στήλη, της οποίας οι σπόνδυλοι υπόκεινται μερικές φορές σε συνθλιπτικές πιέσεις. Τα κατάγματα του σκί είναι τα κλασικά διαστρεπτικά κατάγματα: "Ένα κόκκαλο της κνήμης στρίβει τόσο πολύ, όταν το σώμα πέφτει προς την μία πλευρά και το πόδι μένει ακίνητο στο ξυλοπέδιλο, ώστε στο τέλος σπάει. Πολύ σπανιότερα, τέλος, είναι τα κατάγματα από αντίρροπες δυνάμεις.

"Όταν οι άνθρωποι γερνούν και περιορίζουν τις κινήσεις τους, τα κόκκαλα παθαίνουν μερικές φορές "όστεοπόρωση". Το τμήμα που μοιάζει με κηρύθρο, στις άκρες των οστών, είναι κανονικά γεμάτο με άλατα ασβεστίου. Σε πολλές περιπτώσεις, όμως, οστεοπορώσεως, το ασθέσιο αποσύρεται και το κόκκαλο γίνεται μαλακό. Έτσι, όταν μια ηλικιωμένη γυναίκα πέφτει και σπάσει το ισχιακόν οστό, το κάταγμα μπορεί να έχει γίνει πριν κτυπήσει στο έδαφος. Η παραπατά, κάνει μια απότομη κίνηση και σπάει την κεφαλή της πάνω άκρας του μηριαίου οστού. Για την αποκατάσταση του συνθιγμένου αυτού κατάγματος, οι χειρουργοί χρησιμοποιούν καρφιά.

Λοιμώξεις των οστών

Ιδιαίτερα τα παιδιά είναι ευπρόσβλητα από λοιμώξεις των οστών ή οστεομυελίτιδα. Τα άκρα των μακρών οστών τους είναι περιοχές αναπτύξεως, που διατρέφονται με αίφθονα από αιμόφορα αγγεία. Με τα τελευταία αυτά μεταφέρονται βακτηρίδια από κάποιο άλλο μολυσμένο μέρος του σώματος. Τα βακτηρίδια εγκαθίστανται στο κόκκαλο και γίνονται αφορμή περιοδικών λοιμώξεων. Η οστεομυελίτις, αν διαγνωσθεί εγκαίρως, μπορεί να θεραπευθεί ριζικά, με τα σύγχρονα αντιβιοτικά. Τα συμπτώματα είναι υψηλός πυρετός, μεγάλη ευαισθησία και πόνος πάνω από τα κόκκαλα.

Το πόδι

Το πόδι, καθώς είναι ο περισσότερο εξιδανικευμένος συνδυασμός οστών (διάγραμμα, άνω), έχει δικά του προβλήματα, που δεν προκα-

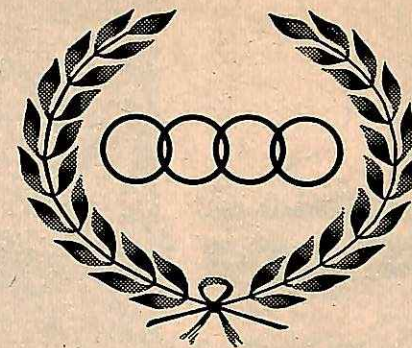
λούνται από κατάγματα ή λοιμώξεις, αλλά από την κανονική χρήση και την κατάχρηση.

Η συνηθέστερη ανατομική ανωμαλία είναι η πλατυποδία. Στα κανονικά πόδια, οι καμάρες κρατούνται τσιτωμένες, όπως τα τόξα, από ένα συγκρότημα συνδέσμων. Στην πλατυποδία οι σύνδεσμοι είναι συχνά χαλαροί. Οι γιατροί διαφωνούν σχετικά με τις αιτίες. Αποτέλεσμα της πλατυποδίας είναι η εξασθένηση της ικανότητας του ποδιού να φέρει το βάρος του σώματος και η μείωση της προωθήσεως, που μπορεί να δώσει το πόδι κατά το βάδισμα ή το τρέξιμο.

Μερικοί γιατροί έχουν τη γνώμη ότι η ηλικία των 4 - 5 ετών είναι η κρίσιμη για την δημιουργία πλατυποδίας. Άλλοι τοποθετούν την περίοδο αυτή στην εποχή που το παιδί αρχίζει να περπατά. Συμπτώματα, εκτός από τις χαμηλές καμάρες και το επίπεδο πέλμα, είναι η κλονιστικότητα στο περπάτημα, το κλονιζόμενο βάδισμα, πόνος στις κνήμες και στο πόδι την νύχτα. Μερικοί ορθοπαιδικοί συνιστούν υψηλά παπούτσια, με εσωτερικά ύποστηρίγματα κάτω από τις καμάρες, ελπίζοντας ότι, αφού οι καμάρες του παιδιού κρατηθούν τεχνητά στο κατάλληλο ύψος για κάμποσο καιρό, θα σφιχτούν οι σύνδεσμοι και θα μπορούν ύστερα να κρατούν τις καμάρες στη φυσική τους θέση. Θεωρητικά, η κούρα αυτή φαίνεται λογική, στην πρακτική, όμως, πολλοί γιατροί φρονούν ότι η ωφέλειά της είναι μικρή ή μηδαμινή.

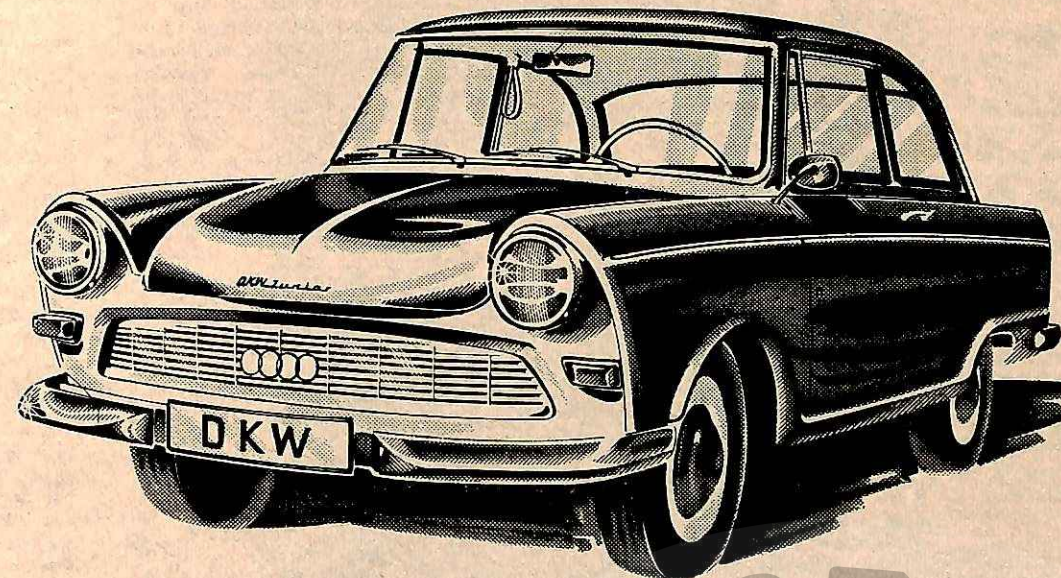
Τα λιγότερο μυστηριώδη δεινά του ανθρώπινου ποδιού είναι οι εξοστώσεις του μεγάλου δακτύλου, οι κάλοι που, όσο κι αν είναι δονηροί και φαίνονται άφυσικοί, αποτελούν στην πραγματικότητα προστατευτικό στρώμα μεταξύ σκληρών αρθρώσεων και του δέρματος του παπουτσιού, και τα καρφωμένα νύχια, που θεραπεύονται ή με μια ελαφρά χειρουργική επέμβαση ή με αναπαιτική παπούτσια ή με το πάντοτε ίσιο κόψιμο των νυχιών. Ο πτερνιστήρ είναι ένα εξαιρετικά επώδυνο κατακάθισμα οστού, που αναπτύσσεται από την πτέρνα γύρω στο σημείο ένωσης κανενός συνδέσμου και προκαλείται από υπερβολικές πιέσεις στη βάση της πτέρνας. Η πάθηση αυτή είναι συνηθής στους ανθρώπους που είναι υποχρεωμένοι να περπατούν ή να στέκονται πολύ. Για ανακούφιση συνιστώνται ανάπαυση και διερωτικά παπούτσια με μαλακούς εσωτερικούς πάτους.

Υποστηρίζεται ότι το πόδι είναι σε θέση να ανταποκριθεί ικανοποιητικά στην αποστολή του, αν το αφήσουμε στην φυσική του κατάσταση. Όταν πεοπατούμε ευλόγητοι σε φυσικό έδαφος, τα δάκτυλα απλώνουν και ολόκληρο το πόδι ασκείται κανονικά και βρίσκει υπό υγιεινές



ΤΟ 1962
από τις ΝΙΚΕΣ
στον ΘΡΙΑΜΒΟ!

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΔΕΝ
ΕΧΕΙ ΞΑΝΑΓΙΝΕΙ



ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ
ΑΓΩΝΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΚΛΑΣΙΣ Α5

ΑΝΑΒΑΣΙΣ ΠΙΤΣΩΝΑΣ — 1ov D. K. W.
ΑΝΑΒΑΣΙΣ ΦΙΛΕΡΗΜΟΥ — 1ov D. K. W.
ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ ΡΟΔΟΥ — 1ov D. K. W.
ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ — 1ov D. K. W.
ΡΑΛΛΥ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ — 2ov D. K. W.
ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ ΤΑΤΟΙΟΥ — 1ov D. K. W.

ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ ΤΟΥ 1962
Γ. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΕ D. K. W. JUNIOR

ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΙΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ 1962

1ος. Γ. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ • D. K. W. JUNIOR
2ος. Ε. ΚΟΤΣΩΝΗΣ • D. K. W. 1000 S
3ος. Σ. ΖΑΛΜΑΣ • B. M. W. 700 S
4ος. «ΠΥΡΑΥΛΟΣ» • VOLVO 544 P.18

Είς όλους τους αγώνες ΑΝΤΟΧΗΣ, ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ και ΔΕΞΙΟΤΕΧΝΙΑΣ, το



ἀπέδειξε την ανωτέραν κλάσιν του



ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΤΕ ΚΑΙ ΣΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

Το περίφημο γαλάκτωμα "ZAAR", σας προσφέρει αυτή την εξασφάλιση, διότι:

- Έχει το χημικό περιβάλλον της επιδερμίδας, το PH, που είναι απολύτως απαραίτητο. Αυτό επεξεργάζεται για πρώτη φορά σε γαλάκτωμα.
- Καθαρίζει μαλακά και τέλει το δέρμα σας, χωρίς να το ερεθίσει ή να το αλλοιώσει.
- Χαρίζει στο δέρμα σας τη δροσερότητα και απαλότητα, που τυχόν το δέρμα σας έχει χάσει. Το βιολογικό και αναγεννητικό στοιχείο, για να το διατηρήτε υγιές, για να το αναπλάσει και να το τονώσει.

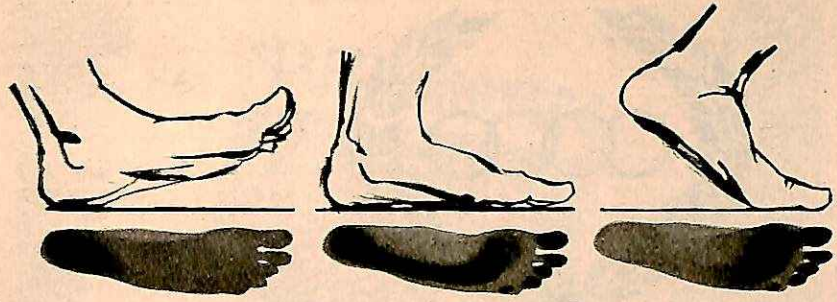
Μεταχειρισθείτε και σεις το "ZAAR", MILK, θα πετύχετε, ότι είναι το ανώτερο όλων με τα καταπληκτικά του αποτελέσματα.



ZAAR MILK: ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ
ZAAR MILK: ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΕ ΣΑΣ

ZAAR MILK: διὰ ξηρά και μέτρια δερμάτα
ZAAR MILK: διὰ λιπαρά δερμάτα
Πωλείται στα Φαρμακεία και Μικροπωλεία

Χονδρ. πώλησις: Χ. ΤΟΥΤΣΙΑΡΙΔΗΣ Σακράτους 50 Αθήναι τηλ. 522.439



ΠΩΣ ΚΑΤΑΝΕΜΕΤΑΙ τὸ βάρος, ὅταν περπατᾶτε ἐυπόλητος, φαίνεται ἀπὸ τὰ ἀποτυπώματα τοῦ πέλματος, πού ἀντιστοιχοῦν στὶς τρεῖς κινήσεις τοῦ ποδιοῦ, ὅπως εἶναι σχεδιασμένες στὸ ἀνω τμήμα τοῦ σκίτσου. Ἀπὸ τὴν πτέρνα τὸ βάρος μετακομίζεται στὸ ἐξω τμήμα τοῦ ποδιοῦ, πρὸς τὸ μικρὸ δάκτυλο, καὶ ὕστερα ἐλαφρὰ πρὸς τὰ μέσα. Ὅταν σηκωθῇ ἡ πτέρνα, τὸ βάρος πέφτει στὰ μετατόρια τῶν δακτύλων (σφαῖρα τοῦ ποδιοῦ), ὁπότε ὁ μέγας δάκτυλος σηκώνει τὸ περισσότερο βάρος τοῦ σώματός σας.

πιέσεις. Τὰ ἀπείρα παθήματα τῶν πολιτισμένων ποδιῶν μπορεῖ νὰ εἶναι ζήτημα ἀκατάλληλων παπουτσιῶν, κακῶν πεζοδρομίων, λίγου βαδίσματος, συνεχούς ἐπαγγελματικῆς ὀρθοστασίας, κακῆς στάσεως.

Ἀπὸ τὰ χειρότερα παπούτσια εἶναι αὐτὰ πού ἔχουν τὰ ψηλὰ τακούνια σάν στιλέτο καὶ πού ἐξασφαλίζουν στὶς γυναῖκες τὸ χαριτωμένο βάδισμα πάνω στὰ δάκτυλα τῶν ποδιῶν. Τὸ κακὸ πού κάνουν τὰ ψηλὰ τακούνια εἶναι ὅτι μεταφέρουν ὁλόκληρο τὸ βάρος τοῦ σώματος, ἀπὸ τὴν πτέρνα, πού σὲ μιά φάση τοῦ βαδίσματος πρέπει νὰ σηκώνη τὸ μισὸ βάρος τοῦ σώματος (διάγγραμμα, ἄνω), σὲ λίγα μετατόρσια ὀστά. Παράλληλα, τὰ δάκτυλα τῶν ποδιῶν σφίγγονται στὴν μυτερὴ ἄκρη, παραμορφώνονται, γεμίζουν κάλους καὶ δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ δώσουν κανονικὴ προώθηση στὸ βάδισμα. Τὸ μεγάλο δάκτυλο κλίνει πρὸς τὰ ἄλλα δάκτυλα. Τὰ ψηλὰ τακούνια διατηροῦν τοὺς μῦς τῶν σφυρῶν, στὸ πίσω μέρος τῆς κνήμης, τεταμένους πολλὴ ὥρα. Τελικὰ, οἱ μῦς αὐτοὶ μποροῦν ἀπὸ τὴν ὑπερέταση νὰ συσπειρωθοῦν μόνιμα. Ὅποτε, ὅταν φορεθοῦν παπούτσια μὲ χαμηλότερα τακούνια, ἡ ἔκταση θὰ προκαλέσῃ πόνους.

Ἡ δυσφορία ἀπὸ τὰ ψηλὰ τακούνια μπορεῖ νὰ περιορισθῇ μὲ τὴν συνήθεια μερικῶν γυναικῶν νὰ βγάλουν τὰ παπούτσια κάτω ἀπὸ τὸ γραφεῖο, νὰ κινοῦν τὰ δάκτυλα, νὰ λυγίζουν τὶς καμάρες, νὰ στρίβουν τοὺς ἀστραγάλους τους. Ὅπως δὴ ποτε, ὅμως, οἱ γυναῖκες θὰ ὑπέφεραν λιγώτερο ἀπὸ τὰ πόδια τους, ἂν φοροῦσαν παπούτσια μὲ χαμηλότερα τακούνια καὶ πλατύτερες μύτες στὴν ἐργασία τους, καὶ ἂν χρησιμοποιοῦσαν τὰ ἄλλα παπούτσια, μὲ τὰ ψηλὰ τακούνια, μόνον στὴν κοινωνικὴ τους ζωὴ.

Οἱ μῦς

Οἱ μῦς εἶναι τὸ ἴδιο ἐλεύθεροι ἀπὸ πιθανότητες μηχανικῶν βλαβῶν, ὅσο ὁποιοσδήποτε ἄλλος ἰστός τοῦ σώματος. Πονοῦν ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴ χρησιμοποίηση ἢ τὴν συνεχεῖ ἔνταση, ἀλλὰ ἡ δυσκαμψία τους περνᾷ εὐκόλα. Ὁ μῦς μπορεῖ νὰ κοπῇ ἢ νὰ ἀποχωρήσῃ, ἀπὸ δυστυχίμα, ἀλλὰ ἐπουλώνεται κανονικὰ σὲ μιά - δυὸ ἑβδομάδες. Ἐξαιρετικὴ κόπωση ἢ ὑπερβολικὴ χρησιμοποίηση μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ κράμπες. Ὅταν συνδιδῇ ἡ συστραφὴ μέχρι βαθμοῦ ἀιματώσεως, ὁ μῦς μπορεῖ νὰ εἶναι πολὺ ἐπώδυνος. Μερικὲς φορές, ὅταν παρατεντωθῇ, εἶναι δυνατόν νὰ ἀρχίσῃ νὰ συσπάται αὐτόματα. Στους γέροντες μπορεῖ νὰ χάσῃ ὑγρὸ καὶ νὰ μαζεύη. Σ' ἐκείνους πού εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ σκύβουν διὰ ἀρκῶς στὴν ἐργασία τους, οἱ μῦς τοῦ τραχήλου καὶ τῶν ὤμων ἀντι-

δρῶν μὲ πόνους πού ἐκτείνονται μέχρι τὰ χέρια. Γιά τὸ τελευταῖο αὐτό, τὸ φάρμακο εἶναι ἡ κανονικὴ στάση.

Γενικὰ οἱ μῦς εἶναι οἱ πιστότεροι ὑπηρετὲς μας καὶ συχνότερα προδύνουν τὸ μεγαλύτερο κακὸ μὲ τὸ νὰ ἐργάζονται δίχως νὰ παραπονοῦνται, ὥσπου ξαφνικὰ ἔρχεται τὸ ἀτύχημα.

Ἡ καρδιά

Κανεὺς μὴς οἱ διαταραχὲς δὲν προκαλοῦν τόση ζημιὰ, ὅσο τῆς καρδιάς. Ἡ ἀδυναμία τῆς καρδιάς νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔργο της εἶναι ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου. Αἰτία εἶναι ἡ ἐξασθένηση ἢ ἡ βλάβη τοῦ καρδιακοῦ μῦος, πού μπορεῖ νὰ προέλθῃ ἀπὸ μιά διαταραχὴ μέσα σ' αὐτὴ τὴν καρδιά ἢ ἀπὸ τὴν βλάβη ἄλλων ὀργάνων τοῦ σώματος. Ἄν ὁ καρδιακὸς μῦς παύσῃ νὰ δέχεται τὴν κανονικὴ ποσότητα αἵματος, ἐξ αἰτίας μιάς στεφανιαίας ἐμφράξεως (καρδιακὴ προσβολή) ἢ ἂν οἱ ἱνες τοῦ μῦος πάθουν φλόγωση, ὅπως στὴν περίπτωση τοῦ ρευματικοῦ πυρετοῦ, ὁ μῦς ἐξασθενεῖ ἢ τραυματίζεται καὶ, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς βλάβης, ἐλαττώνεται ἡ ἱκανότητά του νὰ ἀντλή τὸ αἷμα, ὁπότε δὲν μπορεῖ νὰ ἀνταποκριθῇ σὲ ἀπαιτήσεις γιὰ ἐκτακτὴ ἐργασία. Ἴσως πού ἔχει ὑποστῇ καταστροφὲς ἐξ αἰτίας μιάς καρδιακῆς προσβολῆς μπορεῖ νὰ σπᾶσῃ ἢ νὰ περυσισθῇ τραύματα ἢ μπορεῖ νὰ κἀν φουσκᾶλες, νὰ πρήσθῃ καὶ νὰ σχηματίσῃ ἕνα ἀνεύρισμα (οἰδημα). Ἄν οἱ θαλβίδες παραμορφωθοῦν ἐξ αἰτίας ρευματικοῦ πυρετοῦ, ἡ καρδιά πρέπει νὰ ἐργασθῇ σκληρότερα, γιὰ νὰ ἱσοφαρίσῃ τὴν ἐλαττωματικότητά αὐτή.

Ἡ ἐκτακτὴ ἐργασία δὲν προκαλεῖ ἀναγκαστικὰ ἐλάβεος σὲ μιά γερὴ καρδιά. Ἡ κόπωση, ὅμως, πού προκαλεῖται ἀπὸ χρονία ὑψηλὴ πίεση τοῦ αἵματος ἢ ἀπὸ θαλβίδες, πού παρουσιάζουν διαφυγές, μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ διόγκωση τῆς καρδιάς. Ἡ ὑπερτροφικὴ αὐτὴ καρδιά μπορεῖ νὰ ἀνταποκρινέται ἀποτελεσματικὰ στὶς παραπάνω συνθήκες γιὰ πολλὰ χρόνια, χωρὶς καίνα ἄλλο δυσάρεστο, ἂν καὶ στὸ τέλος εἶναι δυνατόν νὰ ἐξαντληθῇ ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴ ἐργασία. Ἡ καρδιά τοῦ ἀζητητοῦ διογκοῦται συχνά, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀνάγκη τοῦ σώματός του γιὰ περισσότερο αἷμα, πού θὰ φέρῃ περισσότερο ὀξυγόνο στους ἐργαζόμενους ἰστούς του. Ἀντίθετα, ὅμως, πρὸς τὰ νομιζόμενα, δὲν ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι ἡ κατὰ καιροῦς ἔντονη προσπάθεια, στὴν ὁποία ὑποβάλλεται ἡ κανονικὴ καρδιά τοῦ ἀζητητοῦ, συντομεύει κατὰ ὁποιοδήποτε τρόπο τὴν ζωὴ του, ἀκόμη ἢ ἂν ἡ καρδιά ἔχῃ γίνῃ ὑπερτροφικὴ. Ἐντεν, ὅμως, προσπάθεια σὲ μιά καρδιά πού ἔχει ἐξασθενήσει ἢ ἔχει

ὑποστῇ βλάβες μπορεῖ νὰ συντομεύσῃ τὴν ζωὴ.

Μιά ὀχι κανονικὴ καρδιά μπορεῖ νὰ μὴν προκαλῇ λόγους ἀνησυχίας ἢ μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἀνάγκη ἀπὸ αὐστηρὴ παρακολούθηση στὸ ζήτημα τῆς σωματικῆς ἐξασκήσεως. Αὐτὸ θὰ τὸ ἀποφασίσῃ ὁ γιατρός.

Ἡ πλάτη

Ὅταν πονᾶτε παντοῦ, στὸν τράχηλο, στοὺς ὤμους, στὴν πλάτη, ὅταν αἰσθάνεσθε παντοῦ εὐαισθησία, μπορεῖ νὰ ὑποφέρετε ἀπὸ κανέναν ἰὸ ἢ ἀπὸ καμμία λοίμωξη. Ἡ μπορεῖ ἀπλούστατα ἡ αἰτία νὰ εἶναι μιά φλόγωση τῶν συνεκτικῶν ἰσθῶν γύρω ἀπὸ τοὺς μῦς τῆς πλάτης, πού ἔχει προκληθῇ ἀπὸ μιά συνεχεῖ ἔνταση καὶ συστολὴ τῶν πρσιαιρετικῶν μῦων.

Ὡς τὰ τελευταῖα χρόνια οἱ γιατροὶ ἀπέδιδαν τὸ κακὸ γιὰ πολλοὺς ὀσφυϊκοὺς πόνους στὸ «λουμπάγκο» (ἀσφῆς ὅρος πού δὲν σημαίνει τίποτε στὴν ἱατρικὴ) ἢ σὲ διαταραχὴ τῆς «ιερολαγονίου χώρας», πού στὴν πραγματικότητα εἶναι μιά ἀπὸ τὶς σταθερότερες καὶ περισσότερο ἀπαλλαγμένες ἀπὸ ἀνωμαλίες ἀρθρώσεις τοῦ σώματος. Ἡ νόσος, τέλος, ἰσχυαλγία (σιάτικα) τὸν τρομερὸ νευρὸ που κατεβαίνει ἀπὸ τὴν σπονδυλικὴ στήλῃ στὴν κνήμη. Σὴν ὁμοίαν οἱ γιατροὶ ἀποδίδουν πολλοὺς ὀσφυϊκοὺς πόνους στους δίσκους, ἀπὸ χονδρῶδη οὐσία, πού ἐκτελοῦν τὴν ἐργασία ἐλατηρίων μεταξὺ τῶν σπονδύλων.

Δίσκοι πού προεξέχουν ἀπὸ τὶς παραφῆς τῶν σπονδύλων, ἐπειδὴ ἔχουν διαπλατυνθῇ ἡ φύγι ἀπὸ τὴν θέση τους, πιέζουν τὰ νεῦρα πού ξεκινοῦν ἀπὸ τὴν σπονδυλικὴ στήλῃ. Αὐτὸ προκαλεῖται γενικὰ ἀπὸ μιά ἀπότομη συμπίεση, ὅταν σηκώσῃ ἕνα μεγάλο βάρος, ἢ ἀπὸ κακὴ στάση ἢ ἀπὸ ἀλλεπάλληλες ἀσύμμετρες ἔλξεις τῶν ραχιαίων μῦων. Ἀνακούφιση σὲ μερικὲς περιπτώσεις μπορεῖ νὰ φέρῃ ἡ ἐπαναφορά τῶν μῦων στὴν κανονικὴ ἔλξη, μὲ ἀσκήσεις, ἀνάπαυση καὶ βελτίωση τῆς στάσεως. Σὲ σοβαρὲς περιπτώσεις, ὁ κατεστραμμένος δίσκος ἀφαιρεῖται μὲ ἐγχείρηση καὶ ἐνώνονται σταθερὰ οἱ δυὸ σπονδυλοὶ, τοὺς ὁποίους χώριζε πρωτύτερα.

Ἀρθρώσεις

Ἡ μεγαλύτερη ἀναπηρία τῶν κινητῶν ἀρθρώσεων προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀπλὴς ἐξαρτώσεις. Πρόκειται γιὰ κῆκαλα πού φύγουν ἀπὸ τὴν ἀρθρική κοιλότητα τους, μῦς πού λύνονται ἀπὸ τὸ σημεῖο ὅπου εἶναι δεμένοι, συνδέσμους πού χαλαρώνονται, χόνδρους πού κινούνται ἐλεύθερα ἐξῶ ἀπὸ τὴν θέση τους.

Συνθετέστερες εἶναι οἱ ἐξαρθρώσεις στὸν καρπὸ τοῦ χεριοῦ, στὸν ἀστράγαλο, στὰ δάκτυλα καὶ στὸ γόνατο. Τὸ γόνατο εἶναι περισσότερο εὐπαθὲς, ἐπειδὴ περιέχει δυὸ ἡμισελήνοειδῃ στρώματα χόνδρου πού μποροῦν νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν θέση τους καὶ νὰ μετεδωθοῦν στὴν ὀρθρῶση τοῦ πάνω καὶ τοῦ κάτω ὀστού τοῦ ποδιοῦ. Ὅταν συμβῇ αὐτό, τὸ πόδι δὲν μπορεῖ νὰ λυγίσῃ, ἂν οἱ «μηνίσκοι» δὲν ἐπαναφερθοῦν στὴν θέση τους. Συχνὰ ἀφαιροῦνται, ὅταν ἐξακολουθήσουν νὰ προκαλοῦν ἀνωμαλίες.

Ἡ κυριώτερη ἀσθένεια τῶν ἀρθρώσεων εἶναι ἡ ἀρθρίτις. Σχεδὸν ὅλοι, ὅταν περάσωμε τὰ πενήντα, πάσχομε κατὰ κάποιο βαθμὸ ἀπὸ ἀρθρίτιδα. Ἀκόμη καὶ παιδιὰ μόλις 40 ἡμερῶν εἶναι ἀρθρικοί.

Ἀρθρίτις σημαίνει φλόγωση τῶν ἀρθρώσεων: Δάκτυλα σάν λουκάνικα, γόνατα μὲ ρόλους, πρησμένοι καρποί καὶ σφυοά. Ἡ ἀρθρίτις εἶναι μιά

ἀπὸ τὶς πολλὲς ἀσθένειες τῶν συνδετικῶν ἰσθῶν καὶ τῶν μῦων, πού περιλαμβάνονται στὸν γενικὸ ὄρο ρευματισμοί, καὶ προσβάλλει τὰ θύματά της ὑπὸ τρεῖς διαφορετικὲς μορφές: Ὁστεοαρθρίτις, μολυσματικὴ ἀρθρίτις καὶ ρευματοειδὴς ἀρθρίτις.

Ἡ ὀστεοαρθρίτις εἶναι ἀσθένεια τῆς ἡλικίας. Οἱ γέριες ἀρθρώσεις δὲν ἀντέχουν πιά! Οἱ χόνδροι, πού προστατεύουν τὰ ἄκρα τῶν ὀστῶν, φθείρονται, ἐκφυλίζονται, σκληραίνουν. Παράλληλα, τὰ σακκίδια, πού περιέχουν τὸ ἀρθρικό ὑγρὸ, παχαίνουν. Πολλὰ πρηξιμάτα δὲν ὑπάρχουν, ἀλλὰ μ' αὐτὸ ἡ δυσκαμψία καὶ οἱ πόνοι δὲν εἶναι λιγώτεροι. Ἀκόμη καὶ στὶς ἄκρες τῶν δακτύλων ἀισθάνεται κανεὶς πόνους. Στὶς γυναῖκες ἡ ὀστεοαρθρίτις εἶναι ἡ συνηθέστερη μορφή ρευματισμῶν μετὰ τὴν κρίσιμη ἡλικία, καὶ ἐπιδεινώνεται συχνὰ ἀπὸ τὴν παχυσαρκία καὶ τὴν κακὴ στάση τοῦ σώματος.

Ἡ μολυσματικὴ ἀρθρίτις εἶναι καταστροφικότερη ἀπὸ τὴν ὀστεοαρθρίτιδα καὶ μπορεῖ νὰ ὀδηγήσῃ στὸν θάνατο. Ἡ ἐκφυλίση προκαλεῖται συνήθως ἀπὸ τὸ πύον πού ἀναπτύσσεται στὶς ἀρθρώσεις ἐξ αἰτίας βακτηριακῆς μολύνσεως — ἐπιπλοκὲς μολύνσεων τῶν νεφρῶν, τοῦ λαιμοῦ, πνευμονιῶν ἢ καὶ ἀποστημάτων.

Ἡ παραμερστικὴ ἀρθρίτις εἶναι συνήθως ρευματοειδὴς ἀρθρίτις καὶ ἡ περισσότερο μυσητριώδης ἀπὸ τὴν ἄλλες μορφὲς ἀρθρίτιδος. Συνηθέστερη στὶς νεαρὲς γυναῖκες, ἀκολουθεῖ συχνὰ κάποιο ψυχικὸ κλονισμό. Γιά ἄγνωστους λόγους, ἡ ρευματοειδὴς ἀρθρίτις προκαλεῖ ὑπερτροφία καὶ σκληρυνση τῶν ἀρθρικών ἰσθῶν, τῶν ἀρθρικών θυλάκων καὶ τῶν γύρω συνεκτικῶν ἰσθῶν. Ὅσο προχωροῦν ἡ διόγκωση καὶ ἡ σκληρυνση, τόσο οἱ ἀρθροὶ παύουν νὰ ἐργάζονται μαλακὰ καὶ γίνονται κέντρο ἐπώδυνης διαδρώσεως. Λόγω τοῦ ἐρεθισμοῦ, ἐκκρίνεται ὀλοένα περισσότερο ἀρθρικό ὑγρὸ ἀπὸ κάθε ἀρθρῶση. Ἐτοὶ ἡ γύρω περιοχὴ πρήζεται, ἡ φλόγωση ἐκτείνεται καὶ μπορεῖ νὰ φθάσῃ ἐς τὰ γειτονικά ὀστά. Ἡ ἀρρώστια μπορεῖ νὰ προσβάλλῃ καὶ τοὺς μῦς.

Γιά κάμποσο καιρὸ φαινόταν ὅτι ἡ κορτιζὼν καὶ ἄλλα ὁρμονικά παρασκευάσματα ἔλαττωνουν συχνὰ τὸ πρηξιμο καὶ ἀνακουφίζουν τοὺς πόνους, ὅπως ἡ ἀσπιρίνη, ἀλλὰ δὲν θεραπεύουν.

Ἡ ἐλπίδα γιὰ τοὺς ἀρθρικούς εἶναι οἱ μεγάλες ἐρευνες πού διεξάγονται τὴν τελευταία δεκαετία. Ἄν καὶ δὲν ἀνεκαλύφθῃ ἀκόμη οὔτε ἡ αἰτία, οὔτε τὸ φάρμακο, ὑπάρχουν παρηγορὲς ἐνδείξεις. Ὁρισμένοι ἐρευνητὴ φρονοῦν ὅτι ἡ ἀρρώστια εἶναι συνέπεια τῆς ἀντιδράσεως σ' ἕνα ἄγνωστο μικροοργανισμό. Μπορεῖ ἐπίσης νὰ εἶναι κληρονομικὴ. Τελευταία οἱ γιατροὶ ἀνεκάλυψαν ὅτι τὸ αἷμα καὶ τὸ λεμφικὸ ὑγρὸ τῶν περισσότερων θυμάτων τῆς ρευματοειδὸς ἀρθρίτιδος περιέχει μιά μυσητριώδη πρωτεΐνη, πού λέγεται ρευματοειδὴς παράγων καὶ πού, ὅταν ἔλθῃ σὲ ἐπαφὴ μὲ διάφορους ἰστούς, σὲ ἐργαστηριακὲς κολλιέργειες, φαίνεται ὅτι προσβάλλει τὶς ἀρθρικές μεμβράνες. Μιά θεωρία εἶναι ὅτι τὸ ἀνάρπαινο σῶμα εἶναι δυνατόν νὰ παραγῇ τὴν πρωτεΐνη αὐτὴ, ὀχι ἀπὸ διάθεση αὐτοκτονίας καὶ αὐτοδυσανομίου, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀντιδράσῃ σὲ διάφορες ἐξωτερικὲς ἐρεθιστικὲς οὐσίες, τῶν ὁποίων εἶναι ἄλληργικό. Ἄν τελικὰ ἐπιβεβαιωθῇ ὅτι αἰτία τῆς ἀρθρίτιδος εἶναι ἡ ἄλληργία, οἱ γιατροὶ ἔχουν τὴν γνώμη ὅτι θὰ ἀνακαλυφθῇ καὶ ἡ κατάλληλη ἀντιαλλεργικὴ χημικὴ οὐσία γιὰ τὴν πρόληψη τῆς ἀρρώστιας.



ΔΥΟ ΚΕΡΙΑ

Ἡ ὥραία ἡθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου Κρίστιν Κλαῖϋ βρίσκεται νεκρὴ σὲ μιά ἀγγλικὴ ἀκτὴ. Ὁ ἐπιθεωρητὴς Γκράντ ὑποψιάζεται στὴν ἀρχὴ τὸν νεαρὸ Τίσνταλ, πού καθόταν μαζί της στὴν ἐξοχή, ὅπου ἡ Κρίστιν εἶχε ἀποτραβηχθῇ, μὰ ἐκεῖνος ἰσχυρίζεται πὼς ὁ δεσμός τους ἦταν ἀπλῶς φιλικός. Ἐνα κουμπὶ ἀπὸ ἄγνωστο ροῦχο βρίσκεται ἐπάνω στὴν νεκρή. Στὴν διαθήκη της, ἡ Κρίστιν ἀφήνει στὸν ἀδελφὸ της Χέρμπερτ «ἕνα σελλίνι, γιὰ νὰ ἀνάψῃ δυὸ κερία στὴν κηδεῖα της. Κανεὶς δὲν ἔχει αὐτὸ τὸν ἀδελφὸ, κι ὁ Γκράντ πηγαίνει, μετὰ τὴν κηδεῖα τῆς ἡθοποιοῦ, σὲ ἕνα μπάρ μαζί μὲ τὸν σύζυγό της Ἐντουαρντ Τσάμπνις.

ΤΗΣ ΖΟΖΕΦΙΝ ΤΕ'Υ.

6

Νομῶς πὼς πρέπει νὰ πλησιάζῃ τὸ τέλος τοῦ μεγαλειοῦν μας ὡς ράτσας... Περάσαμε τὸν πόλεμο ἀρκετὰ καλά, ἀλλὰ ἴσως ἡ προσπάθεια νὰ ἦταν ὑπερβολικὰ μεγάλη. Μᾶς ἄφησε... λιγάκι ὑστερικοὺς! Οἱ μεγάλες συγχινήσεις τὸ κάνουν αὐτὸ καμμιὰ φορὰ... (Ἐμεινε σιωπηλὸς ἕνα λεπτό, ξαναβλέποντας ἴσως τὴν σκηνὴ μὲ τὰ μάτια τῆς φαντασίας του). Ἐχω δεῖ πολυβόλα νὰ εἶναι γυρισμένα ἐπάνω στὸ κόσμο — στὴν Κίνα — καὶ ἐπαναστάτησα ἐναντὶν τῆς σφαγῆς. Ἀλλὰ θὰ ἔβλεπα μὲ πολὺ περισσότερη χαρὰ, ἀπὸ ὅσο μπορῶ νὰ σᾶς περιγράψω, νὰ πολυβολοῦν αὐτὴ τὴν ὑστερικὴ μάσα πού εἶχε συγκεντρωθῇ σήμερα τὸ πρωῒ. Ὅχι ἐπειδὴ ἐπρόκειτο γιὰ τὴν... Κρίς, ἀλλὰ ἐπειδὴ μὲ ἔκαναν νὰ ντρέπωμαι πού εἶμαι ἄνθρωπος, πού ἀνῆκα στὸ ἴδιο ἔθνος μ' αὐτοὺς!

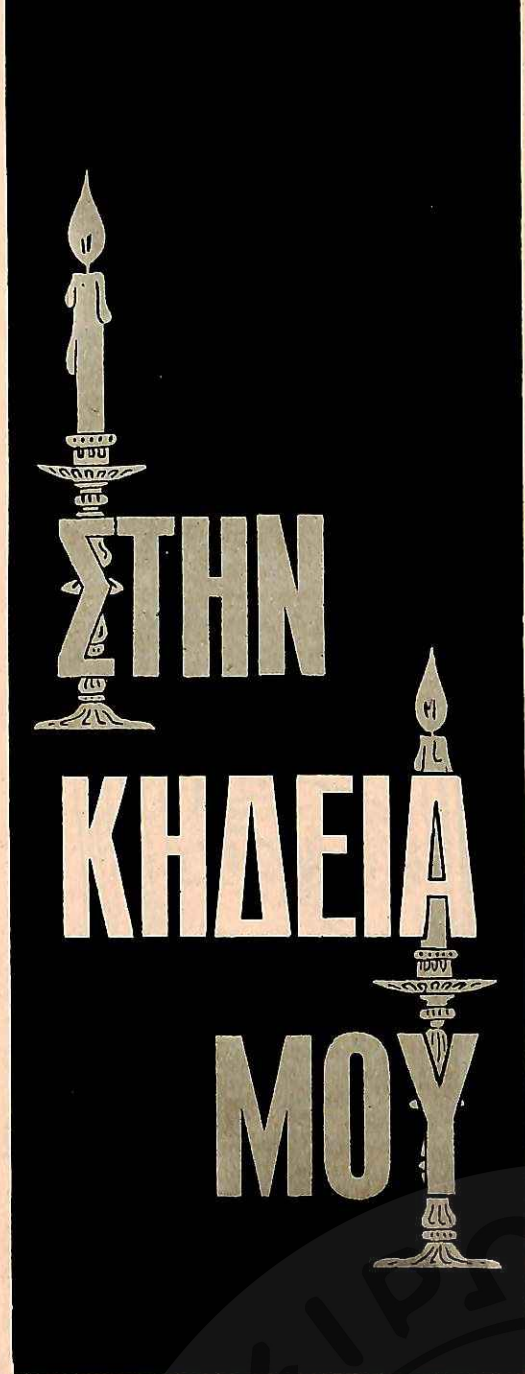
—Ἡλιῶς πὼς μιά τόσο πρωϊνὴ ὥρα δὲν θὰ γίνονταν πολλὲς ἐκδηλώσεις. Ἡ ἀστυνομία βασίζταν σ' αὐτὸς...

—Κ' ἐμεῖς βασίζαστε σ' αὐτὸ ἐπίσης. Αὐτὸς ἦταν ὁ λόγος πὺν διαλέγετε τούτη τὴν ὥρα. Τώρα πὺν εἶδα τί ἔγινε μὲ τὰ ἴδια μου τὰ μάτια, ἔξρω πὼς τίποτε δὲν θὰ μπορούσε νὰ τὸ εἶχε ἐμποδίσει. Ὁ κόσμος εἶναι τρελλός...

Σταμάτησε καὶ γέλασε ἄερα:

—Ἐκείνη δὲν συμπαθοῦσε ποτέ πολὺ τὸν κόσμο. Ἐβρισκε τοὺς ἀνθρώπους ἀπογοητευτικούς — γι' αὐτὸ καὶ ἄφησε νὰ χρημάτῃ τῆς ἑταῖς... Οἱ θαυμαστὲς τῆς, σήμερα τὸ πρωῒ, δικαίωσαν τὴν κρίση της.

Τὸ μπάρ ἦταν ὅπως ἀκριβὲς τὸ εἶχε ὑποσχεθῇ



ὁ Γκράντ: Δροσερὸ, ἥσυχο καὶ χωρὶς ἀξιώσεις. Κανεὶς δὲν πρόσεξε τὸν Τσάμπνις. Ἀπὸ τοὺς ἔξη ἄνδρες πού ἦταν παρόντες, οἱ τοεῖς χαιρέτησαν τὸν Γκράντ μὲ ἕνα κούνημα τοῦ κεφαλοῦ καὶ οἱ τρεῖς φάνηκαν προσεχτικοί. Ὁ Τσάμπνις, παρατηρητικὸς ἀκόμη καὶ μέσα στὸν πόνο του, ρώτησε:

—Ποῦ πηγαίνετε ὅταν δὲν θέλετε νὰ σᾶς ἀναγνωρίσουν;

Καὶ ὁ Γκράντ χαμογέλασε:

—Δὲν ἔχω βρῇ τὸ μέρος ἀκόμη, παραδέχτηκε. Μιά φορὰ πῆγα στὸ Λάμπραντο μὲ τὴν θάλαμγὸ ἑνὸς φίλου καὶ ὁ ἄνθρωπος στὸ κατάστημα τοῦ χωριοῦ εἶπε: «Τὸ μουστάκι σας εἶναι μικρότερο τώρα, κύριε ἐπιθεωρητά». Ἀπὸ τότε παρατήθηκα ἀπὸ τὴν ἰδέα νὰ βρῶ ἕνα τέτοιο μέρος...

Μίλησαν γιὰ τὸ Λάμπραντο λιγάκι καὶ ἐπειτα γιὰ τὴν Γαλερία (σημ. μεταφρ.: Φανταστικὴ χώρα), ὅπου ὁ Τσάμπνις εἶχε περάσει τοὺς τελευταίους μῆνες.

—Νομίζα τὴν Ἀσία πρωτόγονη, τὸ ἴδιο καὶ μερικὲς ἀπὸ τὶς ἰνδιάνικες φυλὲς τῆς Νότιου Ἀμερικής, ἀλλὰ ἡ ἀνατολικὴ Ἑβρώπη τοὺς ξεπέρασε ὅλους. Ἀκόμη καὶ μέσα στὶς πόλεις, ἡ Γαλερία εἶναι βυθισμένη σὲ πρωτόγονο σκοτάδι...

—Εἶδα πὼς ἐξαπάτησαν τὸν θεαματικὸ πατριώτη τους, εἶπε ὁ Γκράντ.

—Τὸν Ρίμνικ; Ναι. Θὰ παρουσιασθῇ πάλι ὅταν τὸ κόμμα του θὰ εἶναι ἑτοιμο. Αὐτὸς εἶναι ὁ τρόπος πὺν κυβερνοῦν αὐτὴ τὴν χώρα, πού εἶναι βυθισμένη στὸ σκοτάδι τῆς ἀμάθειας.

—Πόσα κόμματα ὑπάρχουν ἐκεῖ;

—Δέκα περίπου, νομίζω, χωρὶς νὰ λογαριάσουν μὲ τὶς ὑποδιαίρεσεις. Ἐπάρχουν εἴκοσι τουλάχιστον φυλὲς σ' αὐτὴ τὴν χώρα, ὅλες ζητοῦν αὐτοκυβέρνηση καὶ ὅμως ὅλες εἶναι μεσαιωνικὲς στὶς ἀπόψεις τους. Εἶναι ἐνδιαφέρον μέρος. Ὅχι, νὰ πᾶτε κάποια μέρα... Ἡ πρωτεύουσα εἶναι ἡ βιτρίνα τους — ἕνα ἀντίγραφο σχεδὸν κάθε ἄλλης πρωτεύουσας. Ἐπάρχουν μιά ὁπερα, τράμ, ἠλεκτροφωτισμός, ἐπιθλητικοὶ σιδηροδρομικοὶ σταθμοί, κινηματογράφοι — ἀλλὰ εἴκοσι χιλιόμετρα στὸ ἑσωτερικὸ τῆς χώρας θὰ βρῆτε νυφοπάζαρα! Τὰ κορίτσια παρατάσσονται στὴ σειρὰ μὲ τὴν προικὰ τους στὰ πόδια τους, περιμένοντας τὴν καλύτερη προσφορά. Εἶδα μιά γριά χωριάτισσα νὰ θυαίνει τρελλὴ μέσα ἀπὸ τὸν ἀνελευστῆρα ἑνὸς κυρίου τῆς πόλεως. Νόμισε ὅτι εἶχε πέσει θῦμα μαγείας! Ἀναγκάστηκαν νὰ τὴν πᾶνε σὲ ἕνα δούλο. Ἀθέμιτος πλουτισμός στὴν πόλη καὶ δεισιδαιμονία στὰ χωριά — καὶ ὅμως εἶναι ἕνας τόπος πού ὑπόσχεται πολλὰ...

Ὁ Γκράντ τὸν ἄφησε νὰ μιλᾷ, εὐχαριστημένος πού, γιὰ λίγα ἑτοῦ λεπτά, μπορούσε νὰ ξεχάσῃ τὴν φρίκη τοῦ πρῶνου. Οἱ δικεῖς του σκέψεις δὲν ἦταν στὴν Γαλερία, ἀλλὰ στὸ Οὐεστέδερ. Ὡστε, λοιπὸν, ἐκεῖνος τὸ εἶχε κάνει, ἐκεῖνος ὁ ὠραίος αἰσθηματίας! Εἶχε ἀποσπάσει ἕνα κτίμα καὶ πέντε χιλιάδες λίρες ἀπὸ τὴν οἰκοδόμησιάν του καὶ ἔπειτα ἐξασφάλισε τὸν θάνατό της, γιὰ νὰ μὴν ἔχῃ νὰ περιμένῃ πολὺ ὥσπου νὰ τὰ πάρῃ. Ἡ τάση πού εἶχε ὁ Γκράντ νὰ συμπαθῇ τὸν νέο ἑθῆος ἀμέσως. Ἀπὸ τώρα κ' ἐμπρός, ὁ Ρόμπερτ Τίσνταλ δὲν θὰ ἦταν γι' αὐτὸν παρὰ ἕνας μπλεῖς, πού ἔπρεπε νὰ ἐξολοθρευθῇ ὅσο τὸ δυνατόν πὺν γρήγορα καὶ μὲ ὅσο τὸ δυνατόν μικρότερη φασαρία.

Στὸ βάθος τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ λυπόταν ἴσως πού αὐτὸς ὁ συμπαθητικὸς ἄνθρωπος, πού ἀποτελοῦσε τὴν ἐμφάνεια τοῦ Τίσνταλ, δὲν ὑπῆρχε, μὰ ἡ κυριώτερη συγκίνησή του ἦταν μὲ ἀνακούφιση ἐπειδὴ αὐτὴ ἡ δουλειὰ ἐπρόκειτο νὰ ξεκαθαρίσῃ τόσο εὐκόλα. Δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία γιὰ τὸ ἀποτελεσμα τῆς συσκέψεως. Εἶχαν ἀρκετὰ τεκμήρια. Καὶ θὰ εἶχαν περισσότερα, πρὶν φτάσῃ ἡ ὑπόθεση στὸ δικαστήριο.

Ὁ Μπάκκερ, ὁ διευθυντὴς του, συμφώνησε μαζί του. Ἦταν μιά ἀρκετὰ ξεκάθαρη ὑπόθεση. Ὁ ἄνθρωπος ἦταν ἀπένταρος, ἄστεγος καὶ ἀπελπισμένος. Τὸν μάζεψε ἀπὸ τὸ δρόμο μιά πλούσια γυναίκα,

σπίτι του. Και ο Γκράντ ξεκίνησε για τὸ Ουεστό-
βερ, μὲ ἓνα ἔνταλμα συλλήψεως στὴν τσέπη του...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

Αν ὑπῆρχε κάτι ποὺ ὁ Τοξέλλι μισοῦσε πε-
ρισσότερο, αὐτὸ ἦταν ἡ ἀστυνομία. Καὶ δὲν μισοῦ-
σε λίγα πράγματα στὴν ζωὴ του ὁ Τοξέλλι. "Ὅταν
ἦταν μαῖο ντ' ὅτελ μισοῦσε τὴν διεύθυνση, καὶ
ὡς διεύθυνση μισοῦσε πολλὰ ἄλλα πράγματα: Τὸν
σέφ, τὸν ὕψος καὶ τὴν γυναῖκα του, τὸ μου-
στάκι τοῦ πορτιέρη, τοὺς πελάτες ποὺ ζητοῦσαν νὰ
τὸν δοῦν τὴν ὥρα τοῦ προγεύματος — ὦ, πολλὰ
πράγματα! Ἄλλὰ περισσότερο ἀπὸ ὅλα αὐτὰ μι-
σοῦσε τὴν ἀστυνομία. Ἦταν κακὴ γιὰ τὴν δουλειά
καὶ κακὴ γιὰ τὴν χώνεψη. Τὰ ὕψος τὸν στοιμάζου
τοῦ σταματοῦσαν μόλις ἔβλεπε ἓναν ἀπὸ αὐτοὺς
νὰ περνᾷ τὴν χρυστάλλινη πόρτα.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ χαμογέλασε τόσο γλυ-
κὰ στὸν Γκράντ — σὲ ὅλη του τὴν ζωὴ τὸ χαμό-
γελο τοῦ Τοξέλλι κυριαρχοῦσε στὴν ὁρμή του — καὶ
τοῦ ἔδωσε ἓνα ἀπὸ τὰ καλύτερα ποῦρα του.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς Γκράντ ἤθελε νὰ μιλήσῃ μὲ τὸ
καινούργιο του γκαρσόνι; Μὰ βέβαια. Τούτῃ τὴν
ὥρα βρισκόταν ἐκτὸς ὑπηρεσίας — ἀνάμεσα στὸ
μεσημεριανὸ φαγητό καὶ τὸ ἀπογευματινὸ τσάι—
ἀλλὰ θὰ ἔστειλε νὰ τὸν φωνάξῃ ἄμέσως.

— Σταθίτε! εἰπε ὁ Γκράντ. Ἐίπατε πὼς ὁ ἄν-
θρωπος αὐτὸς εἶναι ἐκτὸς ὑπηρεσίας τώρα. Μήπως
ἔχετε πὺλ θὰ βροῖσκαται;

— Στὸ δωμάτιο του, πιθανόν. Τὰ γκαρσόνια θέ-
λουν πάντα νὰ ξεκουράζονται τὰ πόδια τους λιγάκι,
καταλαβαίνετε...

— Θάθελα νὰ τὸν δῶ ἐκεῖ.

— Μὰ βέβαια. Τόνυ! φώναξε ὁ Τοξέλλι ἓναν μι-
κρὸ ποὺ περνοῦσε ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ γραφείου
του. Ὁδήγησε αὐτὸν τὸν κύριο στὸ δωμάτιο τοῦ
νέου σερβιτόρου!

— Σὰς εὐχαριστῶ, εἰπε ὁ Γκράντ. Θὰ εἰστε ἐ-
δῶ ὅταν θὰ κατέβω; Θὰ ἤθελα νὰ σὰς μιλήσω.

— Θὰ εἰμαι ἐδῶ, εἰπε ὁ Τοξέλλι καὶ τὸ ὕψος
του ἐξέφραζε δραματικὴ καρτερία. Τὸ χαμόγελό
του ἔγινε πὺλ βαθὺ καθὼς ἀνοίγε διὰ πλάτα τὰ χέ-
ρια του. Τὴν περασμένη ἑβδομάδα εἶχαμε μιὰ ὑπό-
θεση μαχαιρώματος στὴν κουζίνα. Αὐτὴ τὴν ἑ-
βδομάδα, τί συμβαίνει πάλι; Καμμιὰ κλοπή;

— Ὁ σὰς τὰ πῶ ὅλα σὲ λίγο, κύριε Τοξέλλι.

— Θὰ εἰμαι ἐδῶ. (Τὸ χαμόγελό του ἔγινε ἄ-
γριο). Ἀλλὰ ὄχι γιὰ πολὺν καιρὸ, ὄχι! Θὰ ἀγο-
ράσω μιὰ ἐπιχείρηση ἀπὸ κείνες ποὺ οἰχνεῖς ἔξω
πέννες σὲ ἓνα μηχανήμα καὶ τὸ γεῦμα βγαίνει μόνο
του ἔξω. Ναί. Ἐκεῖ, μόνο ἐκεῖ θὰ βρῶ τὴν εὐ-
τυχιά!..

— Ἀκόμη κ' ἐκεῖ ὑπάρχουν κάλινκα νομίσμα-
τα, εἰπε ὁ Γκράντ καθὼς ἀκολουθοῦσε τὸν Τόνυ
στὸν ἀνελευστήρα.

— Σάνγκερ, ἔλα μαζί μου, εἰπε καθὼς πέρασαν
ἀπὸ τὸ χῶλ τοῦ ξενοδοχείου, ποὺ ἦταν γεμάτο.
Μπορεῖς νὰ μὰς περιμένῃς ἐδῶ, Οὐίλλιαμς. Θὰ τὸν
βγάλουμε ἀπὸ δῶ. Θὰ γίνῃ πολὺ λιγότερη φασα-
ρία παρὰ ἂν τὸν περάσουμε ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς
ὑπηρεσίας. Κανεῖς δὲν θὰ προσέξῃ τίποτε. Τὸ αὐ-
τότηντο περιμένει;

— Μάλιστα, κύριε.

Ὁ Γκράντ καὶ ὁ Σάνγκερ ἀνέβηκαν στὸν ἀνελ-
κυστήρα. Σ' αὐτὰ τὰ λίγα δευτερόλεπτα τῆς ξα-
φνικῆς ἀναμονῆς, ὁ Γκράντ θόρρε τὸν καιρὸ νὰ ἀ-
ναρωτηθῇ γιατί δὲν εἶχε δεῖτε τὸ ἔνταλμα συλλή-
ψεως ποὺ εἶχε καὶ γιατί δὲν εἶχε πεί στὸν Τοξέ-
λλι γιὰ ποῖό λόγο εἶχε ἔρθει. Αὐτὴ ἦταν ἡ φυσιολο-
γικὴ πορεία τῶν πραγμάτων. Γιατί ἀντιστοιχοῦσε
τόσο πολὺ νὰ πιάσῃ τὸ πούλι στὸ χέρι του; Μήπως
ἦταν ἓνα προαῖσθημα ὅτι... "Ὅτι τί; Δὲν ἤξερε.
Ἦξερε μόνο πὼς τώρα ποὺ ἦταν ἐδῶ δὲν μποροῦ-
σε νὰ περιμένῃ. Οἱ ἐξηγήσεις μποροῦσαν νὰ πε-
ριμένουν. Ἐπρεπε νάχῃ τὸν ἄνθρωπο στὰ χέρια
του!..

Ὁ ἀπαλὸς ἦχος τοῦ ἀνελευστήρος μέσα στὴ
σιωπὴ ἔμοιαζε σὰν ἦχος κουρτίνας ποὺ σηκώνεται.
Στὴν κορυφὴ τοῦ τεραστίου κυρίου, ποὺ ἦταν
τὸ «Μαρίν Ὁτέλ» τοῦ Ουεστόβερ, ὑπῆρχαν τὰ δω-
μάτια ὅπου ἔμεναν οἱ σερβιτόροι. Καθὼς ὁ μικρὸς
γκροῦμ ἄπλωσε τὸ χέρι του γιὰ νὰ χτυπήσῃ μιὰ
πόρτα, ὁ Γκράντ τὸν συγκράτησε.

— Καλὰ, σ' εὐχαριστῶ, εἰπε, καὶ ὁ μικρὸς ξα-
νακατέθηκε μὲ τὸν ἀνελευστήρα, ἀφήνοντας τοὺς

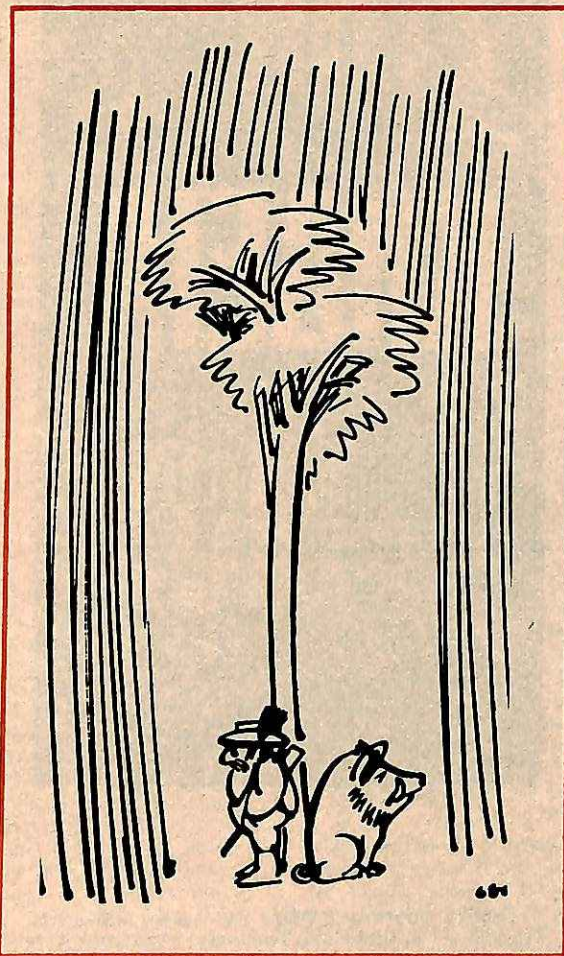
δυὸ ἀστυνομικοὺς στὸν ἔρημο διάδρομο. Ἦταν πο-
λὺ ἥσυχα ἐκεῖ πάνω.

Ὁ Γκράντ χτύπησε τὴν πόρτα.

Ἡ ἀδιάφορη φωνὴ τοῦ Τίσνταλ τοῦ ἔδωσε τὴν
ἀδεία νὰ μῆλ μέσα.

Τὸ δωμάτιο ἦταν τόσο μικρὸ, ὥστε ὁ Γκράντ
σκέφτηκε ἀδελὰ του πὼς τὸ κελὶ ποὺ τὸν περιέμε-
νε δὲν θὰ ἀποτελοῦσε πολὺ μεγάλη ἄλλαξη. Ἐνα
κρεβάτι στὴν μιὰ πλευρά, ἓνα παράθυρο στὴν ἄλ-
λῃ, καὶ στὸν πὺλ πέρα τοῖχο, μιὰ χωνευτὴ ντουλά-
πα. Στὸ κρεβάτι ἦταν ἐπαλωμένος ὁ Τίσνταλ μὲ
τὸ ποικιμὸς του. Τὰ παπούτσια του ἦταν πετα-
μένα στὸ πάτωμα. Ἐνα βιβλίο ἦταν ἀνοικτὸ καὶ
ἀκουμπισμένο ἀπὸ τὴν ἀνάποδη πάνω στὴν κου-
βέρτα.

Περιέμενε νὰ δῇ κανένα συνάδελφό του. Αὐτὸ



ἦταν φανερό. Στὴν θέα τοῦ Γκράντ τὰ μάτια του
ἀνοίξαν διὰ πλάτα καί, καθὼς πῆγαν ἔπειτα στὸν
Σάνγκερ, ποὺ στεκόταν πίσω ἀπὸ τὸν Γκράντ στὴν
πόρτα, καταλάβε ἁμέσως τί τὸν ἤθελαν.

Πρὶν μπορέσῃ ὁ Γκράντ νὰ μιλήσῃ, εἰπε:

— Δὲν εἶναι δυνατόν ἓνα τέτοιο πράγμα!

— Δυστυχῶς, ἔτσι εἶναι! εἰπε ὁ Γκράντ.

Καὶ ἐπανελάβε τὰ συνηθισμένα λόγια ποὺ ἔ-
λεγε σ' αὐτὲς τὲς περιπτώσεις, ποὺ ἔπρεπε νὰ ἀ-
ναγγεῖται ἓνα ἔνταλμα συλλήψεως. Ὁ Τίσνταλ κα-
θόταν μὲ τὰ πόδια του κρεμασμένα στὴν ἄκρη τοῦ
κρεβατιοῦ. Δὲν φαινόταν νὰ ἀκούῃ.

Ὅταν τελείωσε, ὁ Τίσνταλ εἰπε σιγανά:

— Φαντάζομαι πὼς ἔτσι εἶναι ὁ θάνατος ὅταν
τὸν συναντᾷς. Κάτι τρομερὰ ἄδικο, ἀλλὰ ἀναπό-
φρεντο...

— Πὼς ἔχουν τόσο βέβαιος ὅτι εἶχαμε ἔρθει
γι' αὐτὴ τὴν αἰτία;

— Δὲν χρειάζονται δυὸ ἀπὸ σὰς γιὰ νὰ ρωτή-
σουν γιὰ τὴν ὑγεία μου... (Ἡ φωνὴ του ὑψώθηκε
λίγα). Ἐκείνο ποὺ θέλω νὰ μάθω εἶναι γιατί τὸ
κάνετε αὐτό. Τί ἔχετε ἐναντίον μου; Δὲν μπορεῖτε
νὰ ἔχετε ἀποδείξει ὅτι τὸ κομπὶ ἦταν δικό μου,
γιατί δὲν ἦταν. Γιατί δὲν μοῦ λέτε τί δοῦκατε ὅ-
τε νὰ μπορέσω νὰ ἐξηγηθῶ; Ἄν ἔχετε καινούργια
τεκμήρια, μπορεῖτε ἀσφαλῶς νὰ μοῦ ζητήσετε

μιὰ ἐξήγηση. Ἐχω δικαίωμα νὰ μάθω, δὲν εἶναι
ἔτσι;

— Δὲν ὑπάρχει τίποτε ποὺ νὰ μποροῦσε νὰ ἐ-
ξηγήσῃς, Τίσνταλ. Τὸ καλύτερο ποὺ ἔχεις νὰ κά-
νῃς εἶναι νὰ ἐτοιμαστῇς νύχθης μαζί μας.

Ὁ Τίσνταλ σηκώθηκε ἐπάνω, μὴ μπορώντας νὰ
πιστέψῃ ἀκόμη τί ἦταν αὐτὸ ποὺ τοῦ συνέβαινε.

— Δὲν μπορῶ νὰ ἔρθω μ' αὐτὰ, εἰπε κοιτάζον-
τας τὴν στολὴ τοῦ σερβιτόρου ποὺ φοροῦσε. Μπο-
ρῶ ν' ἀλλάξω;

— Ναί, μπορεῖς ν' ἀλλάξῃς, καὶ πάρε μερικὰ
πράγματα μαζί σου.

Τὰ χέρια τοῦ Γκράντ ἔφωξαν τὲς τσέπες του μ'
ἐπιδειξιοτήτα, ἀλλὰ βγήκαν ἀδεια.

— Ἀλλὰ θὰ πρέπει ν' ἀλλάξῃς ἐδῶ. Καὶ μὴν
ἀργήσῃς πολὺ, σὲ παρακαλῶ. Μπορεῖς νὰ περιμέ-
νῃς ἐκεῖ, Σάνγκερ, πρόσθεσε καὶ ἔκλεισε τὴν πόρ-
τα, ἀφήνοντας τὸν Σάνγκερ ἔξω.

Ὁ ἴδιος πῆγε καὶ ἀκούμπησε στὸ πεζούλι τοῦ
παράθυρου. Ἦταν πολὺ ψηλὰ καὶ ὁ Τίσνταλ, κα-
τὰ τὴν γνώμη τοῦ Γκράντ, ἦταν ὁ τύπος ποὺ αὐ-
τοκτονεῖ. Δὲν εἶχε ἀρκετὸ θάρρος νὰ ἀντιμε-
τωπίσῃ τὰ πράγματα. Ὅποτε καὶ ἀρκετὴ ματαιοδο-
ξία, ἴσως, γιὰ νὰ τοῦ ἀρέσῃ ἡ δημοσιότητα μὲ κά-
θε θυσία.

Ὁ Γκράντ τὸν παρακολουθοῦσε μὲ μεγάλη προ-
σοχή. Γιὰ ἓναν ξένο, θὰ ἦταν ἓνας συνηθισμένος
ἐπισκέπτης, ποὺ ἀκουμποῦσε τυχαίᾳ τὸν παράθυ-
ρο καὶ ἔκανε μιὰ συνηθισμένη συζήτηση. Στὴν
πραγματικότητα, ὅμως, ἦταν ἔτοιμος γιὰ ὅλα.

Ἀλλὰ δὲν σημειώθηκε καμμιὰ ἔξωψη. Ὁ Τί-
σνταλ τράβηξε τὴν βαλίτσα του κάτω ἀπὸ τὸ κρε-
βάτι καὶ ἄρχισε νὰ ἀλλάξῃ σὰν αὐτόματο τὰ ρού-
χα ποὺ φοροῦσε μὲ τὸ τουντὶ σακκάκι του καὶ τὸ
γχιζὸ φανελλένιο παντελόνι. Ὁ Γκράντ ἐνοιώθη
πὼς ἂν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶχε δηλητήριο, θὰ ἦταν
κάπου στὰ ρούχα τῆς δουλειᾶς του, καὶ ἐνοιωσε ἀ-
συναίσθητα ἀνακούφιση ὅταν ἡ ἐνδυμασία τοῦ σερ-
βιτόρου πετάχτηκε μακριὰ. Δὲν θὰ γινόταν καμμιὰ
φασαρία. Ὁ ἄνθρωπος ἔρχόταν ἥσυχα...

— Δὲν ἔπρεπε νὰ ἀνησυχῶ γιὰ τὸ πὼς θὰ ζοῦ-
σα, εἰπε ὁ Τίσνταλ. Φαίνεται πὼς ὑπάρχει μιὰ θα-
ύτερη ἡθικὴ μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀνήθικη σύλληψή
μου... Τί θὰ κάνω γιὰ δικηγόρο, ἀλήθεια, ἀφοῦ
δὲν ἔχω χρήματα οὔτε φίλους;

— Θὰ σοῦ προμηθεύσουμε ἓναν.

— Σὰν τραπεζομάνηλο! Καταλαβαίνω!...

Ἀνοίξε τὴν ντουλάπα ποὺ ἦταν κοντὰ στὸν
Γκράντ καὶ ἄρχισε νὰ παίρνῃ πράγματα ἀπὸ τὲς
κρεμάστες καὶ νὰ τὰ διπλώνῃ μέσα στὴν βαλίτσα
του.

— Μπορεῖτε τουλάχιστον νὰ μοῦ πῆτε ποῖό ἦταν
τὸ κίνητρό μου; εἰπε ξαφνικὰ σὰν μιὰ νέα σκέψη
νὰ εἶχε ἔρθει στὸ νοῦ του. Μπορεῖ νὰ κάνετε λάθος
στὰ κομπιὰ. Μπορεῖ, ἀκόμη, νὰ θέλετε νὰ βάλετε
ἓνα κομπιὰ σὲ ἓνα παλτό ποὺ δὲν τὸ εἶχε ποτέ. Ἀλ-
λὰ δὲν μπορεῖτε νὰ δοῖτε ἓνα κίνητρο ἐκεῖ ποὺ
δὲν ὑπάρχει.

— Ὡστε δὲν εἶχες κανένα κίνητρο;

— Ἀσφαλῶς ὄχι! Τὸ ἀντίθετο μάλιστα! Αὐτὸ
ποὺ συνέβη τὸ πρῶτὴ τῆς περασμένης Πέμπτης ἦ-
ταν τὸ χειρότερο πράγμα ποὺ ἔγινε στὴν ζωὴ μου.
Θὰ νόμιζα πὼς αὐτὸ εἶναι φανερό ἀκόμη καὶ γιὰ
ἓναν τρίτο!

— Καὶ φυσικὰ δὲν εἶχες τὴν παραμικρὴ ιδέα
πὼς ἡ μὴς Κλαίβι εἶχε κάνει ἓναν κωδικέλλο στὴν
διαθήκη της, ἀφήνοντας σου ἓνα κτήμα καὶ ἓνα
μεγάλο χρηματικὸ ποσόν...

Ὁ Τίσνταλ τακτοποιοῦσε τὲς πτυχές ἐνὸς ρού-
χου. Στάματσε τώρα — τὰ χέρια του ἐξακολού-
θουσαν νὰ κρατοῦν τὸ ρούχο, ἀλλὰ ἀκίνητα — καὶ
κοίταξε τὸν Γκράντ.

— Ἡ Κρίς ἔκανε τέτοιο πράγμα! εἰπε. "Ὁχι. "Ὁ-
χι, δὲν τὴν ἤξερα. Τί θανμάσιο ἐν μέρους της!

Καὶ γιὰ μιὰ στιγμή ἡ ἀμφιβολία ξαναγεννηθή-
κε μέσα στὸν Γκράντ. Αὐτὸ εἶχε γίνῃ πολὺ ὥρτια.
Ἡ ἔκφραση, ἡ κίνηση, ὅλα... Κανεῖς ἐπαγγελμα-
τίας ἡθοποιὸς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τὰ εἶχε καταφέ-
ρει καλύτερα. Ἀλλὰ ἡ ἀμφιβολία πέρασε. Ξανα-
σταύρωσε τὰ πόδια του καὶ θυμήθηκε τὴν χοιρία
καὶ τὴν ἀβωότητα τῶν δολοφονῶν ποὺ εἶχε γνω-
ρίσει (τοῦ "Αντριου Χάμειν, ποὺ ἦταν εἰδικευμένος
στὸ νὰ παντρεύεται γυναῖκες καὶ νὰ τὲς πνίγῃ καὶ
ποὺ ἔμοιαζε σὰν σολίστ χοροδίας, καὶ ἄλλων μὲ ἀ-
κόμη μεγαλύτερη χοιρία καὶ κακοήθεια) καὶ ἔπει-
τα προσπάθησε νὰ νοιώσῃ τὴν γαλήνη τοῦ ἀστυ-
νομικοῦ ποὺ εἶχε πιάσει τὸν ἄνθρωπο του.

— Ὡστε, λοιπόν, ἀνακαλύψατε τὸ τέλειο κίνη-
τρο! Δυστυχισμένη Κρίς! Νόμιζε πὼς μοῦ ἔκανε
μιὰ τόσο καλὴ πράξη... Ἐχω κανένα ἐλαφρυντικό;

— Αὐτὸ δὲν εἶναι δική μου δουλειά.

— Ἐχω μεγάλο σεβασμὸ γιὰ σὰς, κύριε Γκράντ.
Νομίζω πὼς μάταια θὰ διαμαρτυρῶμαι γιὰ τὴν ἀ-
βωότητά μου ἀκόμη καὶ στὸ ἱερώμα...

Ἐκλείσε ἐκείνη τὴν ντουλάπα καὶ ἀνοίξε τὴν
ἄλλη, ποὺ ἦταν πὺλ πέρα. Ἡ πόρτα ἀνοίξε κατὰ
τέτοιον τρόπο, ὥστε ἔκρυβε ἀπὸ τὸν Γκράντ τὸ ἐ-
σωτερικὸ τῆς ντουλάπας.

— Ἀλλὰ μὲ ἀπογοητεύετε κατὰ ἓναν τρόπο.
Νόμιζα πὼς ἦσαστε καλύτερος ψυχολόγος, ἔχετε.
"Ὅταν σὰς ἔλεγα τὴν ἱστορία τῆς ζωῆς μου, τὸ
Σάββατο τὸ πρῶτὸ, νόμιζα πραγματικὰ πὼς ἦσαστε
ὑπερβολικὰ καλὸς κριτὴς ὥστε νὰ σκεφθῇτε ὅτι θὰ
μποροῦσα νὰ εἶχα κάνει ἀντιὰ νὰ τὸ ὅποιο μὲ ὑπο-
πευόσαστε. Καὶ τώρα, ἀνακαλύπτω πὼς εἴστε ἔ-
νας συνηθισμένος ἀστυνομικός!..

Ἐξακολουθώντας νὰ ἔχῃ τὸ χέρι του στὸ πό-
μολο τῆς πόρτας, ἔσπινε στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ντου-
λάπας, σὰν νὰ θελε νὰ πάρῃ παπούτσια ἀπὸ τὸ κά-
τω μέρος της.

Ξαφνικὰ ἀκούστηκε ὁ κρότος ἐνὸς κλειδιοῦ ποὺ
ἐβγαίνει ἀπὸ τὴν κλειδαριὰ του καί, καθὼς ὁ
Γκράντ ἀναπήδησε, τὸ κλειδὶ γύρισε ἀπὸ τὴν μέσα
μεριά.

— Τίσνταλ! φώναξε ὁ Γκράντ. Μὴν εἰσαι ἀνόη-
τος! Ἀκούς; (Τὸ μυαλό του δούλεψε γρήγορα γιὰ
νὰ σκεφθῇ τὰ ἀντίδοτα τῶν διαφόρων δηλητηρίων.
"Ὡ, θεέ μου, τί ἀνόητος ποὺ ὑπάρχει!). Σάνγκερ!
Βοήθησε με ν' ἀνοίξουμε αὐτὴ τὴν πόρτα! Κλειδώ-
θηκε μέσα!

Οἱ δυὸ ἄνδρες ἔβριζαν τὸ συνδυασμένο βάρος
τους πάνω στὴν πόρτα. Ἀλλὰ ἐκείνη ἀντέξε στὲς
καλύτερες προσπάθειές τους.

— Ἀκούσε με, Τίσνταλ, εἰπε ὁ Γκράντ λαχανια-
σμένα, τὸ δηλητήριο εἶναι κόλλο τῶν ἀνοήτων. Θὰ
σὲ βγάλουμε ἀκετὰ γρήγορα γιὰ νὰ σοῦ δώσουμε
ἓνα ἀντίδοτο καὶ τὸ μόνο ποὺ θὰ συμβῇ εἶναι πὼς
θὰ ὑποφέρῃς τρομεροὺς πόνους γιὰ τὸ τίποτε. Σκέ-
ψου το, λοιπόν, καλύτερα!

Ἀλλὰ ἡ πόρτα ἐξακολουθοῦσε νὰ τοὺς ἀντιστέ-
κεται.

— Φέρε τὸ τσεκούρι ποὺ ἔχουν γιὰ τὴν περίπτω-
ση πυρκαϊᾶς! εἰπε ὁ Γκράντ. Τὸ εἶδα καθὼς ἀ-
νεβαίναμε. Εἶναι κρεμασμένο στὸν τοῖχο τοῦ δια-
δρόμου. Γρήγορα!

Ὁ Σάνγκερ ἔφυγε τρέχοντας καὶ σὲ ὀκτῶ δευ-
τερόλεπτα ἦταν πίσω μὲ τὸ τσεκούρι.
Καθὼς ἔδιναν τὸ πρῶτο χτύπημα, ἓνας μισον-
τυμένος καὶ νυσταγμένος συνάδελφος τοῦ Τίσνταλ
ἐμφανίστηκε ἀπὸ τὴν διπλανὴ πόρτα καὶ ἀνήγγει-
λε:

— Κάνεις ἓνα θόρυβο σὰν νὰ ἔχῃς μέσα ἀστυ-
νόμους!

— Ἐ! πρόσθεσε βλέποντας τὸ τσεκούρι στὸ χέ-
ρι τοῦ Σάνγκερ. Τί διάβολο νομίζετε πὼς κάνετε,
ἔ;

— Φύγε ἀπὸ δῶ, ἀνόητε! Τ'πάρχει ἓνας ἄνθρω-
πος μέσα σ' αὐτὴ τὴν ντουλάπα καὶ ἀποπειράται
ν' αὐτοκτονήσῃ!

— Αὐτοκτονία; Μέσα στὴν ντουλάπα; Τὸ γκαρ-
σόνι ἔτριψε τὰ μαῦρα μαλλιά του μὲ ἀμηχανία,
σὰν ἀγοροῦς-πυνημένο παιδί). Μὰ αὐτὸ δὲν εἶναι
ντουλάπα!

— Δὲ ν εἶ ν αἰ ν τ ο υ λ ἄ π α ;

— Ὁχι, αὐτὴ ἡ πόρτα ὁδηγεῖ σὲ μιὰ μικρὴ σκά-
λα. Γιὰ τὴν περίπτωση πυρκαϊᾶς, ἔχετε.

—

— εἰ μου! εἰπε ὁ Γκράντ καὶ ἔτρεξε πρὸς τὴν
πόρτα.

— Ποῦ καταλήγει ἡ σκάλα; φώναξε πίσω στὸ
γκαρσόνι.

— Στὸν διάδρομο, ποὺ ὁδηγεῖ στὸ κεντρικὸ χῶλ.
— Ὅχτὸ πατώματα, εἰπε ὁ Γκράντ στὸν Σάν-
γκερ. Ὁ ἀνελευστήρας εἶναι γρηγορότερος, ἴ-
σως! (Κάλεσε τὸν ἀνελευστήρα). Ὁ Οὐίλλιαμς θὰ
τὸν σταματήσῃ ἂν προσπαθῇ νὰ βγῇ ἀπὸ τὴν
πόρτα, εἰπε προσπάθωντας νὰ παρηγορηθῇ.

— Ὁ Οὐίλλιαμς δὲν τὸν ἔχει δεῖ ποτέ, κύριε.
Ἐτοῖ νομίζω τουλάχιστον.

— Τὸν γνωρίζει αὐτὸς ποὺ φυλάει στὴν πίσω
πόρτα;

— Ὡ, μάλιστα, κύριε! Γι' αὐτὸ τὸν βάλαμε ἐ-

κει, γιὰ νὰ τὸν σταματήσῃ. Ἀλλὰ ὁ Οὐίλλιαμς πε-
ριέμενε ἄλλως ἑμᾶς.

Ὁ Γκράντ δὲν ἄκουσε ὅλες τὲς λέξεις.

Ὁ ἀνελευστήρας ἐμφανίστηκε.

Ἐπειτα ἀπὸ τριάντα δευτερόλεπτα βρισκόταν
στὸ χῶλ.

Ἡ εὐχαριστημένη προσδοκία στὸ ροδαλὸ πρό-
σωπο τοῦ Οὐίλλιαμς τοὺς γέμισε ἀπογοήτευση. Ὁ
Οὐίλλιαμς δὲν εἶχε ἀσφαλῶς συλλάβει κανέναν.

Κόσμος ἔφθανε, κόσμος ἔφηνε, κόσμος πῆγαι-
νε γιὰ τσάι στὸ ἐστιατόριο, κόσμος πῆγαινε γιὰ
παγωτὰ στὴν τζαμαρία, γιὰ νὰ πῇ στὸ μπάρε, γιὰ
νὰ συναντήσῃ ἄλλον κόσμον καὶ νὰ πᾶνε γιὰ τσάι
ἄλλου. Γιὰ νὰ γίνῃ κανεῖς ἀντιληπτός μέσα σ' ὅλο
αὐτὸν τὸν κόσμον, θὰ ἔπρεπε νὰ στέκεται στὰ χέ-
ρια καὶ νὰ περπατᾷ μ' αὐτὰ!..

Ἡ ΚΛΑΙΤ-Τ. ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ, ἀνήγγειλε ἡ
ἐφημερίδα τὸν. Ἡ ΚΛΑΙΤ-Τ. ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ:
ΣΤΑΛΗΨΙΣ. Καὶ ὁ κόσμος συνωστίζοταν γύρω
ἀπὸ τοὺς ἐξημένους ἐφημεριοπώλες, ἐνῶ στ' ἄλ-
λα γραφεῖα τὸν ἐφημεριοπώλες διευθύνει τραβοῦ-
σαν τὰ μαλλιά τους καὶ μιλο



ΜΕΛΙΝΑ - ΝΤΑΣΣΕΝ: ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟ ΤΥΠΟ, ΟΤΑΝ ΠΡΟΕΒΑΝΘΗ Η «ΦΑΙΔΡΑ»

Με την ευκαιρία της εμφάνισέως της στην αγγλική τηλεόραση, ο ανταποκριτής του «Νταϊντλ Εξπρές» στο Παρίσι αναζητήσε την Μελίνα Μερκούρη στο ξενοδοχείο της. Κοντά της, όπως πάντα, ήταν ο Ζύλ Ντασσέν, άγρυπνος και διακριτικός σαν μάγος του παραμυθιού. Μίλησε μαζί της ως άργα την νύχτα. 'Η Μελίνα, όπως εξομολογείται, λατρεύει τον Γιούλη της, είναι τεμπέλα, αμφιβάλλει αν ή δόξα της έφερε περισσότερη ευτυχία, δεν την ενδιαφέρει και πολύ αν θα γεράσει...

«Όπως βλέπει το διάσημο κινηματογραφικό ζεύγος...

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΜΕΛΙΝΑΣ

...ο άδυρόστομος βρεταννικός τύπος

Η ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ γελά με τον λαιμό της — ένα λαιμό ιδιότυπο, ποιητικό, που μπορεί να τραγουδά, να ξεφωνίζει, ή ακόμη να κελαρύζει σαν ρυάκι...

Ο λαιμός αυτός ήταν στο φόρτε του, όταν ο Ζύλ Ντασσέν με έφερε στο διαμέρισμά τους στο Παρίσι, στο ξενοδοχείο «Γεώργιος ο Πέμπτος».

Η Μελίνα ξεφώνιζε: —Γιούλη, Γιούλη, Γιούλη. «Άσε με πιά. Είμαι ξεθεωμένη. Πάω, πάω!»

«Γιατί να μου επιμένεις να πάω στην πρεμιέρα της Σοφίας Λώρεν; Πήγαινε μόνος σου. Κ' εγώ θα μείνω μόνη εδώ».

«Είμαι πολύ κουρασμένη, για να την δω. Δούλεψα όλη την ημέρα σ' αυτό το ήλιθο στούντιο της τηλεόρασης... Νοιώθω πολύ γριά και άσχημη για να δω τον Τόνι Κέρτις».

Το κορίτσι του «Ποτέ την Κυριακή...» ήταν μαζεμένο επάνω σε ένα ντιβάνι, φορώντας στενά παντελόνια και πουκάμισο. Μεταξύ παντελονιού και πουκάμισου φαινόταν το γυμνό στομάχι του. Γέλασε ξαφνικά σε μένα, κοίταξε κατόματα τον Ζύλ και ύστερα έχωσε το πρόσωπό του σ' ένα μαξιλάρι.

ΞΑΦΝΙΚΑ

Καθήσαμε και την βλέπαμε να κουνά τα μακριά δάκτυλα των ποδιών της... νευρικά... λυσσασμένα. Ξαφνικά άνασκαζόταν, άγκάλιασε τα γόνατά της και κοίταζε τον Ζύλ με τα μεγάλα, θλιμμένα μάτια της:

—Θα κάνω ό,τιδήποτε για σένα, Γιούλη, αλλά δεν θα πάω στην πρεμιέρα. Δεν θα ξαναμπήξω τις φωνές. 'Απλούστατα δεν θα πάω.

Και άρχισε να γελά. Δύο άνθρωποι που αγαπιούνται πάρα πολύ, πολύ φυσικά. Τίποτε το προσποιητό στις σχέσεις τους. Μαλώνουν και είναι έτοιμοι να σκάσουν στα γέλια.

Ξεχνούν εύκολα... Γελούν εύκολα.

Ο Ζύλ πρσος, υπομονητικός. 'Η Μελίνα ήφαιστωειδής, 'Ελληνίδα.

—Μην το παίρνεις στα σοβαρά, του φώναξε, όσο αυτός διαζόταν να φύγει για τον κινηματογράφο.

«Ο Γιούλης είναι ο αγαπητός μου, ο αγαπημένος μου άνδρας. Γλυκός σε μένα... Τόσο καλός... Με νοιώθει τόσο... Χωρίς αυτόν θα πέθαινα... Θάσκαζα... Θα έκμηδενίζομουν».

ΓΙΓΑΝΤΑΣ

«Αλλά ή μεγάλη μου αγάπη ήταν ο παππούς μου. Σαραντα χρόνια δήμαρχος στην 'Αθήνα. Γίγαντας. Με έτρωγε κυριολεκτικά με την αγάπη του».

«Θα προτιμούσε να ήμουν αγόρι, και θαρῶ κ' εγώ πώς ήθελα να ήμουν αγόρι μόνο και μόνο για το χατήρι του».

«Έχω πολύ ανδρισμό μέσα μου και ο Γιούλης έχει κάμποση θηλυκότητα μέσα του. Πολύ καλά!»

«Έχουμε και οι δυο αδυναμίες, αλλά ο Γιούλης είναι ο δυνατότερος. 'Εγώ είμαι τεμπέλα σαν τρελή. 'Ηλίθιο πρόσωπο... Δεν έχω πειθαρχία. Προτιμώ τα εύκολα».

«Είμαι τόσο τεμπέλα, ώστε ξεχνώ να χωρίσω τον πρώτο μου άνδρα. 'Ο Γιούλης έχει όλα τα καλά. 'Εργάζεται καλά. 'Έχει εύθυμο χαρακτήρα και με έπηρεάζει στο κάθε τι. Είναι πολύ τίμιος».

«'Εγώ δεν είμαι. 'Ο κόσμος, που διαβάζει τις εφημερίδες, θαρεί πως διευθύνω εγώ. Αυτό όμως δεν είναι αλήθεια. Βάζω τις φωνές ελληνικά, αλλά αυτό δεν έχει καμμία σημασία. Είμαι μία χωριάτισσα».

ΤΟ ΞΕΡΩ

«Το ξέρω ότι βλαστημώ και βρίζω πολύ

άσχημα. Αυτό συμβαίνει ίσως επειδή το αγγλικό λεξιλόγιό μου είναι πολύ φτωχό και έπειδη μερικοί μου μαθαίνουν διάφορες πονηρές λέξεις».

Η ΜΕΛΙΝΑ, ΟΜΩΣ, ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΕΚΦΡΑΣΘΗ.

Μιλά με το πρόσωπο, και με τα χέρια της όλες τις γλώσσες και έκφραζει όλα τα αισθήματα.

—Με τον Γιούλη όλα είναι καλά και εύχρηστα. 'Ο Γιούλης κάνει πολλά κι ακόμη μεγαλύτερα. Λατρεύω την κάθε στιγμή που είμαι μαζί του».

«Πριν φύγω για το στούντιο για καμμία ταινία, είμαι όλη την ώρα μαζί με τον Γιούλη... Την ίδια εκείνη ώρα γεννιέται ή ήρωίδα της ταινίας».

«'Η ήρωίδα αυτή είμαι εγώ, πριν ακόμη σταθώ μπροστά στις μηχανές, επειδή τον ρόλο τον έχει γράψει ο Γιούλης. 'Υστερα, όκρινώ για τον ίδιο λόγο, δεν χρειάζεται να μου δίνω οδηγίες».

ΤΕΜΠΕΛΑ

«Φυσικά, είμαι υποχρεωμένη να παίζω και σε ταινίες άλλων. Αυτό όμως μου είναι δύσκολο, επειδή είμαι τεμπέλα και επειδή έχω συνηθίσει τόσο τον Γιούλη».

Μιλούσαμε ως άργα την νύχτα. 'Εξαμολογήθηκαμε πολλά ή ένας στον άλλο, γιατί ή Μελίνα είναι μία γυναίκα που θέτει ερωτήματα σε κάθε απάντησή της.

—Δεν μου άρεσουν αυτοί που σου στίβουν το μυαλό και σου αφήνουν ένα κενό κεφάλι».

«Παίρνουν το πάλ και δεν δίνουν τίποτε. Αυτό δεν είναι ζωή. 'Αγαπώ τους ανθρώπους. 'Όλους τους ανθρώπους και θέλω να είμαι ελεύθερη».

«Θαρώ πως ήμουν πιο εύχρηστη πριν από το «Ποτέ την Κυριακή». 'Ονειρεύομουν πάντα τη δόξα. Και τώρα που την απέκτησα».

«'Ισως γερω. Αυτό, όμως, δεν με πολυσκοτίζει».

Και, με μία άργη κίνηση, έδειξε με το δάκτυλο το πρόσωπό της.

Fergus Cashin



Πριν



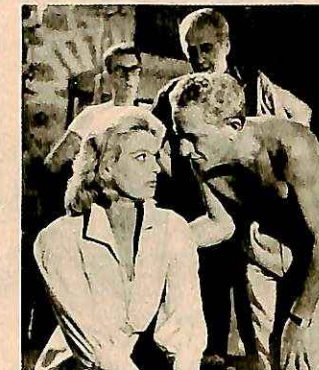
ό



μαζί



ό



αρχίσουμε



Ζύλ



μου



χαρακτήρας



την



έ βρίσκεται



ένω



της



ταινία



πάντα



γεννιέται



ήρωιδας



ΑΠΟ ΕΡΩΤΑ

ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΦΗΓΗΣΕΩΝ
ΜΕ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΠΛΟΚΗ
ΚΑΙ ΤΡΑΓΙΚΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΠΥΡΟΒΟΛΗΣΕ ΕΠΤΑ ΦΟΡΕΣ

5. 'Ο Γκέρντ Σμίτ σκότωσε
μ' ένα πιστόλι κ' ένα μαχαίρι
την νεαρή μνηστή του 'Αννι
και μιὰ ηλικιωμένη κυρία...

Ο άνθρωπος είχε ένα φευγαλέο βλέμμα και κρατούσε το στόμα του κλειστό. Όταν του μιλούσε κανείς, μαζευόταν άμεσως σαν να τον είχαν πιάσει να κάνει κάτι κακό.

Τον έλεγαν Σίγκμουντ Μαλένκα κ' ήταν διπλωματούχος μηχανικός.

Είχε πει πως καταγόταν από την Βαρσοβία και μεγάλωσε στο 'Αουσσγιγκ. Αργότερα δούλεψε στα ναυπηγεία του 'Ελμπινγκ. Ποιός, όμως, θα έκανε τον κόπο να το εξακριβώσας;

Ο μόνος άνθρωπος που ίσως ήξερε κάτι γι' αυτόν ήταν η γυναίκα του. Την έλεγαν 'Αννα και υποτίθεται πως ήταν Πολωνίδα.

Ο Μαλένκα δεν είχε φίλους και άλλαζε διαρκώς τόπο εργασίας, σαν να ήθελε να γνωρίσει όσο το δυνατόν περισσότερες βιομηχανίες.

Και το σπίτι, όμως, όπου έμενε τώρα, τί παράξενο που ήταν! Δεν ήταν πραγματικό σπίτι, αλλά αποθήκη — ένα καταφύγιο από μπετόν, της πολεμικής εποχής, με καγκελωτά παράθυρα και μιὰ ψηλή καμινάδα. Βρισκόταν στο Τούρμπεργκ της Καρλσρούης, σ' έναν εγκαταλειμμένο κήπο, στην άκρη ενός αδιέξοδου, όπου κανένα αυτοκίνητο δεν μπορούσε να στρίψει.

Πρώτες υποψίες

Οι άνθρωποι έκαναν διάφορες υποθέσεις γι' αυτόν και έγραφαν τις σκέψεις τους στην άστυνομία. 'Ανωύμως ή με ολόκληρο το όνομά τους: «Κάτι δεν πηγαίνει καλά μ' αυτόν τον άνθρωπο!».

«Αυτός ο Μαλένκα είναι κατάσκοπος!».

Ο έπιθεωρητής Σίγκμουντ ένδιαφέρθηκε για την υπόθεση. 'Εξήτασε πρώτα τα στοιχεία του Μαλένκα, για να τα επιβεβαιώσει.

'Υπήρχαν στην Δυτική Γερμανία πολλά άτομα από την Βαρσοβία κι από το 'Αουσσγιγκ. 'Υπήρχαν επίσης μερικοί άνθρωποι που είχαν δουλέψει στα ναυπηγεία του Σίχαου, στο 'Ελμπινγκ. Κανείς όμως δεν είχε συναντήσει αυτόν τον Μαλένκα.

Οι υποψίες γίνονταν όλο και πιο έντονες. 'Εξακολουθούσαν, όμως, να είναι υποψίες. Δεν υπήρχε καμιά απόδειξη έναντίον αυτού του Μαλένκα.

Δεν ξέρω τίποτε

Τότε, τον 'Ιούνιο του 1955, η κυρία 'Αννα Μαλένκα μεταφέρθηκε στην νευρολογική κλινική Βίσλοχ, σε κατάσταση μεγάλου νευρικού κλονισμού. Ο έπιθεωρητής Σίγκμουντ το έμαθε και, μόλις το έπαιρξε ο γιατρός της, ζήτησε να την συναντήσει. 'Ηταν 28 'Ιουνίου.

Μόλις ο Σίγκμουντ μπήκε στο δωμάτιο, η κατάχλωμη γυναίκα άνασκηκώθηκε στα μαξιλάρια της.

—Τί θέλετε; Δεν ξέρω τίποτε! Δεν ξέρω απολύτως τίποτε! 'Αφήστε με ήσυχη! Είμαι άρρωστη! Δεν το βλέπετε και μόνοι σας;

Την είχε πιάσει μιὰ παράξενη έξαψη. Τα μάγουλά της είχαν γίνει κατακόκκινα.

Ο έπιθεωρητής αντίηλαξε μερικά λόγια με την άνασταταμένη γυναίκα. Γρήγορα, όμως, διαπίστωσε ότι αυτό δεν είχε κανένα νόημα, και την άφησε.

Μερικές ώρες αργότερα ο Μαλένκα έφθασε στην κλινική ταραγμένος. Κανείς δεν ήξερε ποιός τον κάλεσε. Πήγε στον γιατρό και του φώναξε:

—Τί είπε η γυναίκα μου; Θέλω να μάθω τί ακριβώς είπε στην άστυνομία!

Ο Μαλένκα δεν άφησε στον γιατρό καιρό να του απαντήσει. 'Ηταν έξω φρενών.

—Πρέπει να αφήσετε άμεσως τη γυναίκα μου έλευθερη! 'Ακούτε; 'Αμέσως! Δεν έχει καμιά δουλειά εδώ!

Ο γιατρός όμως δεν μπορούσε να αναλάβει την εύθυνη ν' άφήση τη γυναίκα να φύγει.

Ο Μαλένκα αναγκάστηκε να φύγει άπρακτος. Είχε γίνει και πάλι ήρεμος και διακριτικός. Σχεδόν ντροπαλός. Χαίρετσε με πολλές υποκλίσεις και δγής.

Την άλλη μέρα ο έπιθεωρητής Σίγκμουντ πήγε στο κτίριο από μπετόν, του εγκαταλειμμένου κήπου.

Ο Μαλένκα του άνοιξε την πόρτα χωρίς να πη λέξη. Στον φιλικό χαιρετισμό του έπιθεωρητού άπάντησε με ένα καχύποπτο βλέμμα.

—Κύριε Μαλένκα, τον ρώτησε ο Σίγκμουντ, τί θα λέγατε αν σας παρακαλούσα να με συνοδεύσετε στο άστυνομικό τμήμα;

Αύριο θα όμολογήσω

Τα χέρια του Μαλένκα άρχισαν να τρέμουν.

—Γιατί; Τί έκανα; Τί έχετε έναντίον μου;

—Τίποτε σπουδαίο, είπε ο έπιθεωρητής. Θέλω να ξεκαθαρίσω μερικά στοιχεία για την ταυτότητά σας. Πήγα γι' αυτό τον λόγο χθες στην γυναίκα σας. Πρόκειται για μιὰ καθαρή υπόθεση ρουτίνας.

Ο Μαλένκα συνάδευσε τον έπιθεωρητή στο τμήμα. 'Εκεί, ο τελευταίος, διήθυνε την συνομιλία κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ο Μαλένκα έπεσε σε αντίφάσεις. 'Αντιφάσεις διαρκώς πιο χτυπητές, διαρκώς πιο χονδρές...

Ο Μαλένκα άρχισε να μην αισθάνεται καλά. Τα στενά του χείλη σφίγγονταν έλο και πιο πολύ.

Ξαφνικά ξέσπασε:

—Φτάνει πιά! φώναξε. Δεν μπορώ άλλο. Συλλάβετέ με! Αύριο θα κάνω μιὰ όμολογία. Θέλω, όμως, να είναι μπροστά και η γυναίκα μου.

Την άλλη μέρα η κυρία Μαλένκα μεταφέρθηκε στο άστυνομικό τμήμα. Όταν μπήκε στο δωμάτιο, ούτε καν κοίταξε τον άνδρα της. Μόλις την έβαλαν να καθήσει σε μιὰ καρέκλα εκείνος είπε:

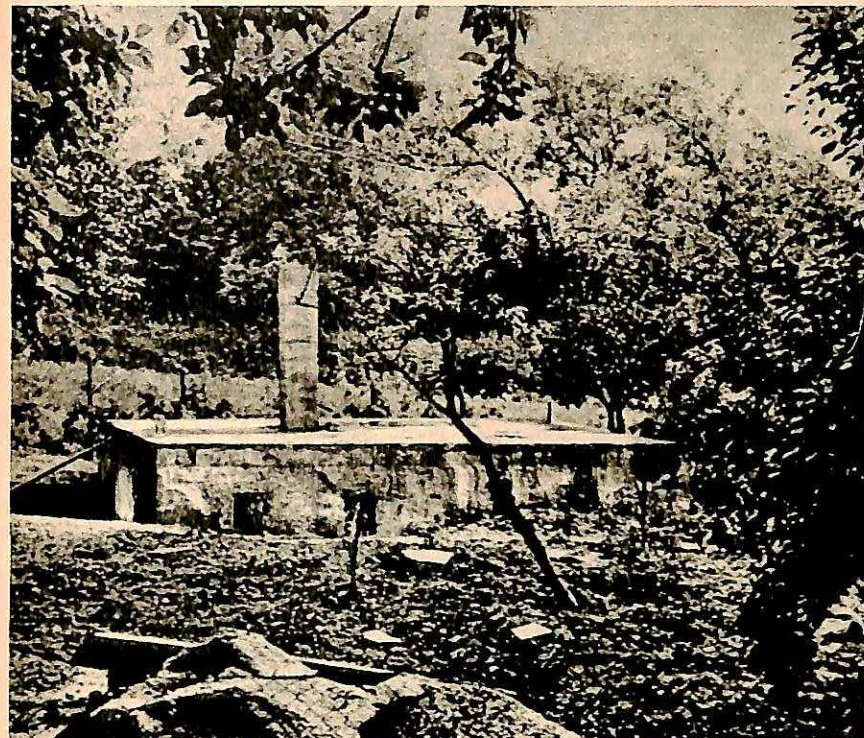
—Είμαι περιττό να κρύβωμαι, κύριε έπιθεωρητή. Ξέρτε κιόλας πως είμαι ο Γκέρντ Σμίτ!

Ο έπιθεωρητής ξαφνιάστηκε, αλλά δεν έδειξε την έκπληξή του. Δεν είχε φαντασθή πως κρατούσε στα χέρια του έναν δολοφόνο που έψαχναν δέκα χρόνια να τον βρουν σε ολόκληρη την Δυτική Γερμανία.

Μιὰ καρέκλα άδεια

Ο Γκέρντ Σμίτ γεννήθηκε στο Βούπερταλ, στις 24 'Ιανουαρίου 1920. Ο πατέρας του ήταν οδηγός άτμομηχανής. 'Ενας άσθενής, άξιόπρε-

Ήταν πολύ παράξενη ή κατοικία του μηχανικού Μαλένκα — μιὰ παλιά άποθήκη από μπετόν, με μεγάλη καμινάδα, μέσα σ' έναν εγκαταλελειμμένο κήπο.



πής άνθρωπος, που ήθελε να κάνει τον γιό του έπιστήμονα.

Πραγματικά, ο Γκέρντ σπούδασε μηχανικός. 'Ηταν ένας άνθρωπος χωρίς έξαιρετικά προσόντα. 'Ηταν άκριβόλογος, σχεδόν σχολαστικός, εύγενής, αλλά πληκτικός και χωρίς καμιά άκτινοβολία. Στα κορίτσια δεν είχε έπιτυχίες.

Μετά τις εξετάσεις του, τον προσέλασαν βοηθό — μηχανικό σε μιὰ ναυτική ύπηρεσία στο Κίελο. Τον Μάιο του 1941 ο Γκέρντ Σμίτ πήγε στο Βούπερταλ, στους γονείς του, με άδεια. 'Εκεί, την τελευταία ήμερα της άδειάς του, γνώρισε σ' ένα ζαχαροπλαστείο την 'Αννι Χάρτ.

Η 'Αννι ήταν μιὰ ώραία ξανθή κοπέλλα, πολύ κεφάτη και ζωηρή. Καθόταν με μιὰ φίλη της σ' ένα άπό τα στρογγυλά μαρμάρινα τραπέζια και έτρωγε παγωτό.

Ένα πρόσχημα

Ο Γκέρντ Σμίτ δεν είχε τολμήσει ποτέ να πλησιάσει στο δρόμο μιὰ κοπέλλα, με όποιοδήποτε πρόσχημα. Το πρόσχημα, όμως, παρουσιάστηκε μόνο του. Στο ζαχαροπλαστείο δεν υπήρχε παρά μιὰ καρέκλα κενή. Ο Σμίτ ύποκλήθηκε με την σχολαστική του εύγένεια και ρώτησε αν μπορούσε να την χρησιμοποιήσει.

Τού το έπέτρεψαν και, μάλιστα, με μεγάλη εύχαριστηση. Στα γερμανικά ζαχαροπλαστεία δεν υπήρχαν πολλοί νέοι. Βρισκονταν στην Γαλλία, στην Νορδηνγία ή στα Βαλκάνια και δεν μπορούσαν να έπικοινωνήσουν με τις κοπέλλες παρά μόνο με ταχυδρομικά δελτάρια.

Ο Γκέρντ Σμίτ έγινε λοιπόν δεκτός με χαρά στο τραπέζι. Σε λίγο ο νέος αισθάνθηκε πολύ άνετα και του έφυγε κάθε δειλία.

νήσουν με τις κοπέλλες παρά μόνο με ταχυδρομικά δελτάρια.

Ο Γκέρντ Σμίτ έγινε λοιπόν δεκτός με χαρά στο τραπέζι. Σε λίγο ο νέος αισθάνθηκε πολύ άνετα και του έφυγε κάθε δειλία.

Συγγενής μεγιστάνων

Αυτή η 'Αννι, ιδίως, είχε έναν τόσο χαριτωμένο τρόπο να φλυαρή έλευθερα για όλα τα πράγματα που μπορούσε κανείς να φαντασθή! Μιλούσε για το ώραίο, μεγάλο σπίτι της θείας της, όπου έμενε, για τους ισχυρούς παράγοντες της βαρείας βιομηχανίας του Ρήνου, με τους όποιους συγγένευε, για καλλιτέχνες, για στρατηγούς, για ένα σωρό κόσμο... 'Ηταν εύχαριστηση να την άκούη κανείς να μιλά! Και δεν ήταν καθόλου άλαζονική, παρ' όλες τις καλές σχέσεις που φαινόταν να έχει...

Η φίλη της είχε έπειτα ραντεβού με κάποιον διαιτητή, κι ο Γκέρντ Σμίτ, προς μεγάλη του χαρά, συνάδευσε μόνος την 'Αννι στο σπίτι της.

'Εκείνη εξακολουθούσε χαρούμενη την φλυαρία της κι ο Γκέρντ άναρωτιόταν αν έπρεπε να τολμήσει να σφίξει στην άγκαλιά του το γοητευτικό αυτό πλάσμα.

Μαγιάτικη νύχτα

Η μαγιάτικη νύχτα ήταν γεμάτη εύωδιες κι ο Γκέρντ θα ήθελε πολύ να κάνει κάτι τέτοιο, αλλά από την άλλη μεριά συλλογιζόταν τους μεγιστάνες της βαρείας βιομηχανίας του Ρήνου και οι σκιές τους έβαζαν φρένο στην όρμή του.

'Αποχαιρέτησε λοιπόν την 'Αννι πολύ εύγενικά στην πόρτα του κήπου και την παρακάλεσε να του έπιτρέψει να της γράψει, γιατί την άλλη μέρα θα γύριζε στο Κίελο με το πρώτο τραίνο.

Η 'Αννι του έπέτρεψε να της γράψει, του έσφιξε το χέρι και έτρεξε με έλαφρά δήματα προς το μεγάλο σκοτεινό σπίτι.

Το άλλο πρωί οι γονείς του τον συνάδευαν στον σταθμό.

Την τελευταία στιγμή έμφανίστηκε και η 'Αννι. 'Εφθασε στον σταθμό πεταχτή, ξανθή και φρέσκια. Τα μάτια της έλαμπαν και του χάρισε ένα μπουκετάκι βιολέττες.

Πολλά γράμματα

Οι γονείς του Σμίτ γνωρίστηκαν με την 'Αννι. Τους φάνηκε παράξενο που μιὰ κοπέλλα από τόσο καλή οικογένεια ένδιαφερόταν για τον γιό τους. Συγχρόνως, όμως, το γεγονός αυτό τους κολάκεψε.

Στους μήνες που άκολούθησαν, ανταλλάχθηκαν πολλά γράμματα άνάμεσα στο Κίελο και στο Βούπερταλ και, με τον καιρό, ο Γκέρντ Σμίτ άποφάσισε να φιλήσει με την πρώτη εύκαιρία την χαριτωμένη κοπέλλα, παρ' όλους τους ισχυρούς συγγενείς της.

Η πρώτη εύκαιρία δόθηκε πολύ γρηγορώτερα από ό,τι περίμενε ο Γκέρντ Σμίτ.

Οι άρραβώνες

Τον Αύγουστο του 1941 η 'Αννι έμφανίστηκε στο Κίελο. Είχε μαζί της μιὰ μεγάλη, κομψή, δερμάτινη βαλίτσα και είπε στον Γκέρντ, γεμάτη χαρά, πως θα έμενε δυο έβδομάδες μαζί του.

Ο Γκέρντ Σμίτ χάρηκε πολύ. Κάθε βράδυ, μόλις τέλειωνε την δουλειά του, συναντιόταν με την 'Αννι και,

την τρίτη νύχτα, ενώ βρίσκονταν σε μιὰ έξοχη, μιὰ ξαφνική κακοκαιρία τους άνάγκασε να καταφύγουν σε ένα πανδοχείο, που δεν είχε παρά ένα μόνο δωμάτιο έλευθερο.

Το άλλο πρωί ο Γκέρντ Σμίτ άποφάσισε: 'Η αυτή η καμιά άλλη! Το μεσημέρι άγόρασε βέρες και το βράδυ είχαν άρραβωνιασθή.

Οι δυο έβδομάδες πέρασαν έτσι ώραία, σε συμπαθητικά πανδοχεία που δεν είχαν παρά ένα μόνο δωμάτιο και έπειτα άρχισε πάλι η άλλη λογαφία. Τώρα πιά τα γράμματά τους ήταν έρωτικά, γεμάτα πάθος και πόθο. Τα Χριστούγεννα ξανασυναντήθηκαν στο Βούπερταλ.

'Από το πρώτο κιόλας βράδυ, η 'Αννι πήρε τον άρραβωνιαστικό της στο μεγάλο σκοτεινό σπίτι των προγόνων της.

Η διάλυση

Ο Γκέρντ Σμίτ ξαφνιάστηκε κάπως που χρειάστηκε να θιάλη τα παπούτσια του πριν άνέβη τη σκάλα. Είχε φαντασθή κάπως πιο τυπική την έπίσκεψή του στην βαρεία βιομηχανία του Ρήνου.

Και το άλλο πρωί η φιλή φωνή μιās ηλικιωμένης κυρίας φώναζε μέσα στο σπίτι:

—'Αννι, δεν θα μου φέρεις λοιπόν σήμερα το πρωινό μου;

Τότε για πρώτη φορά ο Γκέρντ Σμίτ κατάλαβε πως η 'Αννι ήταν ύπηρετρια σ' αυτό το σπίτι.

Η διαπίστωση αυτή τον χτύπησε κατακέφαλα. 'Απογοητευμένος και πληγωμένος στον εγωισμό του, το έσκασε από το σπίτι χωρίς να τον πάρουν είδηση, ενώ η 'Αννι βρισκόταν στην κουζίνα.

Όταν ο πατέρας του έμαθε την ιδιότητα της 'Αννι, είπε στον γιό του:

—'Η δουλειά δεν είναι ντροπή. Δεν είναι κακό που η 'Αννι είναι ύπηρετρια. Είναι όμως κακό που εί-



ΟΙ ΓΕΙΤΟΝΕΣ νόμιζαν πως ο Μαλένκα ήταν κατάσκοπος. Η άστυνομία τον κάλεσε για άνάκριση και τότε ο παράξενος μηχανικός προέδρη στην πιο άπροσδόκητη όμολογία



ΜΕ ΤΑ ΨΕΜΑΤΑ και τις καυχησιολογίες της, η 'Αννι είχε φέρει τον έρραστή της σε απόγνωση. Όλα της τα συγχώρησε. Έκτός από ένα — το δέτι του έδωσε τα παπούτσια στο χέρι.

Η καταδικαστική απόφαση έκτελέσθηκε μετά από 12 χρόνια

πε ψέματα. Αυτή η κοπέλλα δεν κάνει για σένα!

Σ' αυτό το επίχειρημα, ο Γκέρντ δεν είχε παρά να αντιτάξει δυο λέξεις:

—Την αγαπώ...

Συγχώρησε στην "Αννι την άπατη της και την ξανα συνάντησε πολλές φορές. Ήταν η πρώτη φορά στην ζωή του που παράκουγε τον πατέρα του.

Μοιραία επίσκεψη

Όταν γύρισε στο Κίελο, η άλλη λογαφία τους εξακολούθησε, αλλά μια μέρα, έντελως ξαφνικά, η "Αννι του έγραψε:

ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ



ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ
Εως Τετταράκι
ΔΛΕΞ. ΣΟΥΤΙΟΥ 20
ΚΟΛΩΝΑΚΙ-ΤΗΛ 622.900

Επιστημονική μέθοδος τοπικού
και γενικού αδυνατισματος

μέ 65

Χάνετε πέντε κιλά σε ένα μήνα

«Κατάλαβα πώς δεν είσαι ο κατάλληλος άνδρας για μένα και διαλύω τον άρραβώνα μας».

Ο Γκέρντ Σμίτ αισθάνθηκε πραγματική συντριβή. Την είχε συγχωρήσει! Είχε διατηρήσει τον άρραβώνα τους! Είχε αγνοήσει για χάρη της την πατρική απαγόρευση! Και τώρα εκείνη του έδινε τα παπούτσια στο χέρι!

«Έσχισε το γράμμα της "Αννι και δεν της απάντησε. Προτίμησε να μιλήσει απ' ευθείας μαζί της, στην επόμενη άδεια που θα έπαιρνε.

Πραγματικά, μόλις πήρε την άδεια, πήγε στο Βούπερταλ και έτρεξε στο παλιό αρχοντικό. Χτύπησε το κουδούνι σαν τρελλός. Η "Αννι άνοιξε φουρκισμένη, μα όταν τον αναγνώρισε του έδωσε φιλικά το χέρι της και του είπε:

—«Ήσουν τυχερός! Μόλις τώρα ετοιμαζόμουν να δω έξω.

Ο Γκέρντ στάθηκε στην πόρτα και δεν είπε τίποτε.

«Εκείνη εξακολουθούσε να χαμογέλα.

—«Ελα μέσα, λοιπόν, του είπε. «Ελα! Βγάλε το παλτό σου!

Ο Γκέρντ έκανε δυο - τρία βήματα στο χάλ. «Επειτα στάθηκε, έβγαλε το παλτό του και το κρέμασε.

Η "Αννι άνοιξε την πόρτα της τραπεζαρίας κ' έφερε δυο καρέκλες.

Ο Γκέρντ την ακολούθησε αργά.

—Βλέπω πώς φοράς ακόμη τη βέρα μας, της είπε.

Του έδειξε τη μιά από τις καρέκλες:

—Κάθισε, λοιπόν!

Μα ο Γκέρντ δεν κάθισε.

—Γιατί φοράς ακόμη τη βέρα; την ρώτησε.

—Κάθισε, σε παρακαλώ.

Η επίθεση

—Η μουνη δέβαιος πώς ο άρραβώνας μας δεν διαλύθηκε, είπε ο Γκέρντ. «Ήμουν απόλυτα βέβαιος! Σου είναι αδύνατον να ζήσης χωρίς μένα, όπως κ' εγώ χωρίς εσένα! Μ' αγαπάς!

Η "Αννι γέλασε με αμηχανία. Κάθισε στη μιά από τις δυο καρέκλες, αποφεύγοντας το βλέμμα του.

—Γιατί γελάς; την ρώτησε ο Γκέρντ. Γιατί με κοροϊδεύεις;

—Δεν γελάω! είπε η "Αννι.

—Ναί, γελάς!

«Έκανε μερικά βήματα προς το μέρος της και έπειτα έπεσε στα πόδια της. Αγκάλιασε τα γόνατά της κι ακούμπησε το κεφάλι του άπάνω τους.

—Δεν πρέπει να μ' αφήσεις! της είπε με αναφυλλητά. Δεν πρέπει! Είσαι ο μόνος άνθρωπος που αγαπώ!

—«Ω, άφησέ τα τώρα αυτά! Έκανε εκείνη.

Ο Γκέρντ σηκώθηκε και προσπάθησε να την φιλήσει. Μα εκείνη δεν ήθελε.

—«Αφησέ με! είπε. Δεν έχω δρεξη τώρα...

«Εκείνος τότε έκανε δυο βήματα προς τα πίσω και φώναξε:

—Λοιπόν, θα συναντηθούμε στην άλλη ζωή!

Είχε φέρει μαζί του ένα πιστόλι. Το έβγαλε και πίεσε την σκανδάλη. Μα το πιστόλι δεν εξαπυροκρότησε. Είχε ξεχάσει να του βγάλει την ασφάλεια.

Η "Αννι άρχισε να τρέχει στο δωμάτιο και προσπάθησε να φθάσει στην πόρτα. Μα ο Γκέρντ δρέθηκε μ' ένα πήδημα πλάι της και στάθηκε μπροστά στην πόρτα. «Αφισε να του πέσει το πιστόλι και έβγαλε από την τσέπη του ένα μαχαίρι.

Η "Αννι έβγαλε μιά φωνή και πήγε στην πιο μακρινή γωνιά του δωματίου. Ένα δάξο από πορσελλάνη έπεσε από τον μπουφέ και έσπασε.

Μαχαίρι και πιστόλι

Ο Γκέρντ ακολούθησε άργα: την "Αννι, κοιτώντας το μαχαίρι και χαμογελώντας σαρκαστικά:

—Λοιπόν, ξαναείπε, θα συναντηθούμε στον άλλο κόσμο!

«Έκανε ένα πήδημα προς τα εμπρός και έχωσε το μαχαίρι στον λαιμό της "Αννι.

«Εκείνη δεν έβγαλε άχνα. «Έφερε μόνο τα δυο χέρια κοντά στην πληγή και προσπάθησε να τρέξει γύρω από το τραπέζι.

Ο Γκέρντ χύμηξε πάνω της και την άρπαξε από το χέρι. Την κράτησε γερά και την ξαναχτύπησε με το μαχαίρι. Την χτύπησε στο λαιμό, στα χέρια, στο πρόσωπο. Εκείνη έπεσε στο πάτωμα και έμεινε ακίνητη.

Τότε ο Γκέρντ πήδησε από πάνω της και σήκωσε το πιστόλι από το πάτωμα.

Του έβγαλε την ασφάλεια και, πηγαίνοντας κοντά στην "Αννι, την πυροβόλησε τρεις φορές - δυο πτό στήθος και μιά στο κεφάλι. «Επειτα έχωσε το πιστόλι στην τσέπη του, σκούπισε το μαχαίρι από το τραπέζο μάντηλο και βγήκε από το δωμάτιο.

Το άλλο θύμα

Καθώς περνούσε από το χάλ, μιά ηλικιωμένη κυρία κατέβαινε τη σκάλα. Ήταν πολύ παραγμένη.

—Μά τί συμβαίνει λοιπόν; ρώτησε. Για το δνομα του Θεού, τί συμβαίνει;

Ο Γκέρντ Σμίτ στάθηκε στο πρώτο σκαλοπάτι και σημάδεψε την ηλικιωμένη κυρία. Της έριξε τέσσερις πυροβολισμούς στη σειρά. Το πιστόλι του άδειασε.

Η ηλικιωμένη κυρία τον κοίταξε χωρίς να καταλαβαίνει και κατρακύλησε από τη σκάλα.

Η πρώτη νύχτα

Ο Γκέρντ Σμίτ πήγε στην τουαλέττα, που ήταν κοντά στην κρεμάστρα, έπλυσε προσεκτικά τα χέρια του και το μαχαίρι, με το σαπούνι και την θούρσα των νυχιών, έβαλε στις τσέπες του και τα δυο όπλα, φόρεσε το παλτό του και βγήκε από το σπίτι.

Γυρίζοντας στο σπίτι του αγό-

ρασε από ένα φαρμακείο ένα λευκόπλάστ και το έβαλε στη μικρή πληγή που είχε κάνει στον δείκτη του δεξιού χεριού του, καθώς καθάριζε το μαχαίρι.

Στο βραδινό φαγητό ήταν ήρεμος. Δεν είχε, όμως, πολλή όρεξη.

Μετά το φαγητό πήγε περίπατο με τους γονείς του. Κάποια στιγμή τους είπε:

—Κατάλαβα πώς η "Αννι δεν είναι η κατάλληλη γυναίκα για μένα. Δεν θα την παντρευθώ.

«Όταν γύρισαν στο σπίτι, ξάπλωσε ήσυχος στο κρεβάτι του.

Την ίδια, όμως, νύχτα τον έπιασαν. Κάποιος γνωστός του τον είχε δει να μπαίνει στο σπίτι όπου βρέθηκαν σκοτωμένες οι δυο γυναίκες.

Ο Γκέρντ Σμίτ καταδικάστηκε, στις 21 Δεκεμβρίου 1942, για διπλό φόνο, σε φυλάκιση 6 ετών. Στις 25 σελίδες της καταδικαστικής αποφάσεως διατυπώνεται η αποψη πως η συμπεριφορά του δεν ήταν ανέντιμη.

Εναντίον αυτής της αποφάσεως υπέβαλε ένσταση ο εισαγγελέας.

Στις 13 Οκτωβρίου 1944 ο Σμίτ καταδικάστηκε σε θάνατο από το ανασθεωρητικό δικαστήριο της Κολωνίας.

Ελεύθερη

Επειδή πλησίαζαν τα συμμαχικά στρατεύματα, η απόφαση δεν εκτελέστηκε. Οι φυλακές της Κολωνίας και έπειτα της Φραγκφούρτης, όπου τον μετέφεραν, έκκενώθηκαν.

Οι κατάδικοι έπεσαν στα χέρια των Αμερικανών, που τους έστειλαν στο Μόναχο, σ' ένα στρατόπεδο που προωριζόταν για Ολλανδούς υπηκόους. Ο Σμίτ έδωσε στους Αμερικανούς ένα ψεύτικο όνομα -Φρέντ Μπάκερ- και είπε πως ήταν πολιτικός κρατούμενος των χιτλερικών. Έζησε μερικούς μήνες στο Άμδούργο με το όνομα Μπάκερ. Έπειτα πήγε στο Βερολίνο.

Γάμος και αποκάλυψη

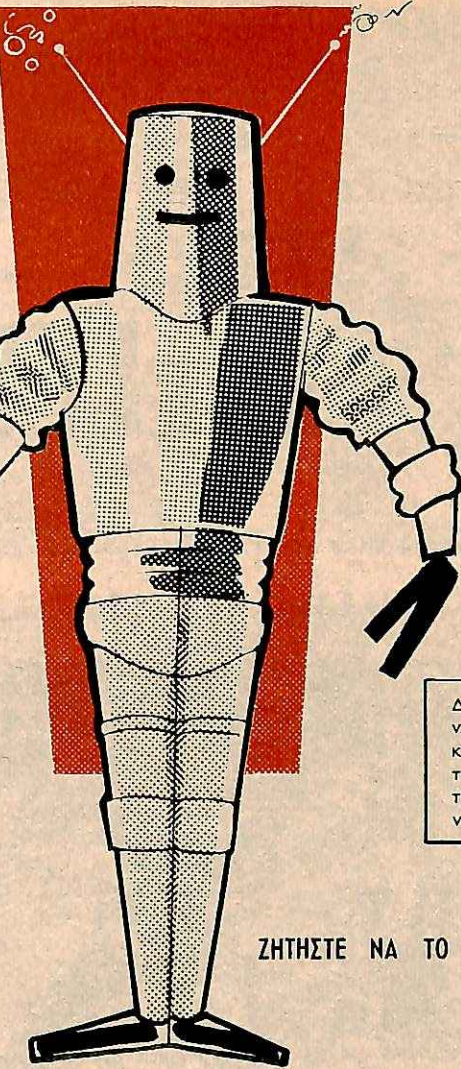
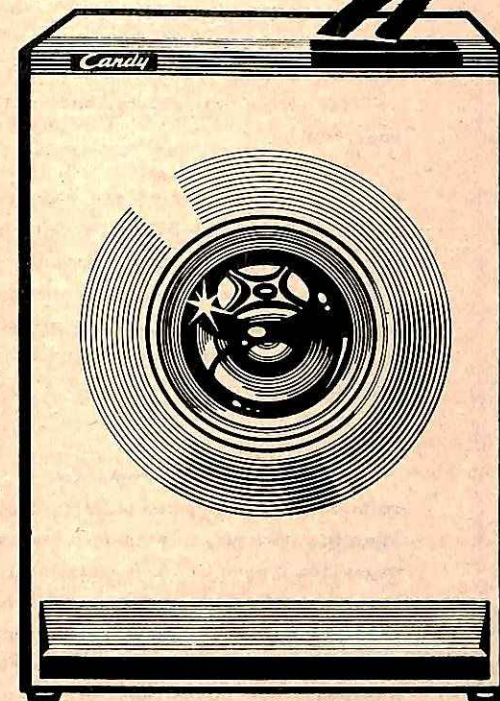
Εκεί, την άνοιξη του 1946, γνώρισε την χήρα ενός χιτλερικού εργατικού ήγέτου. Την έλεγαν "Αννα. Στις 17 Αυγούστου 1946 παντρεύθηκαν. Ο Σμίτ πήρε τώρα το όνομα Γκέρντ Σίγκφρντ Κλάιν και εμφανίσθηκε ως διπλωματούχος μηχανικός. Δούλεψε για ένα διάστημα στους Ρώσους, στο Κάρλσχορστ, και έπειτα εγκαταστάθηκε κοντά στην Καρλσρούη, με το όνομα Σίγκφρντ Μαλένκα. Σε κείνη την παράξενη αποθήκη από μπετόν, με την ψηλή καμινάδα, μέσα στον εγκαταλειμμένο κήπο. Και στα 1955 τον επισκέφθηκε ο επιθεωρητής Σίγκμουντ, χωρίς να έχει ιδέα ποιος ήταν - μόνο και μόνο έπειδη κυκλοφορούσαν στη γειτονιά παράξενες φήμες γι' αυτόν...

Το μοιραίο τέλος

Ετσι ο Γκέρντ Σμίτ δεν μπόρεσε να ξεφύγει την μοίρα του. Η καταδικαστική απόφαση, που είχε βγεί εις βάρος του το 1944 για τον διπλό φόνο, εκτελέστηκε έπειτα από δώδεκα χρόνια...

Το **Candy**
είναι το καλλίτερο
γι' αυτό
μόνον το **Candy**
είναι για σās

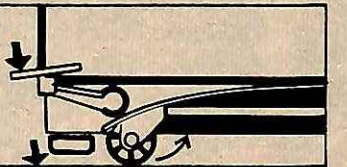
Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ ΣΤΟΝ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟ ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΜΟ



Candy
ΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ-ΡΟΜΠΟΤ

Τοποθετώντας τον διακόπτη σ' ένα από τα 8 προγράμματα πλυσίματος που ταιριάζει στα ρούχα σας, μπορείτε να φύγετε για τις δουλειές σας. Γυρίζοντας θα βρῆτε τα ρούχα σας πεντακάθαρα, έτοιμα για σίδερο και την μηχανή σε θέση να δεχθῇ μιά νέα έντολή για ένα καινούργιο πλύσιμο τέλειο όπως το προηγούμενο.

Δεν χρειάζεται μόνιμο σύνδεσι και εγκατάστασι. Πιέζοντας ειδικό Πεντάλ της βάσεως μετακινείται επί τροχών.



ΖΗΤΗΣΤΕ ΝΑ ΤΟ ΔΗΤΕ: Η ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΤΟΥ ΘΑ ΣΑΣ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΗ

ΤΙΜΕΣ ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ ΧΑΜΗΛΕΣ ΛΟΓΩ ΤΗΣ
ΤΕΡΑΣΤΙΑΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

3,5 ΚΙΛΩΝ Δρ. 11.500
5 ΚΙΛΩΝ Δρ. 12.900

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ:
α' ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 11
8' ΣΤΑΔΙΟΥ-ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ

ΡΑΔΙΟ ΑΘΗΝΑΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:
γ' ΤΣΙΜΙΣΚΗ 35
(Ν. ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ)

"ΕΘΝΙΚΗ"

ΚΛΑΣΣΙΚΑ ΕΠΙΠΛΑ
ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

giao

ΕΠΙΠΛΑ ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 10-ΤΗΛ. 231-178

Έδω ι, Έει

Το ενδιαφέρον του κοινού μετεφέρθη
από την οκνηρή στην πλατεία...



ΜΙΑ ΕΞΩΤΙΚΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ, ΜΕ ΕΞΩΤΙΚΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑ - Η ΜΑΧΑΡΑΝΗ ΚΑΙ Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ

«Η πυκνότερη κατά τετραγωνικό μέτρο συγκέντρωση διασημοτήτων κάτω από την ίδια στέγη». Με την φράση αυτή απέδωσε παριστάμενος τις εντυπώσεις του από την πρόσφατη πραγματικά παρισινή βραδιά στο «Λίγιο». Για πρώτη ίσως φορά το ενδιαφέρον του κοινού μεταφέρθηκε από την σκηνή στην πλατεία. Κι αυτό δεν είναι μικρό, γιατί οι επιθεωρήσεις του περιφημού καμπαρέ δεν είναι ποτέ εύκαταφρόνητες. Εκείνο το βράδυ, όμως, τα τραπέζια ήταν κατάμεστα από όνοματα. Στάρ και προσωπικότητες, πλάι-πλάι, έκαναν ό,τι μπορούσαν για να διατηρήσουν το χαμόγελο της περιστασεως, κάτω από τα άσταμάτητα φλάς των φωτογράφων που τους πολιορκούσαν. Οι Ουίντσον κατείχαν το συνηθισμένο τραπέζι τους και δίπλα ο Μπέμπι Πινιατάρι με την τέως πριγκίπισσα Φύρστενμπεργκ. Ο Σάχς φον Όπελ, λίγο πιο κάτω, με την μνηστή του Μπριγκίττα. Από το Χόλλυγουντ

Η ΚΑ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ Ο ΠΡΕΣΒΥΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ



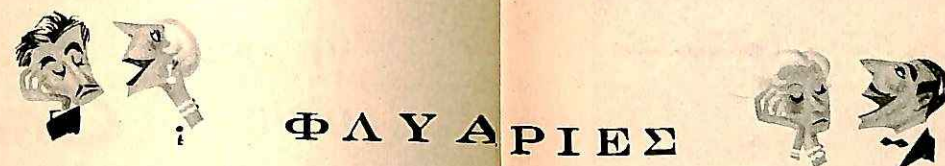
Ο ΡΟΖΕ ΒΑΝΤΙΜ Κ' Η ΚΑΤΡΙΝ ΝΤΕΝΕΒ, ΑΡΑΒΩΝΙΑΣΜΕΝΟΙ ΑΚΟΜΗ



ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΘΕΑΤΑΣ ΚΙ Ο ΔΟΥΣ ΤΟΥ ΜΠΕΝΤΦΟΡΝΤ ΜΕ ΤΟΝ ΖΑΝ ΚΛΩΝΤ ΠΑΣΚΑΛ



ο Μελ Φερρέρ και ο Κάρυ Γκράντ, που διασκέδασε πολύ όταν κάποια ώραία τον νόμισε για τον (μακαρίτη) Γκάρυ Κούπερ. Η Κα Πομπιντού ήταν επίσης παρούσα και συνομιλούσε (όχι πολιτικά) με την σύζυγο του Ράσου πρεσβευτού Κα Βινογκράντφ, που είχε για συνοδό της τον Γάλλο υπουργό των Εσωτερικών κ. Ροζέ Φρέυ. Ο Μωρίς Σεβαλιέ, σε ένα άλλο τραπέζι, έρωτοτροπούσε, με γαλατική ευγένεια, και με τις δυο δίδυμες αδελφές Κέσσερ, ενώ μια εξωτική συντροφιά άσπαστους, με τα εξωτικά χαμόγελά της και τις εξωτικές ενδυμασίες της, την γενική προσοχή. Ήταν η μαχαράνη της Μπαρόντα, ο γιος της και η ακολουθία τους. Επιτέλους, αφού πιά πέρασαν τα μεσάνυχτα και κορέσθηκε το ενδιαφέρον της μιάς διασημότητας για τις υπολοιπές, άρχισε η παράσταση. Ήταν η νέα επιθεώρηση των Λουί Γκερέν και Ρενέ Φαρανταίν «Ακολουθα με».



ΦΛΥΔΡΙΕΣ

ζ Κέρκυρα, «Αχιλλείου», Καζίνο... Ποιό ήταν εκεί, ποιός έχασε και ποιός κέρδισε, τί έγινε, τί έλέχθη, ποιές κυρίες φαντάζανε με τα μακρυά βραδινά την λαμπρή νύχτα των εγκαινίων, τί κοσμήματα στόλισαν τους λευκούς λαιμούς, τί κτενίσματα υψώθηκαν, ξανθά, κόκκινα, μαύρα... Η ήχώ της εορτής δεν κόπασε ακόμη, ιδίως που πολλοί έμειναν και για το Νέον Έτος και μερικοί βρίσκονται ακόμη εκεί...

ζ Κινηματογράφο... τώρα και η-συχία και τότε μιά δόλτα στα πιο ήρεμα και χωρίς άττραξιόν ή «επιθεωρήσεις πίστας» κέντρα αναζητούν οι περισσότεροι, ενώ «έκδρομη» είναι ο στόχος μερικών αγέρωχων ορειβατών, που αναζητούν κορυφές και καταφύγια και καθαρούς ξημούς ορίζοντες...

ζ Δώρα... άφθονα αντήλλαξαν οι Άθηναίοι έφέτος, και πρέπει κανείς να όμολογήσει ότι ποτέ τα καταστήματα δεν προσέφεραν τόση ποικιλία από καλόγουστα αντικείμενα. Μέσα στην άνοδο της ποιότητας, μέγα ρόλο έπαιξε και η Δανία, που είχε στείλει χαριτωμένα και άπείριτα μπιμπελό, πιατικά, έπιπλα, σε ώραιότατα σχέδια...

ζ «Νταϊβιντ και Λίζα»... είναι φαίνεται η έκπληξις του 1962. Φίλμ γυρισμένο θέβαια από περίπου άγνωστο σκηνοθέτη (τον Φράνκ Πέρρυ), με τελείως άγνω-

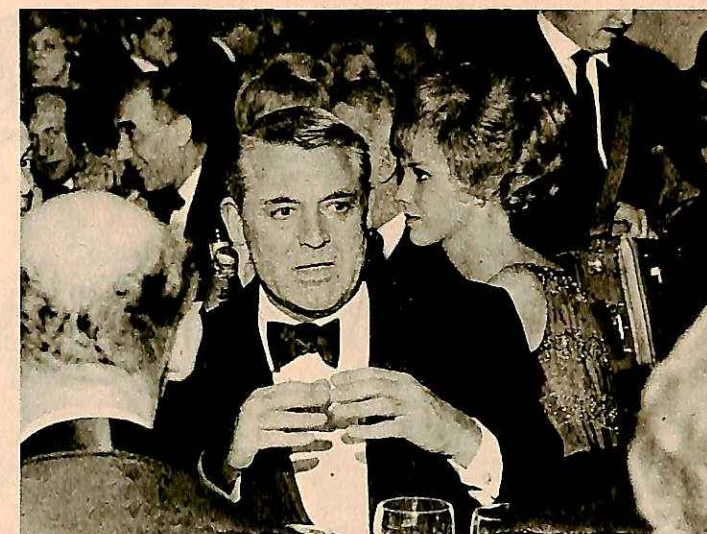
στους ήθοποιούς, αποτελεί μιά σημαντική άμερικανική παρουσία στον καλλιτεχνικό και σχεδόν υπερρεαλιστικό τομέα του κινηματογράφου... Δυο νέα παιδιά, με βαρείες νευρασθένειες, συναντώνται σε ένα ψυχιατρείο. Οί γιατροί τα θεωρούν άθεράπευτα. Άλλα μιά άπροσδόκητη έρωτική διάθεσις τα συνδέει και, μέσα σε μιά μάχη, όπου τα όνειρα και η πραγματικότητα, ή απόγνωσης και ή έλπίδα διασταυρώνονται, ξαναβρίσκουν την ζωή και την χαρά της...

ζ Πολυγαμία... σύγχρονα προβλήματα... Στα Ήνωμένα Έθνη, ένας απεσταλμένος από μιά μικρή χώρα της Δυτικής Αφρικής παρεπονείτο για την μοναξιά του. «Εκεί κάτω στην πατρίδα μου έχω τρεις συζύγους, έξηγησε μελαγχολικά, αλλά ή κυβέρνηση δεν έχει τα μέσα να μου έπιτρέψει να πάρω και τις τρεις, και έγώ δεν τολμώ να διαλέξω μιά»...

ζ Όρθότατο... Ένας νεαρός, που πάει να υποδεχθώ την αρραβωνιαστικιά του στο τραίνο, κρατά ένα μπουκέτο τεχνητά λουλούδια. «Ψεύτικα λουλούδια; τον ρωτά ή μητέρα του. Γιατί όχι αληθινά;». «Ξέρεις, μάμά... καθυστερεί συνήθως τόσο πολύ...»

ζ Τί λένε... «Αν ή νέα γενεά δεν ξέρη που πηγαίνει, αυτό συμβαίνει γιατί ακολουθεί τα ίχνη της προηγούμενης»...

777



Ο ΚΑΡΥ ΓΚΡΑΝΤ έκουσε ασφαλώς τις πιο παράξενες έρωτήσεις από θαυμάστριές του. Κάποια τον ρώτησε αν στο επόμενο φίλμ του θα παίξει τον ρόλο του...Φιντέλ Κάστρο



Η ΙΡΑ ντε Φύρστενμπεργκ έφθασε με τον Μπέμπι Πινιατάρι, αλλά, στην προκειμένη περίπτωση, ο φακός την έπιασε δίπλα στον βαρώνο ντε Σάμπρόλ.

Ο ΖΑΝ ΚΛΩΝΤ ΜΠΡΙΑΛΥ, που γνωρίζει τώρα μεγάλη έπιτυχία στο θέατρο «Ρουαγιάλ», συνόδευε την πάντοτε γοητευτική Μισέλ Μοργκάν. Δεν έλέχθη σχετικά κάτι το ιδιαίτερο



(Φωτ. Dalmat)

1962, μιὰ κακὴ χρονιά για τὸ ἐλλήνικὸ θέατρο

ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

● Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ θγάζει λόγο στους έκλογείς:

—...Εκείνο που ζητεί από σας τὸ κόμμα μου, είναι νὰ μείνῃ ἄλλα τέσσερα χρόνια στὴν ἐξουσία γιὰ νὰ ἐφορμήσῃ τὸ πρόγραμμά του...

—Καί ποῖο εἶναι τὸ πρόγραμμά του; ρωτᾷ ἕνας ἀκροατής.

—Νὰ μείνῃ ἄλλα τέσσερα χρόνια στὴν ἐξουσία!

● ΕΝΑΣ νέος διηγείται στους φίλους του:

—Ὁ πατέρας μου εἶναι ἀκατανόητος. Ὅταν τοῦ εἶπα ὅτι σκοπεῖ νὰ ἀνοίξῃ μιούζικ - ἡλᾶ ἔβαλε τὶς φωνές καὶ μοῦ εἶπε: «Θέλεις, λοιπόν, ἄλλιε, νὰ ἀτιμάσῃς τὸ ὄνομά μου;». Καὶ ὅταν τοῦ εἶπα ὅτι θὰ χρησιμοποίησῃ ψευδώνυμο, ἔγινε πάλι ἔξω φρενὼν καὶ φώναξε: «Καὶ ἂν πετύχῃ, δὲν θὰ μάθῃ ἔτσι κανεὶς ὅτι εἶσαι γιὸς μου!».

● —**ΑΚΟΥ**, παιδί μου, λέει ἡ κυρία στὴν μαγειρίσά της. Ὁ ἄνδρας μου παραπονιέται πότε ὅτι ἡ σούπα εἶναι κρύα, πότε ὅτι τὸ ψητὸ εἶναι καμμένο, πότε ὅτι οἱ σάλτσες εἶναι πολὺ ἄλμυρες. Δὲν μπορεῖ νὰ συνεχισθῇ αὐτό!

—Τὸ καταλαβαίνω, κυρία, ὅτι αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ συνεχισθῇ. Καὶ ἂν ἦμουν στὴν θέση σας θὰ χωρίζα ἕνα τέτοιο ἄνδρα!

● **Η ΓΚΡΙΝΤ** Μπέργκμαν ἔχει μιὰ ἑπαυλὴ στὴν Γαλλία καὶ ἀρνήθηκε νὰ τὴν πωλήσῃ σὲ μιὰ φίλῃ της, ποὺ ἤθελε πολὺ νὰ τὴν ἀγοράσῃ.

—Μὰ γιατί δὲν τὴν πούλας, ἀφοῦ δὲν πηγαίνει ποτὲ ἐκεῖ;

—Δὲν ξέρεις, ἀπάντησε ἡ "Γκριντ, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἔχῃ κανεὶς κάποιο μέρος ὅπου νὰ μὴν πηγαίνει καὶ νὰ πιστεῖται ὅτι θὰ ἦταν εὐτυχὴς ἐκεῖ ἂν πῆγαινε;

Τότε παρενέβη ὁ σύζυγος τῆς Μπέργκμαν:

—Αὐτὸς, νομίζω, εἶναι ὁ καλύτερος ὀρισμὸς τοῦ παραβέσιου.

● **ΣΕ** ἕνα καζίνο, ἕνας παίκτης πλησιάζει ἕναν χαρτοκλέπτη καὶ τοῦ ψιθυρίζει στὸ αὐτί:

—Δὲν θὰ ἦταν προτιμότερο νὰ χάνετε πότε - πότε, ἔτσι γιὰ τὴν προσχήματα;

—Δὲν ἔχω καιρὸ. Ἦ σαιζὼν τελειώνει!...

● **ΕΝΑΣ** ἀρχαιοφίλος ποὺ ἔχει μεγάλῃ συλλογὴ ἀρχαίων ἐργῶν δείχνει τὴν συλλογὴ του σὲ ἕνα νεόπλουτο:

—Καὶ αὐτὸ ἐδῶ τὸ ἀγάλμα εἶναι 2.000 ἐτών.

—Μὴ λές ὑπερβολές, φίλε μου. Μόλις τώρα βρισκόμαστε στὸ 1962...

● **ΚΑΠΟΙΟΣ** ρωτᾷ ἕνα γλύπτη:

—Πῶς τὰ καταφέρνετε νὰ φτιάχνετε τόσο ὥραία ἔργα;

—Μὰ εἶναι ἀπλούστατο! Παίρνω ἕνα κομμάτι μάρμαρο καὶ πετῶ ἀπὸ αὐτὸ ὅλα τὰ ἀχρήστα.

● **ΚΑΠΟΙΟΣ** ἀγόρασε ἕνα καναρίνι ποὺ κελαιοῦσε θαυμάσια, ἀλλὰ μόλις τὸ πῆγε στὸ στίτι του ἀντελήφθη ὅτι τὸ καναρίνι εἶχε ἕνα μόνο πόδι.

Γυρίζει ὠργισμένος στὸ κατάστημα ὅπου τὸ ἀγόρασε καὶ τὸ ἐπιστρέφει στὸν πωλητή.

—Μὰ τί θέλατε; τὸν ρωτᾷ ὁ πωλητής. Ποιὶ πού νὰ τραγουδᾷ ἡ πουλί πού νὰ χορεύῃ;



Η ΠΡΩΤΗ ΣΤΡΟΦΗ τῆς μανιέλας ἀπέτυψε τὸν Πιέρ Μπρασέρ καὶ τὴν Μαρίνα Βλαντύ στὸ πρῶτο πλάνο ἀπὸ τὴν καινούργια ταινία τους «Σοβαροὶ λόγοι», τῆς ὁποίας τὸ γύρισμα ἔχει ἀρχίσει στὰ στούντιο Βιλανκούρ. Τὸ εὐτυχές αὐτὸ γεγονός γιορτάσθηκε μὲ κοιταίηλ πάρτυ, τὸ ὁποῖο παρετέθη στὸ στούντιο.



ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ἀπὸ τὸν σύζυγο δέχεται ἡ "Γκριντ Μπέργκμαν γιὰ τὸν βριαμβὸ της στὴν «Ἔντα Γκάμπλερ».

Ο ΜΙΛΚΟ θαυμάζει τὸ λιονταράκι ποὺ χάρισε ἡ μαμὰ του Τζίνα (Λολλομπρίτζιντα) σὲ κάποιον φίλο κλόουν.



● **Η ΣΥΖΥΓΟΣ:** Γιατί φωνάζεις ποὺ ἀγοράζω μὲ πίστωση; Ἐσὺ δὲν μού λές συνεχῶς ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος μὲ μέλλον;

● **Η ΚΥΡΙΑ** ρωτᾷ τὴν νέα ὑπρέτρια:

—Καί γιατί ἔφυγες ἀπὸ τὸ σπίτι ποὺ ἥσουν ἔως τώρα;

—Γιατί ἡ κυρία ἤθελε νὰ πλένω τὰ παιδιά καὶ ἐγὼ δὲν ἤθελα!

—Πάρτην, μαμά! φωνάζουν ἀμέσως τὰ παιδιά τῆς νέας κυρίας.

● **Ο ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ** συγγραφεὺς συναντᾷ στὸ δρόμο ἕναν κριτικὸ καὶ τὸν ρωτᾷ ὠργισμένος:

—Γιατί φύγατε ἀπὸ τὴν δεύτερη πράξη τοῦ ἔργου μου;

—Ἀπὸ εὐγένεια... Ἦταν, βλέπετε, δύσκολο νὰ φύγω ἀπὸ τὴν πρώτη...

● **Ο ΔΟΥΜΑΣ** υἱὸς παρακολουθοῦσε ἕνα δράσμὸ στὸ θέατρο τὴν τελευταία παράσταση τοῦ ἔργου ἐνὸς συναδέλφου του ποὺ καθόταν δίπλα του. Σὲ μιὰ στιγμή σκύβει καὶ τοῦ δείχνει ἕναν κοιμισμένο θεατὴ καὶ τοῦ λέει:

—Νὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἔργου σου!

Τὴν ἐπομένῃ στὸ ἴδιο θέατρο παιζόταν ἕνα ἔργο τοῦ Δουμά υἱοῦ καὶ στὴν πρώτη παράστασή ὁ συνάδελφος του ποὺ καθόταν δίπλα στὸν συγγραφέα, τοῦ εἶδε ἕναν θεατὴ ποὺ κοιμόταν. Ὁ Δουμάς υἱὸς κατάλαβε τὸν ὑπαινιγμὸ καὶ τοῦ ἀπάντησε:

—Ἀ, τὸν γνωρίζω! Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ χθεσινός. Δὲν ζήτησε ἀκόμη!

● **ΕΝΑΣ** Ἀμερικανὸς ἔστειλε κάποτε στὸν Χεμινγκουέι ἕνα δολλάριο μὲ τὴν παράκληση νὰ τοῦ στείλῃ ἐνὰ αὐτόγραφο γιὰ τὴν συλλογὴ του. Ὁ διάσημος συγγραφεὺς, ποὺ ἔπαιρνε ἕνα δολλάριο γιὰ κάθε λέξη, τοῦ ἔστειλε ἕνα χαρτί ποὺ ἔγραφε ἀπλῶς: «Θένης» (εὐχαριστῶ).

● **Ο ΛΟΧΑΓΟΣ** στὸν φαντάρου:

—Ὅταν σὲ διατάζουν νὰ καθαρῖς τὸ ἄβλο σου, ποῖα πράξη πρωτοκάνεις;

—Κοιτάζω τὸν ἀριθμὸ του!

—Μπᾶ! Καί γιατί;

—Γιὰ νὰ μὴν καθαρῶ τὸ ὄπλο κανενὸς ἄλλου!

● **ΕΝΑΣ** βουλευτὴς ἐξηγοῦσε μιὰ μέρα σὲ ἕναν συνάδελφό του.

—Τὸ πρότυπο τοῦ σύγχρονου πολιτικού εἶναι ὁ Κολόμβος...

—Καί πῶς αὐτός;

—Γιατί ὁ Κολόμβος δὲν ἤξερε ποῦ πῆγαινε, δὲν ἤξερε ποῦ βρισκόταν ὅταν ἔφθασε, καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔκανε μὲ χρήματα ποὺ δὲν ἦταν δικά του!...

παράσταση ἐνὸς ἔργου, χωρὶς βέβαια ἰδιαιτέρως ἀξιώσεις, ἀλλὰ μὲ ἐπιτυχημένους ἀσπιοκούς μύθους πρὸς πολλὰ σημεία καὶ στοιχεῖα τῆς σύγχρονης ἐλληνικῆς ζωῆς. Κάτι ποὺ ἐξασφαλίζει μιὰ εὐχάριστη δρασιά στὸν θεατὴ. Κάτι ποὺ εἶναι ἀπὸρροια δημιουργικῆς ἀποδόσεως ἐνὸς διασκεδαστικοῦ κειμένου.

Τσιφόρος - Βασιλειάδης

Συμπαθητικὸ τὸ νέο ἔργο τοῦ Νίκου Τσιφόρου καὶ τοῦ Πολυβίου Βασιλειάδη, ποὺ ὁ τίτλος του εἶναι «Ἐρωτευθῆτε, παρακαλῶ». Δὲν λείπει βέβαια πολὺ μέγιστα πράγματα, ἐξασφαλίζει ὅμως μιὰ εὐχάριστη δρασιά. Ἰκανοποιητικὸς —ἰδιαίτερα— ὁ Κώστας Βουτσᾶς καὶ συμπαθητικὴ ἡ Κάκια Ἀναλὺτῃ. Ὁ Ρηγόπουλος ἔχει ὠριμένες καλὲς στιγμές, συνολικὰ ὅμως ὁ ρόλος ἀποζητοῦσε ἡθοιοῦ μεγαλυτέρας ἡλικίας καὶ πειστικότερο στὴν διαγραφή τοῦ τύπου. Ἡ Μαρίκα Νέζο κι αὐτὴ τὴν φερά στὸ στοιχεῖο τῆς. Στὸν πίνακα τῆς ἐπιτυχίας ἔχει θέση καὶ ἡ Κατερίνα Γιουλᾶκη. Θὰ πρέπει ἀκόμη νὰ ἀναφερθῇ ἐπαινετικά ἡ νέα σκηνογραφικὴ ἐργασία τοῦ Βαγγέλη Ὁλύμπιου.

Καλυτὰ - Οἰκονομίδης

Μετὰ τὴν ἀποτυχία τοῦ θεατρικοῦ ἔργου τοῦ Μίκη Θεοδωράκη, ὁ Μάνος Κρατῆρς διέκοψε τὶς παραστάσεις του στὸ θέατρο «Καλυτὰ» καὶ τώρα ἐμφανίζεται σ' αὐτὸ ἕνα καινούργιο συγκρότημα. Συγκρότημα μουσικὸ. Ἐπικεφαλὴς, ἡ Ἄννα καὶ ἡ Μαρία Καλυτὰ καὶ ὁ Γιώργος Οἰκονομίδης. Μαζί τους ὁ Στάλγικας, ὁ Μανέλλης καὶ ἡ Μάριον Σίβα. Τὸ θέαμα ἐπιθεωρησιακό. Συμπαθητικὸ, καλοδοσμένο, διασκεδαστικό. Χωρὶς ἴσως ἰδιαιτέρως ἀξιώσεις, ἀλλὰ, μ' ὅλα τὰυτα, καὶ ποὺ ὁ θεατὴς βλέποντάς το περνᾷ εὐχάριστες ὥρες.

Ἡ «Κληρονόμος»

Ἡ Ἑλλῆ Λαμπέτη δὲν εἶχε τύχη μὲ τὴν ἐφετηνὴ πρώτη ἐπικοινωνία της μὲ τὸ ἀθηναϊκὸ κοινό. Ἡ «Ὀντίνα» δὲν ἄρεσε καὶ ἔτσι, ἔως ὅπου ἀνεβάσθη ἕνα ἄλλο καινούργιο ἔργο ἀξιώσεων, προσέφυγε σὲ μιὰ παλιά τῆς ἐπιτυχία. Στὴν «Κληρονόμο». Στὸ ἔργο αὐτὸ, ἡ δημοφιλὴς πρωταγωνίστρια ἀνανέωσε τὴν παλιά ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία της. Τὸ σημερινὸ ὅμως ἐμφυχο πλαίσιο τῆς δὲν φθάνει στὸ ὕψος τοῦ λαμπροῦ συνόλου ἀπὸ ποῦ εἶχε παρουσιάσει πρὶν ἀπὸ χρόνια ὁ Κώστας Μουσοῦρης τὸ ἴδιο ἔργο, μὲ τὴν Λαμπέτη στὸν βασικὸ ρόλο. Παρὰ τὸ γεγονός αὐτὸ καὶ πάλι τὸ ἔργο προσελκύει καὶ οἱ θεαταὶ φεύγουν ἀρκετὰ ἰκανοποιημένοι.

«Κάτω οἱ γυναῖκες»

Εἶναι περίεργο πῶς ἕνας συγγραφεὺς τῆς πνευματικότητος καὶ τοῦ ταλέντου τοῦ Σωτήρη Παταγῆ ἔγραψε ἕνα ἔργο ὅπως ἡ φάραξ αὐτῆς ποὺ ἀνέθηκε στὸ θέατρο Χατζηχρήστου. Εἶναι καὶ πολὺ χαμηλὴς στάθμης, καὶ ποὺ περιλαμβάνει καὶ πράγματα ἐντελῶς ἀπαράδεκτα καὶ ποὺ, ἂν προκαλῇ τὸ γέλιο, τὸ προκαλεῖ μόνο χάρις στὸν τρόπο ποὺ

παρουσιάζεται ἀπὸ τὸ συγκρότημα Χατζηχρήστου. Αὐλωνίτη, Βασιλειάδου καὶ Ρίζου. Παίζουν ὅλοι μὲ ὑπέρμετρο μῆτρο, λένε πολλὰ πράγματα ἐκτός κειμένου καὶ μὲ τὴν ζωντάνια καὶ τὸ κέφι τους προσελκύουν τὸν χωρὶς ἀξιώσεις θεατὴ. Ἐν πάσῃ ὁμως περιπτώσει ἀπὸ τὸν Παταγῆ, ποὺ —τὸ ξαναλέω— συγκαταλέγεται στυλὸς πῶς ἀξιόλογους πνευματικούς δημιουργούς μας καὶ κείμενα τοῦ ἔχουν μεταφρασθῇ καὶ σὲ ξένες γλώσσες, ὅλοι περιμένουμε καὶ ποὺ νὰ ἔχῃ οὐσιαστικότερο καὶ πῶς ἐνδιαφέρον περιεχόμενο. Καὶ ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ τὴν μορφή αὐτοῦ τοῦ ἔργου, ἀπὸ τὸ ὁποῖο φεύγει ὁ θεατὴς καὶ δὲν θυμᾶται παρὰ μόνον τὸ παίξιμο τῶν ἡθοποιῶν.

Ἡ θεατρικὴ κρίσις

Αὐτὰ γιὰ τὰ πέντε καινούργια ἔργα ποὺ ἀνέθηκαν στὴν ἀθηναϊκὴ σκηνή. Ἐν τῷ μεταξύ πολλοὶ εἶναι οἱ βίαιοι ποὺ προετοιμάζουν νέα ἔργα καὶ πολλὰς καινούργιες ἀλλαγές ἀναγγέλλονται. Ἐάν ἐξαιρέσουμε, δηλαδή, 3 - 4 θιάσους ποὺ προσελκύουν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινού, τότε μὲ τὶς προσωπικότητες τῶν βασικῶν πρωταγωνιστῶν τους, ὅσο καὶ μὲ τὴν φροντισμένη σύνθεσιν τοῦ ἐπιτελείου ποὺ τοὺς πλαισιώνει, ὅλα τὰ ἄλλα «συγκροτήματα» δὲν παρουσιάζουν ἀξιόλογη κίνησις. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι καθόλου περίεργο. Τόσο θιάσοι —θιάσοι ποὺ ἔχουν πολλὰ μέτρα στελέχη ποὺ πλαισιώνουν 2 - 3 καλὸς ἡθοποιούς— τόσο, λοιπόν, θιάσοι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐργασθοῦν ὅλοι καλά. Καὶ παραστάσεις ἰκανοποιητικὲς δὲν μποροῦν νὰ ἐμφανισθοῦν καὶ τὸ κοινὸ ποὺ παρακολουθεῖ τὶς ἐκδηλώσεις τῆς καλλιτεχνικῆς ζωῆς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καλύψῃ τὶς ἀνάγκες τους. Ἐπειτα ὑπάρχει καὶ κατὰ ἄλλο πολὺ σημαντικό: Ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου. Ἡ αὔξησίν της, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ πουργιμισμὸς τοῦ ταμίου, τὸ φιλοδώρημα τοῦ ταξιθέτου, τὸ πανάκριβο πρόγραμμα, ὅλα αὐτὰ συνδέονται ἕνα πρὸς ἓνα καὶ εἶναι ἐκείνους ποὺ δὲν τὸ σκέπτονται. Ἀποδείχνει ὅτι τὸ θέμα τοῦ εἰσιτηρίου ἐπιδρά ἀποφασιστικά ἐνὶ πᾶσι ὅσα θέατρα καθιέρωναν παραστάσεις μὲ λαϊκὲς τιμὲς ἀπέκτησαν πληθωρικὸ κοινό. Ἀλλὰ φυσικὰ οἱ θεατρικοὶ ἐπιχειρηματίαι στὴν μεγάλη πλειονότητά δὲν τὰ υπολογίζουν ὅλα αὐτὰ καὶ νομίζουν ὅτι καθεστὸς φταίει τὸ ἔργο. Βέβαια ὑπάρχουν ὠριμένες —περιπτώσεις ποὺ πραγματικὰ δὲν ἀπαιτεῖ ἡ σκηνοθετικὴ δημιουργία ποὺ παρουσιάζει ἕνας θιάσος, ἡ δὲν ἀρέσει ὁ τρόπος ποὺ ἔχει ἀνέβῃ καὶ παίζεται ἕνα ἔργο. Ἐφετός, ὅμως, συμβαίνει ἔργα ἐνδιαφέροντα, παραστάσεις καλές, θέαματα ἀξιόλογα, νὰ μὴν προσελκύουν ὅσο κοινὸ θὰ περίμενε κανεὶς ἐὰν συνέκριναν. Καὶ φυσικὰ τὴν ὥρα ποὺ ἕνα ἔργο εἶναι καλὸ, ἡ παράστασις φροντισμένη καὶ δημιουργικὰ δεσμένη, καὶ ὁ θιάσος ἀξιόλογος δὲν χωρεῖ ἄλλη ἐξήγησι γιὰ τὴν περιορισμένη κίνησι θεατῶν ἀπὸ τὸ ὅτι ἐπιδρά σημαντικὰ καὶ πῶς ἐνὶ μερίδι τοῦ θεατοφίλου κοινοῦ ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου. Χαρακτηριστικὸ εἶναι —τὸ ξαναλέω— ὅτι μόλις καθιέρωσαν, τελειώνοντας, θὰ διατυπώσω, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, τὴν πικρία γιὰ τὸ γεγονός ὅτι τὸ 1962 τελείωσε χωρὶς νὰ ἀφήσῃ ἀξιόλογον ἐνεργητικὸν στὸν τομεῖα τοῦ Θεάτρου...

τὸ πληθωρικότερα. Ἀμέσως καὶ τὸ μέτριο ἔργο ἔχει περιρροί ἀπὸ τὴν κίνησιν ποὺ δὲν παρουσιάζουν καλότερες παραστάσεις, καλύτεροι θιάσοι, καλύτερες σκηνοθετικὲς ἐπιτεύξεις. Συνεπῶς τὸ πρᾶγμα θὰ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ, νὰ μελετηθῇ καὶ νὰ γίνῃ ὅ, τι ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ, γιὰ νὰ μὴ τυχόν ἡ θεατρικὴ κρίσις ποὺ ἀρχίζει πᾶρ ἀκόμη μεγαλύτερες διαστάσεις.

Προσεχείς ἀλλαγές

Εν πάσῃ περιπτώσει πολλὰ εἶναι τὰ θέατρα ποὺ ἐτοιμάζουν ἤδη νέα ἔργα μὲ τὴν προοπτικὴ νὰ τὰ παρουσιάσουν πολὺ σύντομα. Πρῶτα —πρῶτα, τὸ «Ἐθνικὸ Θέατρο». Βέβαια, ἡ κρατικὴ σκηνὴ δὲν ἀλλάζει ἔργο γιατί δὲν ἔχει κίνησι. Ἀντιθέτως, ἀκριβῶς ἐπειδὴ ὁ ἐπίσημος θεατρικὸς ὀργανισμὸς ἔχει φθνήσκει τιμὲς εἰσιτηρίου, τὸ «Βασιλικὸ Θέατρο» προσελκύει ἐφέτος μεγάλο πλῆθος θεατῶν. Καὶ στὸ ἐναρκτήριο ἔργο τῆς σαιζὼν —στὸν «Ρήγας» τοῦ Σπύρου Μελά— καὶ στὸ «Σπίτι τῆς Μπερνάρντα» Ἀλμπτα, τὴν ἰδιαίτερη αὐτὴ ἐπιτυχία τῆς Κατίνης Παξινού, ποὺ διανύει τώρα τὶς τελευταίες παραστάσεις του, ἡ προσέλευσις τοῦ κοινοῦ ἦταν πληθωρική. Ὅμως, κατὰ τὰ καθιερωμένα ἡ κρατικὴ σκηνὴ θὰ ἀλλάξῃ αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἔργο. Ἀνεβάζει στὶς 10 Ἰανουαρίου, κατὰ σκηνοθεσίαν τοῦ Ἀλέξη Σολομοῦ, τὸν «Κροῖσος» τοῦ Ἀλ. Μάτσα, μὲ βασικούς ἐρμηνευτὲς τὸν Θάνο Κωστόπουλο καὶ τὴν Ἐλένη Χατζηαργύρη, μὲ συμμετοχὴ καὶ πολλῶν ἄλλων ἐπιλεκτῶν στελεχῶν τοῦ ἐπισήμου κρατικοῦ ὀργανισμοῦ. Νέο ἔργο θὰ παρουσιάσῃ ἐπίσης ἡ «Ἐθνικὴ Λυρικὴ Σκηνή», σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα ποὺ ἔχει ἀναγγελεῖ καὶ ποὺ προβλέπει ἀνάβασις μίαις δόκιμης σειρᾶς μελοδραματικῶν δημιουργῶν.

Ὁ Νίκος Μοσχονάς

Οἱ παραστάσεις θὰ ἔχουν ὡς κατακλειδὰ νέον κύκλο ἐμφανισμῶν τοῦ δισχιμίου Ἑλλήνων βαθυφώνου τῆς «Μετροπόλιταν Ὀπερας» τῆς Νέας Ὑόρκης Νίκου Μοσχονά, ποὺ θὰ γίνῃ τὸν Ἀπρίλιο. Ὁ Κώστας Μουσοῦρης, ἐξ ἄλλου, προσδιώρισε τὸ ἔργο ποὺ θὰ παρουσιάσῃ μετὰ τὸ «Θέμα τῆς ἡμέρας». Εἶναι ἡ σκηνοθετικὴ δημιουργία τοῦ Οὐστίνωφ «Φῶς τὸ φῶς», ποὺ ἔχει σημειώσει μεγάλῃ ἐπιτυχία, ὅπου κι ἂν παίχθηκε ὡς τώρα. Ἐξ ἄλλου, ἡ Ἐλσα Βεργὴ προσδιώρισε κι αὐτὴ τὸ ἔργο ποὺ θὰ διαδεχθῇ προσέχοντες τὴν «Βεντία τῆς Χαλδῆς Γουίντερμπερ». Τὸ ἔργο αὐτὸ εἶναι «Ὁ Ὀρφεὺς στὸν Ἀδὴ» τοῦ Γέννηση Οὐίλλιαμς. Παράλληλα, ὁ Κάρλος Κουν, ποὺ παρουσιάζει τώρα τὴν σκηνοθετικὴν δημιουργία τοῦ Ἀρθούρου Μύλλερ «Ὁ θάνατος τοῦ ἔμπορου», ἔχει τὴν προοπτικὴ νὰ ἀνέβῃ κατ'ὀψιν ἕνα ἀκόμη ἔργο τοῦ Μπρεχτ. Συγκεκριμένα, τὸ ἔργο τοῦ «Ὁ κύριος Ποντίλλα καὶ ὁ ὑπηρέτης Μάττι». Καὶ ἄλλα θέατρα συζητοῦν γιὰ ἀλλαγές ἔργων. Ἀλλὰ γιὰ ὅλα αὐτὰ θὰ ξαναμιλήσουμε. Γιὰ σήμερα, τελειώνοντας, θὰ διατυπώσω, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, τὴν πικρία γιὰ τὸ γεγονός ὅτι τὸ 1962 τελείωσε χωρὶς νὰ ἀφήσῃ ἀξιόλογον ἐνεργητικὸν στὸν τομεῖα τοῦ Θεάτρου...

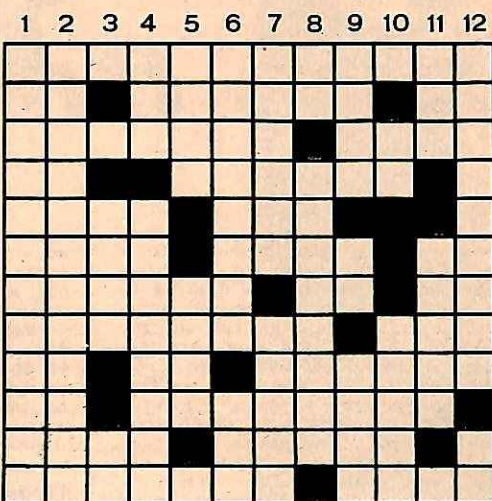
ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Σταυρόλεξο



ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Αυτοί οι σύνδεσμοι δηλώνουν άπορίαν του λέγοντος.
- Συντομογραφία ενός ανέμου — Αυτή δίδει το σύνολον των ή μερών μιας εβδομάδος, έναρθως — "Ήσαν τα κεφάλια της Σκύλας.
- Αυτός κατάγεται από το κέντρον της Πελοποννήσου (γεν.) — "Ενα επί κατοχής καταστραφέν χωρίον της επαρχίας Χαλκίδος.
- Με αυτό το έτος παύει και το άκαταλόγιστον — Είδος πληροφοριού των κτιστών, αντιστροφής (δημοτ.).
- "Ενα είδος έρυθρας βαφής των ούχων — "Ομοιωματικόν του τρόπου (ξεν.).
- Μισήν εκατοντάδα είχαν ο Λυκάων — Γερμανός ζωγράφος, εκτελέσας τας τοιοχογραφίας της ρωσικής έκκλησίας των 'Αθηνών — Πρόβσεις.
- Μία διά το σκότος, το σούρουπο αρχαϊκή λέξις — "Αρθρον — Μετοχή ουδέτερον (αντιστρ.).
- Ψυχογραφικόν μυθιστόρημα του Νταστογιέφσκυ, έναρθως — Με το ποτόν γίνεται... λικέρ.
- "Ενα ζών, αρχαϊστί — "Αραβικόν αρθρον — Παράλιος πόλις της Μ. Ασίας επί του Πόντου και ως Ρίξιον γνωστή.
- Μουσικός φθόγγος — "Ενα ρήμα, το «γραντολογώ» των ναυτικών.
- Αυτά δίδουν τις μεγάλες εισπράξεις εις τον έμπορικόν κόσμον τις τελευταίες ημέρες — "Εγινε διεθνώς γνωστός από την κατασκευήν βιολιών.
- Αυτά τα φρούδια... χωρίζουν — Το όνομα ενός γνωστού πασά από την αυτονομίαν της Κρήτης.



- Μολύνεται στις μεγαλοπόλεις (αντιστρ.) — Αυτά αγοράζονται από τους παλαιότερους, έναρθως.
- Νόμιμον υποκατάστατον του Κ.Κ.Ε., έναρθως — Παλαιά διαδραβείον.
- "Αννα..., ή συγγραφέυς του έργου «'Η ώρα της φαντασίας», εις του «Μουσούρη» παρθεσία κωμωδία, τον 'Ιανουάριον του 1955 — "Όρος του σκακιού.
- Είναι και σύμβολον σκληρότητος — "Όπτασία (κατ' έπείκ.).
- "Αρθρον — Δυσκολεύουν ραδιοφωνικές λήψεις.
- Σ' αυτήν την πόλιν ένίκησεν ο Μ. 'Αλέξανδρος τον Δαρείον τον Κοδωμανόν (αίτ. δημ.) — Νότα — Μία πρώην αυτοκράτειρα... των Βαλκανίων.
- Πρόβσεις — Μία των δύο δημοτικών όνομασιών της Πάρνηθος, έναρθως.
- Τόσα χρόνια έζησεν ο μεγάλος ζωγράφος Τιντορέττο — Ντύνω.
- Είναι οι περισσότεροι μουσικοί όροι (αίτ. πληθ.) — "Αποτρέπει.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- "Ενα ιδιωματικόν επίρρημα, που σημαίνει όλαδόν.
- Με την προτροπήν συγγενής (γεν).
- Χριστούγεννα... γαλλικά — Εύρωπαϊκή πρωτεύουσα (προφ. μαζί).

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήσετε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζόντιως, καθεώς ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξι, που βρήκατε και σδηστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε.

Ψάξτε τώρα για μιάν άλλη λέξι και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρρητε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.



Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσέχετε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορείτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».

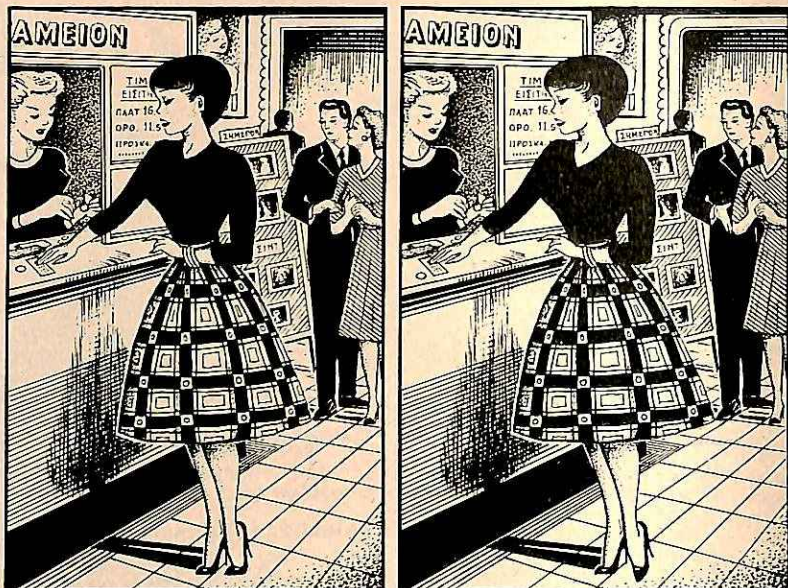
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Ποιές διαφορές



Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 10 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

Κυρίες μου

ή ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΣ δημιουργεί άνωμαλίες στην υγείαν, φθείρει την φρεσκάδα του προσώπου σας, και εξαφανίζει κάθε διάθεση δι' έργασίαν.

★ Το εύγευστο σοκολατοποιημένο EX - LAX που τρώγεται σαν γλυκίσμα, επαναφέρει αυτόματως ισορροπία στην υγείαν, το πρόσωπό σας άνακτά την φρεσκάδα του και επανέρχεται η διάθεσις έργασίας.

Γλυκύ, άποτελεσματικό, άσφαλές, συνιστάται και εις νεαράς ηλικίας.



ΑΡΧ. 1.30

Ζητηστέ το εις όλα τα Φαρμακεία. Τιμή Λιανική 1,30 το πλακίδιον των δύο δόσεων.

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΑΠΟΡΗΜΑΤΙΚΟΙ. 2. Ν.Α. — Η «ΕΠΤΑΣ» — ΣΤ' (6). 3. ΑΡΚΑΔΟΣ — ΣΕΤΑ. 4. ΚΑ' (21) — ΚΟΠΑΝΑ. 5. ΟΚΝΑ — ΑΛΑ. 6. ΥΙΟΙ — ΤΙΡΣ — ΕΚ. 7. ΚΝΕΦΑΣ — ΑΙ — ΝΟ. 8. Ο «ΗΛΙΘΙΟΣ» — ΗΔΥ (ΠΟΤΟΝ). 9. ΥΣ — ΑΛ — ΡΙΖΟΥΣ. 10. ΡΕ — ΛΩΜΑΤΙΣΩ. 11. ΔΩΡΑ — ΑΜΑΤΙ. 12. ΑΣΜΙΧΤΑ — ΑΑΛΗ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΑΝΑΚΟΥΚΟΥΡΔΑ. 2. ΠΑΡΑΚΙΝΗΣΩΣ. 3. ΝΟΕΛ — ΡΜ (ΡΩΜΝ). 4. ΑΗΡ — ΑΙ «ΦΙΛΛΑΙ». 5. Η «ΕΔΑ» — ΑΘΛΩ. 6. ΜΠΟΝΑΤΣΙ — ΜΑΤ. 7. ΑΤΣΑΛΙ — ΟΡΑΜΑ. 8. ΤΑ — ΠΑΡΑΣΙΤΑ. 9. ΙΣΣΟ — ΣΙ — ΖΙΤΑ. 10. ΕΚ — Η «ΟΖΙΑ». 11. ΟΣΤ' (76) — ΕΝΔΥΩ. 12. ΙΤΑΛΙΚΟΥΣ — ΜΗ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τον συνδυασμόν των λέξεων: ΡΗΤΟ — ΕΠΙΔΕΞΙΑ — ΝΗΚΤΙΚΟΝ — ΚΑ-

ΝΑ — ΤΑ — ΠΑΡΟΣ, σύνολον 44 βαθμών.

Καλύτερους ίσως συνδυασμούς να επιτύχουν αναγνώσται μας με δοκιμάς λέξεων σαν: ΑΞΙΑΣ — ΠΙΝΤ — ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ — ΕΝΤΙΜΟΝ — ΕΠΙΤΑΞΙ — ΑΠΟΣΤΑΤΗΝ κλπ.

1. Το ντεκολτέ της κοπέλλας με την καρρά φούστα είναι μεγαλύτερο. 2. Το βραχιόλι της ίδιας έχει δυο κρίκους. 3. Το άριστερό παπούτσι της ίδιας δεν είναι λυγισμένο στη μύτη. 4. Το μεταλλικό νόμισμα στο γκιόσε έχει μετακινήθ. 5. Η ταμίας φοράει φουστάνι με μακρύτερο το ένα μανίκι. 6. Στην πινακίδα με την λέξη «ΤΑΜΕΙΟΝ», το γράμμα «Ε» διαφέρει. 7. Το άνδρα στο βάθος διαφέρει η παλάμη. 8. Το φόρεμα της γυναίκας στο βάθος είναι κοντότερο από κάτω. 9. Η ίδια έχει διαφορετικό σκουλαρίκι. 10. Στην κυρία είσοδο του κινηματογράφου, στο βάθος, η άνω άριστερή γωνία κάνει καμπύλη.



ΟΙΟΝΕΙ ΒΑΝΑΥΣΟΣ ΑΒΡΟΤΗΣ

♦ Τόν καιρό τούτο βρίσκεται στην 'Αθήνα, στις παρυφές του Διπλωματικού Σώματος, μιá σαγηνευτική γυναίκα, από τις άχανεις φυτείες της 'Αμερικής, που σπουδάζει τα κοσμικά μας ήθη και έθιμα με πολλή προσοχή.

♦ Δεν εφρόντισε μόνον να μάθη τα ελληνικά και να ξέρη να χορεύη τους χορούς μας, αλλά, με συνεχείς πολύωρες έναλλαγές έκμυσθρηύσεων με έκλεκτα θήλεα της Κολωνάκιου λόχμης, κατάρθωσε να αποσπάσει και τα μικρά εκείνα άπόρρητα μυστικά, που δεν διαφεύγουν συνήθως από τις «κλειστές» περιοχές των κομωτηριών.

♦ Σάν άποτέλεσμα αυτής της έρευνής, ή καλή μας ξένη, όπως έδήλωσε τις προάλλες, κατέληξε σ' ένα συμπέρασμα που έρχεται σε άμεση σύγκρουση με την λανθάνουσα σοφία αυτής της στήλης: Συμπάσχει, λέει, με τις 'Αθηναίες και αντιπαθεί τους άρσενικούς. "Όχι μόνον, λέει, δεν έχουν τρόπους, αλλά κάνουν και το πάν για να το δείξουν.

♦ "Οντως, ή άθηναική άνδρική συμπεριφορά άγγίζει τα όρια της βαναυσότητας.

♦ Ποτέ δεν ίσχυρισθήκαμε το άντιθετο και ποτέ δεν μάς βρήκε σύμφωνους ή ήρωποίηση της κακής συμπεριφοράς, την όποιαν πολλοί θεωρούν σαν άπαραίτητο προσόν ένός έπιτυχημένου 'Αθηναίου κατακτητού, στις μέρες τούτες που ζούμε.

♦ 'Η θεωρία μας είναι, άπλούστατα, πώς οι έρασται πλάθονται κατ' εικόνα και όμοιωση των θηλέων που τους δημιουργούν, και πώς όλη αυτή ή παρατηρουμένη πληθώρα, στην αγορά, των κακεκτρημένων ντε Σάαδ και Χίτλερ εν τώ γίγνεσθαι είναι για να ικανοποιήση το μαζοχιστικό ύπόστρωμα των άργσχόλων 'Αθηναίων. Γιατί όχι μονάχα τους δημιουργούν, και τους έπιζητούν, και τους περιποιούνται, αλλά έχουν μετά και το ευχάριστο συναίσθημα να παραπονιούνται γι' αυτό.

♦ Βέβαια, ή φίλη μας ή ξένη, σαν 'Αμερικανίδα, προέρχεται από μιá ράτσα καθαρά μητριαρχική, κι από μιá χώρα όπου ό άρρην, από τα σχολικά του θρανία (άλλά κυρίως όταν περιπέση στον αίσχιστο ρόλο του συζύγου), βρίσκεται στην άπόλυτη, άνήλεη και άναντίρρητη δικαιοδοσία του θήλεος. Δεν είναι μόνον άδρός συνοδός, και ένθερος κουδολητής, και σιτιστής, και οικοδιδάσκαλος, αλλά και μόνιμος γελωτοποιός, και διασκεδαστής, και κηδεμών, και ψυχίατρος, άνάλογο με τις διακυμάνσεις της θαλερής άμερικανικής γυναικείας ύστερίας.

♦ Όά ήταν, συνεπώς, φυσικό να περιμένη ή φίλη μας ή ξένη τις ίδιες ιδιότητες και από τον 'Ελληνα συνοδό (είτε εν συζύγει, είτε εν άπειλη συζύεωσι!), και θα της δίναμε κάθε δικίον άν δεν λησμονούσε μιá μικρή λεπτομέρεια: Πώς τα θήλεα άγάλλονται με κάτι τέτοιες προστυχίες.

♦ Όές παλιές μυστικές φυλετικές έπιστροφικές άπαθήσεις, θές ή μεταπολεμική αναβίωση του κουτσαβακισμού —θές όλα αυτά και άλλα πολλά, εν οίς και ό Μάρλον Μπράντο— δημιούργησαν έναν τύπο 'Αθηναίος, που λές και περιφέρεται έπιζητώντας, κραυγαλέα, ένα μαστίγιο.

♦ 'Υπάρχει, μάλιστα, εκεί δίπλα στο πάλοι ποτέ Δυσώνυμον, ένα καινούργιο τέμενος, που οι πιστοί του το άποκαλούν «Παμφίλτατον» (και πευ ή στήλη αυτή το έχει ήδη βαφτίσει το «Παστίσιον»), όπου ή κάθε έσπερινή θαμωνίς δίνει την έντύπωση πώς ή έχει φάει ήδη ένα χέρι ξύλο, ή πώς πρόκειται όσονούπω να δαρή...

♦ Μακρύ μαλλί άτημέλητο, μάτι χαυνωμένο, μούρη κουτή και φουστί δέθεν άπειθάρχητο — το όλον: «Βαράτε με κι άς κλαίω»...

♦ Τί πέραση μπορούν να έχουν σ' αυτά τα τενάγη οι «ντελικάτοι έρασται» του Ρήγα Φεραίου; Και τί θα έλεγε ή έκλεκτή μας 'Αμερικανίς άν της θυμίζαμε πώς από κάτι δικά της εγχώρια πρότυπα (σε συνδυασμό με έμπνευσμένες έκφάνσεις της ιταλικής νεολαίας) άντλούν οι ώραιες μας τον άνδρα των όνείρων τους, κι όχι μονάχα τον έπιζητούν σαν συνεταίρο του έσπερινού άλματος, αλλά και σαν σύντροφο ζωής και πατέρα των παιδιών τους;

♦ 'Υπάρχουν, βέβαια, υγιέστατες καταστάσεις, όταν άποφάσιση κανείς να έρευνήση λίγο πιό έξω από την περίμετρο, — κι άλίμονο άν δεν υπήρχαν. Μά στο στενό περιβάλλον, όπου έξαντλούνται και οι έρευνες των άλλοδαπών και οι άναζητήσεις ήμών των ήμεδαπών και φίλων, οι κακοί τρόποι —φεύ!— έξακολουθούν να παραμένουν ένα θαυμασίον εισιτήριο για την Διακεκριμένη Ζώνη των προσκαίρων άπολαύσεων.

♦ "Ας μην τις λυπάται, ή φίλη μας, τις δακρυροούσες συνομιλήτριές της των πρωϊνών ώρών, — μικρές, μεγάλες και μικρομέγαλες. Το άποζητούν, ένι α: 'Αθηναίδες μας, το νιτσικόν μαστίγιον...

♦ Και είναι αδύνατον τα ήθη να είναι άδρά, όταν τα έθιμα τα διέπουν οι κανόνες της ί μ α σ θ λ η σ...

Index

Shopping



Χρειάζεσθε καινούργιες κουρτίτες, ταπεταρίες, πλαστικά δάπεδα; Τότε να πάτε στο γνωστό ειδικό κατάστημα ΑΦΟΙ ΔΙΑΜΑΝΘΗ, της όδου Φωκίωνος και Μητροπόλεως γωνία. Θα βρήτε τις ώραιότερες ευρωπαϊκές δημιουργίες για το ντύσιμο του σπιτιού σας!..



Με την καινούργια χρονιά συμπληρώστε το νοικοκυριό σας με πλαστικά έπιπλα από τα καταστήματα ΑΦΟΙ ΔΙΑΜΑΝΘΗ «DIAMANT PLASTICS», Μητροπόλεως 48, 'Α. Κωνσταντίνου 5, 'Ερμού 35, 'Ερμού 87 και Φωκίωνος - Μητροπόλεως γωνία.



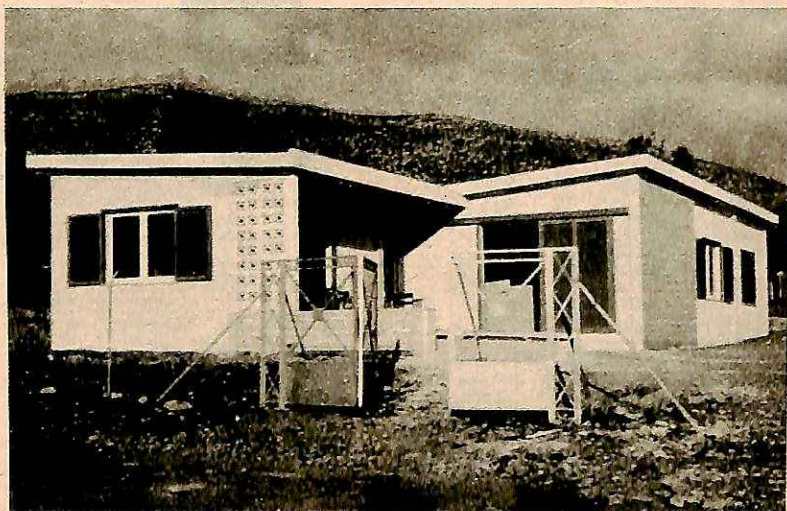
Ευπρόσδεκτο πιάτο για όλη την οικογένεια, τα περίφημα λουκάνικα Δανίας JAKA, θα δώσουν ξεχωριστή νοστιμιά στα μακαρόνια, το ρυζί, την πατατοσαλάτα σας. Άλλα και τα κοκτέϊλ λουκάνικα ΠΙΑΚΑ είναι ένας πικάντικος μεζές για το πάρτυ ή το ούζο σας. Θα τα βρήτε σε όλα τα καλά παντοπωλεία, πάντα σε κονσέρβες.



Μην άφελήτε την όμορφιά σας τώρα τον χειμώνα. Συμβουλευθήτε την αισθητική Βίνα Παπαδάκη, στο Ινστιτούτο της «SILHOUETTE», της όδου Δημόκριτου 4, τηλ. 628.761, που διαθέτει και το περίφημο μηχανήμα RELAX-A-CIZOR για την χαλάρωση του δέρματος του προσώπου και του σώματος!

Η Άγιον όλη χώρα των δανιμάων

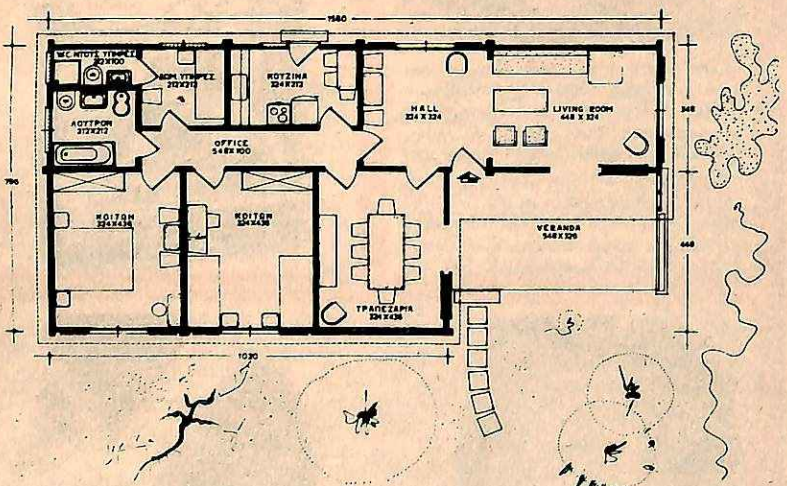
Σκέπτεσθε να κτίσετε σπίτι; Που να ξέρατε τί σας περιμένει... Άγωνίες, ταλαιπωρίες, κυνηγητό του μάστορα, ψεύτικες υποσχέσεις, αψιφύδιες, αμεταβόλες του προϋπολογισμού. Δραματική κατάσταση.



Το όμορφο αυτό προκατασκευασμένο σπίτι από μπeton άρμε «Προ - κάτ» είναι μία θλίτσια του κ. Γ. Γ. Ι., στην λεωφόρο του Σουνίου.

ση. Καλά λέγανε τα παλιά χρόνια πως αν δεν κτίσης και δεν παντρεύης δεν ξέρεις την ζωή. Με μόνη τη διαφορά πως τότε δεν υπήρχε ακόμη το «Προ - κάτ». Μη μου πείτε πως δεν έχετε ιδέα περί τίνος πρό-

καταληκτικώτερη λεπτομέρεια... Είναι κατά τριάντα έως πενήντα τοις εκατό φθηνότερη από οποιαδήποτε άλλη οικοδομική κατασκευή. Βλέπετε λοιπόν πως η προκατασκευή δεν σας χαρίζει μόνο γρή-



Μία κάτοψη του προκατασκευασμένου σπιτιού «Προ - κάτ» του κ. Γ. Γ. Ι., που έχει τέσσερα κύρια δωμάτια και τους λοιπούς βοηθητικούς χώρους.

καίται. Είναι μία επαναστατική καινοτομία, που θα σας ξεκουράσει από όλους τους μελαγχολικούς κτισμούς. «Προ - κάτ»... Τα προκατασκευασμένα σπίτια από μπeton άρμε, που παραδίδονται μέσα σε τριάντα ημέρες! Μάλιστα, φίλες μου. Δεν πρόκειται για τυπογραφικό λάθος. Σε τριάντα ημέρες, από την στιγμή που θα τα παρα-

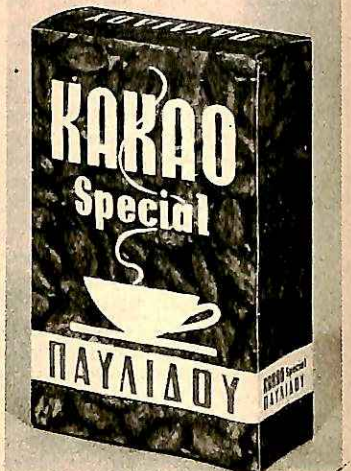
γορη εγκατάσταση και μοναδική μόνωση, αλλά και φθηνή τιμή, που οφείλεται στην κατάρτιση των πολύμηνων εργατικών. Μά αξίζει τον κόπο να θήτε ένα προκατασκευασμένο σπίτι «Προ - κάτ». Δεν το λείπει τίποτε. Ηλεκτρικές και υδραυλικές εγκαταστάσεις, προσεγγισμένες λεπτομέρειες, σύγχρονη μορφή. Διαλέξτε το έξοχό σας

σπίτι ή την μόνιμη κατοικία σας από τους είκοσι τύπους επαύλεων του προκατασκευασμένου σπιτιού «Προ - κάτ». Σε τριάντα ημέρες θα μπορέσετε να μετακομίσετε. Και το κυριότερο: Θα σας έρθει κατά πηνύτα σχεδόν τοις εκατό φθνότερο. Δεν είναι μικρό πράγμα. Σε τριάντα ημέρες θα σας δώσουν το κλειδί ενός όμορφου, μοντέρνου σπιτιού, με όλα δωμάτια θελήσετε. Και θα είναι από μπeton άρμε. Μην το σκέπτεσθε. Όταν το δείτε, δεν θα σας μείνει πια καμμία αμφιβολία. Θα δικαιολογήσετε τον ενθουσιασμό μου...

Το γιορτινό πανηγύρι τελείωσε. Το δέρμα σας ασφυκτιά από το βαρύ μακιγιάζ των εορτών, μούλγε στην τακτική κουβεντούλα μας ή έκλεκτη αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, που έχει το Ινστιτούτο της στην οδόν Αμερικής 15. Τώρα, λοιπόν, είναι ακόμη πιο απαραίτητο να κάνετε ένα έπιστημονικό καθάρισμα και μία ανανεωτική μάσκα, που θα ξεκουράσει το δέρμα και θα του επιτρέψει να αναπνεύσει. Μερικές σωστές κινήσεις μασσάς θα ολοκληρώσουν την απαραίτητη αυτή αισθητική περιποίηση της όμορφιάς σας...

Είναι τόσο όμορφο το σπίτι των χειμάνων! Όταν σφυρίζω ο βοριάς και η παγωνιά καλύπτει το γρασίδι και τα ξερά κλαδιά των δένδρων, νοιώθεις ακόμη πιο έντονη την θαλπωρή του χειμωνιάτικου ντυμένου σπιτιού. Μία παράξενη ζεστασία γεμίζει την ψυχή σου και δίνεις ξεχωριστή γοητεία στις σελίδες ενός βιβλίου, στην απαλότητα μιας μουσικής, στο ενδιαφέρον της φιλικής κουβεντούλας. Την φλόξη, όμως, ατμόσφαιρα του χειμωνιάτικου σπιτιού πρέπει να την συμπληρώσετε με ένα ζεστό ρόφημα. Κάτι χρειάζεται για να ολοκληρωθεί το σκηνικό της θαλπωρής. Τι να είναι, άραγε; Αν μπορούσε κανείς να βρή κάτι διαφορετικό από τις συνηθισμένες προσπάθειες της νοικοκυράς! Κάτι μυρωδάτο, γευστικό, νόστιμο, που να το δώσετε στο παιδί σας, στον άνδρα σας, στη φίλη σας. Για σκεφθείτε λίγο. Κακάο Σπέσιαλ Παυλίδου! Μία ιδέα για την χειμωνιάτικη δεγέρα σας, που ταιριάζει τόσο με κάθε γλυκίσμα και ξελογιάζει μικρούς και μεγάλους με την έντονη μυρωδιά του και την νοστιμάδα του. Κακάο Σπέσιαλ Παυλίδου. Μία αλλαγή που θα σας ενθουσιάσει. Με τα άπειρα συστατικά του, την κατάρτιση της ποτάσας και τις θρεπτικές του ικανότητες, δίνει στον ανθρώπινο οργανισμό τις τόσο απαραίτητες τώρα τον χειμώνα θερμίδες. Κακάο Σπέσιαλ Παυλίδου! Δεν θα αντικαταστήσει μόνο τα συνηθισμένα χειμωνιάτικα θερμαντικά άφηνματά, αλλά θα σας βοηθήσει άφανταστα και στην κατασκευή των γλυκών σας. Τούρτες, κέικ, κουλουρακία, κρέμες θα πάρουν με το Κακάο Σπέσιαλ Παυλίδου ξεχωριστή νοστιμάδα και γευσ-

στικότητα. Να δήτε πόσο θα το αγαπήσετε και το παιδί σας. Θα



Κακάο Σπέσιαλ Παυλίδου. Ένα γευστικό χειμωνιάτικο ρόφημα για όλη την οικογένεια...

μπορέσετε τώρα να του δώσετε όλες τις τροφές που έχει θαρεθεί να τρώει. Κακάο Σπέσιαλ Παυλίδου! Ένα απόκτημα του ελληνικού νοικοκυριού, που σας προσφέρει τη πιο αγαπημένη σας σοκολατοβιομηχανία. Δοκιμάστε το και θα με θυμηθείτε...

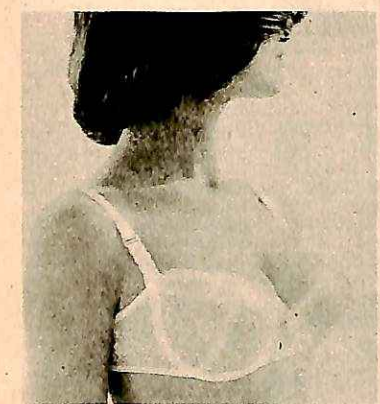
Μη μου πείτε πως δεν αντιδράτε! Βλέπετε το δέρμα σας που περνά μία κρίσιμη εποχή και δεν το βοηθάτε να ξεπεράσει το δύσκολο κατόφλι! Γιατί όλες αυτές οι αλλαγές του καιρού, τα γιορτινά ξενυχτία, η πολυφαγία έχουν τον αντίκτυπό τους στην επιδερμίδα, που περνά τώρα την πιο επικίνδυνη κομμη αφυδάτωσης. Και είναι τόσο εύκολο να απαλλαγείτε από αυτή την σκέψη. Άρκει να πάρετε έ-



να σωληνάρια Creme Hydratante, του μεγάλου παρισινού οίκου καλλυντικών Orlane, για να γλυτώσετε από τον έφιαλτη της αφυδάτωσης. Σε λίγων καιρό το δέρμα σας θα πάρει την χαμένη του φρεσκάδα από την διοχετεύση των υγροποιών συ-

στατικών, που θα του προσφέρει η περίφημη αυτή Creme Hydratante... Είναι ένα άγγιγμα δροσιάς και φρεσκάδας στην επιδερμίδα σας. Κάτι που θα σας ξεκουράσει από την κακή επιρροή του χειμάνων...

Μην κοιτάζετε με ανακούφιση το καλαντάρι. Οι γιορτές τελειώσανε, αλλά σας μένουν ακόμη μερικές υποχρεώσεις. Έχετε καμιά φίλη Ιωάννα ή Φωτούλα; Τότε το πρόβλημα του δώρου δεν έχει τελειώσει ακόμη για σας. Κάτι πρέπει να της πάρετε την ημέρα της ονομαστικής της εορτής. Και πολλές χαριτωμένες παριζιάνικες ιδέες, που θα ενθουσιάσουν κάθε γυναίκα, θα βρείτε, όπως πάντα, στο «Παπαγιάννη», της οδού Έρμου 47... Φίνα αξεσουάρ, πρωτότυπες ιδέες για την γκαρνταρόμπα της, χαριτωμένα πλεκτά, μία άνεξαντλητη συλλογή από μαντήλια του λαιμού, όμορφα δερμάτινα και ελάνκα γάντια και άπειρα μικροπράγματα... Και με την ευκαιρία που θα πάτε



Rosy! Όμορφα παριζιάνικα σουτιέν, που θα ολοκληρώσουν φίνα την σιλουέττα σας.

για ψώνια, ρίξτε μία ματιά και στα περίφημα παριζιάνικα σουτιέν Scan dale, Lou και Rosy, που θα δώσουν μία νότα ελεγκάντικης κομψότητας στην σιλουέττα σας. Δεν μπορείτε να φαντασθείτε την αλλαγή. Όταν το φορέσετε μόνο θα καταλάβετε την σημαντική συμβολή τους στην όμορφη σας... Θα με θυμηθείτε!...

Οσο και αν σας φαίνεται παράξενο, οι γιορτές δεν τελειώσανε! Δεν μιλάω για τη διάθεση τεμπελιάς, που δεν ένοει να μάς αποχωρισθεί, αλλά για τις ονομαστικές εορτές που έρχονται να ξαναεξαντλήσουν την υποχρέωση του δώρου, πριν προλάβουμε να την λησμονήσουμε. Φωτίδες, Γιάννδες, Φωτούλες, Ιωάννες! Μη μου πείτε πως δεν έχετε κάποιο Γιάννη γνωστό ή συγγενή... Γιατί τότε διαψεύδετε το ρητό των σοφιστών... Γιάννηδες. Λοιπόν, πώς θ' αντιδράσετε; Τι θα τους προσφέρετε; Γιατί όχι μία προσταγή του Παρισίου; Amour Amour, για την

φίλη σας που γιορτάζει, και Monsieur Net, για τον γνωστό και τον συγγενή σας. Δυο πασιγνώστες δημιουργίες του μεγάλου Παρισινού μάιτρ της μόδας Jean Patou, που θα ενθουσιάσουν εκείνον που



Amour Amour, parfum de Jean Patou

θα τις πάρει. Amour Amour, ένα άρωμα γεμάτο θηλυκότητα και γοητευτική προσωπικότητα! Monsieur Net! Μία ανδρική κολώνια που ταιριάζει με τον δυναμικό ψυχικό κόσμο του σύγχρονου άνδρα...

Πηγαίνετε τακτικά έκδρομες; Θα μου πείτε και ποιός δεν χαίρεται αυτές τις ημέρες το χειμωνιάτικο τοπίο. Μετά τις ατέλειωτες συγκεντρώσεις του σπιτιού, τώρα νοιώθετε την ανάγκη να αναπνεύσετε λίγο καθαρό αέρα στην έξοχη. Με μία προϋπόθεση, όμως: Πώς είσθε ντυμένη ζεστά και κομψά. Και τα καλύτερα παντελόνια σε ελάνκα και μάλλινο θα τα βρείτε στο ειδικό κατάστημα «Δέλτα», της οδού Φωκίωνος 13, που τα ολοκληρώνει με θαυμάσια πλεκτά Όρλόν, λα-



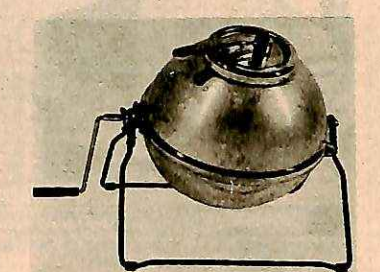
ψούν και ντραλόν. Σας διαβεβαιώ πως θα ξελογιασθείτε όταν τα δείτε...

Πόσο γρήγορα μεγαλώνουν τα παιδιά!... Τις περισσότερες φορές οι γονείς ξεχνούν και νομίζουν πως είναι ακόμη μικρά. Και όμως, στην εποχή μας, θαρρείς πως ο ρυθμός έχει επιταχυνθεί. Για δέστε την κορούλα σας. Πλησιάζει τα δεκαπέντε της χρόνια. Είναι κιόλας μία μικρή δεσποινίδα, με το κοκκαίλη της φορεματάκι, με το πάρτυ της, με τα ταξίδια της στο έξωτερικό. Και όσο ελαστικές είμαστε εμείς οι μητέρες στις τόσες απαιτήσεις της νεαρής κόρης μας, τόσο αδιαφορούμε για την αισθητική της ομορφιά. Και η δικαιολογία είναι γνωστή: Μά, από τώρα; Μάλιστα! Όσο παράξενο και αν σας φαίνεται, τα δεκαπέντε χρόνια είναι η ηλικία που πρέπει να αρχίσει η αισθητική περιποίηση της επιδερμίδας της. Δεν χρειάζονται δέκα αναανεωτικές κρέμες και μάσκες αφυδάτωσης. Άλλα μία ειδική περιποίηση με καλλυντικά φτιαγμένα για τις νεαρές κοπέλλες



από ένα φημισμένο οίκο του Παρισίου, την Χάρριετ Χούμπαρντ Αγιερ. Τρετμάν «Μίς Αγιερ»... Μία περιποίηση που εφορμάει στις νεαρές κοπέλλες το παρακλάδι του παρισινού Ινστιτούτου Αγιερ, το περίφημο πια Centre de Beaute Harriet Hubbard Ayer, στο φαρμακείο «Μαρινόπουλος», Κανάρη 23 (Κολωνάκι), τηλ. 613.051. Ένα από τα πιο έκλεκτα στελέχη του παρισινού Ινστιτούτου Αγιερ, η αισθητικός Ελσα Χαίμπαμπα, που ήθελε ειδικά στην πατρίδα μας για να διευθύνει το Centre de Beaute Ayer, θα βοηθήσει το ενδιαφέρον δερμα της κόρης σας να προστατευθεί από τις καιρικές αλλαγές και τους διάφορους άλλους κινδύνους που το απειλούν. Δεν είναι υπερβολή, αλλά πραγματική ανάγκη. Μην ξεχνάτε πως το τρυφερό νεανικό δερμα επηρεάζεται πολύ πιο εύκολα από τις διάφορες καταστροφικές αιτίες. Και η κόρη σας δεν ξέρει τους κινδύνους που την απειλούν. Είστε, λοιπόν, έρεως υπεύθυνη για την όμορφη της επιδερμίδας της. Είναι ένα ξεκίνημα για να έχει όμορφο δερμα σ' όληκληρη την ζωή της. Μην το αμελήτε με τις διάφορες δουλειές. Πρέπει να την βοηθήσετε από πρώτα αισθητικά της δήματα...

Δεν το πήρατε ακόμη; Μά τότε καιρός είναι να γλυτώσετε κ' εσείς από τον έφιαλτη της παραδουλεύτρας και της μπουγάδας. Το περίφημο γιαπωνέζικο χειροκίνητο πλυντήριο «Καμόμε», που μπορείτε να το δείτε στο δώ-



«Καμόμε»! Το περίφημο γιαπωνέζικο χειροκίνητο πλυντήριο, που θα σας γλυτώσει από τον έφιαλτη της μπουγάδας. Στοιχίζει μόνο 1.200 δρχ!...

νυμο κατάσταση της οδού Βερανζέρου 13 (πλατ. Κάνιγγος), στοιχίζει μόνο χίλιες διακόσιες δραχμές και καθαρίζει τέλεια τα ρούχα. Πλένει γρήγορα, δεν θφείρει, δεν σπαταλά σαπούνι, δεν σας βάζει στον μπελά του σπασίματος των κουμπιών. «Καμόμε». Όσοι το πήραν σώθηκαν. Με τα δεκατρία του πλεονεκτήματα κατάρθωσε να γίνει απαραίτητο ακόμη και στα σπίτια που έχουν ηλεκτρικά πλυντήρια. Κι αυτό, γιατί πλένει χωρίς φθορά μέχρι και τα πιο ευαίσθητα ρούχα.

Είμαι σίγουρη πως δεν το φαντάζεσθε ότι είναι δυνατόν! Και όμως, με το περίφημο αερομασάζ Aerodyn, που έχει το Ινστιτούτο «Votre Beute», της κ. Όλγας Ασημακοπούλου - Δημότακη, στην οδό Έρμου 6, τηλ. 235.992, μπορείτε να αδυνατίσετε όσο θέλετε, και στο σημείο ακριβώς που χρειάζεται να αφαιρέσετε μερικά κιλά. Aerodyn! Ένα σύστημα θεραπείας της πα-



χυσαρκίας και της κυτταρίτιδας, που θα σας απαλλάξει από τον έφιαλτη του περίττου πάχους. Σε λίγων καιρό θα ξαναβρείτε την χαμένη σας σιλουέττα.



Τις πιό επίσημες ήμέρες... προσφέρουν

ΜΕΤΑΞΑ

Ἀπὸ τὸ 1888



ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΩΝ Α. Α. Μ. Μ.
ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ